

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1924

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 44

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βασιλικά διατάγματα

Περὶ ἀναγνώσεως κλπ. ὡς κοινοτήτων διαφόρων συνοικισμῶν τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.....	1
Περὶ ἀναγνώσεως ὡς κοινοτήτων διαφόρων συνοικισμῶν τοῦ Νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.....	2
Περὶ ἐγκρίσεως πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Βεροίας.....	3
Περὶ ἀναγνώσεως εἰς κοινότητα κλπ. διαφόρων συνοικισμῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Δράμας.....	4
Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων, νομοθετικῶν διαταγμάτων καὶ Βασιλικῶν διαταγμάτων, τῶν ἀφορῶντων τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.....	5

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἀναγνώσεως κλπ. ὡς κοινοτήτων διαφόρων συνοικισμῶν τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 2—8 τοῦ νόμου ΔΝΖ' τοῦ 1912 (περὶ συστάσεως δήμων καὶ κοινοτήτων) καὶ τὰς σχετικὰς αἰτήσεις τῶν κάτωθι κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

- 1) Ὁ συνοικισμὸς Πυτσίου, ἀποσπώμενός τῆς κοινότητος Πευγακκίων, ἐνοῦται εἰς τὴν κοινότητα Καναλλίων.
 - 2) Ἀναγνωρίζεται ὡς κοινότης ὁ συνοικισμὸς Καρατζαλίου ὑπὸ τὸ ὄνομα (κοινότης Καρατζαλίου) καὶ με' ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Τσατριά.
 - 3) Ἀναγνωρίζεται ὡς κοινότης ὁ συνοικισμὸς Μπουγαμῆλα ὑπὸ τὸ ὄνομα (κοινότης Μπουγαμῆλας) καὶ με' ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Ὑπάτης.
- Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1924.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Θ. Σοφούλης

(2)

Περὶ ἀναγνώσεως ὡς κοινοτήτων διαφόρων συνοικισμῶν τοῦ νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 2—8 τοῦ νόμου ΔΝΖ' τοῦ 1912 (περὶ συστάσεως δήμων καὶ κοινοτήτων) καὶ τὰς αἰτήσεις τῶν κάτωθι συνοικισμῶν τοῦ νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀναγνωρίζεται ὡς κοινότης ὁ συνοικισμὸς Σκαπατίνης ὑπὸ

τὸ ὄνομα (κοινότης Σκαπατίνης) καὶ με' ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Μπερτίκου.

2) Ἀναγνωρίζεται ὡς κοινότης ὁ συνοικισμὸς Ἄνω Βασιλικῆ ὑπὸ τὸ ὄνομα (κοινότης Ἄνω Βασιλικῆ) καὶ με' ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Καλαθρούλης.

Εἰς τὴν κοινότητα Ἄνω Βασιλικῆς ἐνοῦται καὶ ὁ συνοικισμὸς Κάτω Βασιλικῆ, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Καλαθρούλης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1924.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Θ. Σοφούλης

(3)

Περὶ ἐγκρίσεως πράξεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Βεροίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 2125 (περὶ καταργήσεως τῶν εἰσφορῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διὰ τὰς δαπάνας τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως κλπ.), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 21 καὶ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1924 πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Βεροίας περὶ εἰσπράξεως τῶν διὰ τῶν ΒΦΘ' τοῦ 1899 καὶ ΒΧΟΙ' τοῦ 1900 νόμων, ἐπιβεβλημένων φόρων ἐπὶ τῶν σταζομένων ζώων, ὡς οἱ τοὶ ἠδὲ ἤθρσαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1923 Ν. διατάγματος καὶ ἐπὶ τῶν σταζομένων καὶ καταναλισκομένων ζώων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου Βεροίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1924.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Θ. Σοφούλης

(4)

Περὶ ἀναγνώσεως εἰς κοινότητα κλπ. διαφόρων συνοικισμῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Δράμας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 4—6 καὶ 11 τοῦ νόμου 1051 τοῦ 1917 (περὶ συστάσεως καὶ διοικήσεως δήμων καὶ κοινοτήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

1) Οί συναικισμοί Σλιθιά ή Σέμπροτζ, Κόνιτσι και Καϊκούλη, άποσπόμενοι τής κοινότητας Ίλλιτζέ ένούνται εις τήν κοινότητα Μπουκλέου τής Υποδιοικήσεως Δράμας, τροποποιουμένου κατά τούτο του από 20 Μαΐου 1922 Ήμετέρου διατάγματος «περί άναγνωρίσεως ως κοινότητας του συναικισμού Ίλλιτζέ.

2) Ο συναικισμός Ορχοβα, άποσπόμενος τής κοινότητας Οσανίτοης, ένούται εις τήν κοινότητα Κολιούς τής Υποδιοικήσεως Δράμας, τροποποιουμένου κατά τούτο του από 13 Νοεμβρίου 1919 Ήμετέρου διατάγματος «περί συστάσεως κοινότητων έν τώ νομώ Δράμας κλπ.»

3) Άναγνωρίζεται ως κοινότης ο συναικισμός Κάτω Βροντού υπό τώ έννομα «κοινότης Κάτω Βροντούς», μέ έδραν τόν ήμώνυμον συναικισμόν, άποσπόμενος τής κοινότητας Σταρτίστης, τροποποιουμένου κατά τούτο του από 13 Νοεμβρίου 1919 Ήμετέρου διατάγματος «περί συστάσεως κοινότητων έν τώ νομώ Δράμας.

Ο αύτός Υπουργός θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει τώ διαταγμα τούτο.

Έν Αθήναις τή 26 Φεβρουαρίου 1924.

Έν όνόματι του Βασιλέως

Ο Απιθασιλεύς

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο έπί των Έσωτερικών Υπουργός

Θ. Σοφούλης

(5)

Διοίκησιν του Έμπορικού Ναυτικού.

Περί κωδικοποιήσεως των νόμων, νομοθετικών διαταγμάτων και Βασιλικών διαταγμάτων, των άφορώντων την

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας ύπε' όψει τώ άρθρον 18 του νόμου 3030 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των νόμων 2499 και 2657 ως και άλλων τινών νόμων», προτάσει του Ήμετέρου έπί τής Έθνικής Οικονομίας Υπουργού άπερασίσαμεν και διατάσσομεν:

Αί έν τούτοις έπομένοντες άρθροι άναφερόμεναι έν ισχύι διατάξεις:

1) Του Νόμου 816 τής 31 Αυγούστου 1917 «περί τής Διοικήσεως του Έμπορικού Ναυτικού.

2) Του Νόμου 1753 τής 8 Μαρτίου 1919 «περί τροποποιήσεως του νόμου 816 «περί τής Διοικήσεως του Έμπορικού Ναυτικού».

3) Του Νόμου 1827 τής 10 Ιανουαρίου 1920 «περί κυρώσεως του από 7 Μαΐου 1919 νομοθετικού διατάγματος «περί ύπαγωγής του Έμπορικού Ναυτικού εις τώ Υπουργείον τής Έθνικής Οικονομίας και προσθήκης συναφών διατάξεων».

4) Του Νόμου 1926 τής 20 Ιανουαρίου «περί κυρώσεως του από 27 Ιουνίου 1919 νομοθετικού διατάγματος «περί ποινικής δοσιδικίας του προσωπικού του Λιμενικού Σώματος και προσθήκης συναφών διατάξεων».

5) Του Νόμου 1959 τής 27 Ιανουαρίου 1920 «περί κυρώσεως του από 14 Ιουνίου 1919 νομοθετικού διατάγματος «περί χορηγήσεως εις τώ Υπουργείον τής Έθνικής Οικονομίας παγίας προκαταβολής εκ δραχμών 250,000 διά τας ύπηρεσίας τής Διοικήσεως του Έμπορικού Ναυτικού και προσθήκης συναφών διατάξεων».

6) Του Νόμου 2126 τής 16 Μαρτίου 1920 «περί κανονισμού τής μεθοδολογίας των Αξιωματικών του Πολεμικού Ναυτικού».

7) Του Νόμου 2127 τής 16 Μαρτίου 1920 «περί μεθοδολογίας των πληρωμάτων του Πολεμικού Ναυτικού και συναφών αὐτῆ διατάξεων».

8) Του Νόμου 2199 τής 5 Ιουνίου 1920 «περί αύξήσεως τής παγίας προκαταβολής τής Διοικήσεως του Έμπορικού Ναυτικού».

9) Του Νόμου 2499 τής 16 Σεπτεμβρίου 1920 «περί προσθήκης διατάξεων εις τήν νομοθεσίον τής Διοικήσεως Έμπορικού Ναυτικού».

10) Του Νόμου 2657 τής 6 Αυγούστου 1921 «περί τροποποιήσεως και προσθήκης διατάξεων εις τούς διέποντας τήν Διοίκησιν του Έμπορικού Ναυτικού νόμους».

11) Του Νόμου 3030 τής 10 Αυγούστου 1922 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των νόμων 2499 και 2657 ως και άλλων τινών νόμων».

12) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 7ης Μαΐου 1919 «περί ύπαγωγής του Έμπορικού Ναυτικού εις τώ Υπουργείον τής Έθνικής Οικονομίας».

13) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 14 Ιουνίου 1919 «περί χορηγήσεως εις τώ Υπουργείον τής Έθνικής Οικονομίας παγίας προκαταβολής εκ δραχμών 250,000 διά τας ύπηρεσίας τής Διοικήσεως του Έμπορικού Ναυτικού».

14) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 27 Ιουνίου 1919 «περί ποινικής δοσιδικίας του προσωπικού του Λιμενικού Σώματος».

15) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 1 Οκτωβρίου 1922 «περί συστάσεως άνακριτικών και πειθαρχικών συμβουλίων προς άναθεώρησιν γνωμοδοτήσεων συνεπεία των όποιων άπετάχθησαν ή άπελύθησαν αξιωματικοί ή ύπαξιωματικοί του Λιμενικού Σώματος».

16) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 24 Οκτωβρίου 1922 «περί επαναφοράς εις τώ στελέχη τής ενεργού ύπηρεσίας του Λιμενικού Σώματος άποστρατευθέντων ή παραιτηθέντων αξιωματικών».

17) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 3 Ιανουαρίου 1923 «περί τροποποιήσεως των άφορώντων τήν Διοίκησιν του Έμπορικού Ναυτικού νόμων και προσθήκης συναφών διατάξεων».

18) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 25 Ιανουαρίου 1923 «περί όριου ήλικίας των μαχιμων αξιωματικών του Β. Ναυτικού».

19) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 19 Απριλίου 1923 «περί τής παγίας προκαταβολής τής Διευθύνσεως του Έμπορικού Ναυτικού».

20) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 27 Απριλίου 1923 «περί συγκροτήσεως συμβουλίου προς εξέτασιν των άφορώντων τούς ύπαξιωματικούς του Λιμενικού Σώματος και περι τρόπου προαγωγής του των».

21) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 21 Μαΐου 1923 «περί κανονισμού τρόπου προαγωγής των Λιμενικών Βοηθών».

22) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 8 Αυγούστου 1923 «περί τροποποιήσεως και προσθήκης διατάξεων εις τόν νόμον 2740 «περί Ταμείου άποστράτων Αξιωματικών και όρφανών αὐτῶν».

23) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 21 Σεπτεμβρίου 1923 «περί συστάσεως έν τώ Λιμενικώ Σώματι βαθμού λιμενοφύλακος τρίτης τάξεως».

24) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 27 Σεπτεμβρίου 1923 «περί τροποποιήσεως του από 27 Απριλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περί συγκροτήσεως Συμβουλίου προς εξέτασιν των άφορώντων τούς ύπαξιωματικούς του Λιμενικού Σώματος και προσθήκης συναφών διατάξεων».

25) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 5 Οκτωβρίου 1923 «περί τροποποιήσεως των άφορώντων τήν Διοίκησιν του Έμπορικού Ναυτικού νόμων και προσθήκης συναφών διατάξεων».

26) Του Νομοθετικού Διατάγματος τής 17 Οκτωβρίου 1923 «περί ναυτικής έργασίας και ναυτικών σώματων».

27) Του Βασιλικού Διατάγματος τής 31 Μαΐου 1914 «περί Σημαιών του Βασιλείου τής Ελλάδος και άλλων διακριτικών σημάτων».

28) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ Λιμενικῶν Ἀρχῶν».

29) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Μαΐου 1919 «περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ νόμου 816».

30) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919 «περὶ ὀργανώσεως τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

31) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919 «περὶ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

32) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919 «περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

33) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919 «περὶ στολῆς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

34) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ἰουλίου 1919 «περὶ στολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

35) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 5 Σηβρίου 1919 «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

36) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 5 Σηβρίου 1919 «περὶ πειθαρχίας καὶ πειθαρχικῶν ποινῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

37) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Σηβρίου 1919 «περὶ καταστάσεως τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

38) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1919 «περὶ συστάσεως Β' Τμήματος παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

39) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1919 «περὶ διορισμοῦ Ὑπαλλήλων ἐπὶ τοῦ λιμένος».

40) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Ἰανουαρίου 1920 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1919 Βασιλικοῦ Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

41) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 13 Αὐγούστου 1920 «περὶ διακριτικῶν σημάτων τῶν Λιμεναρχῶν».

42) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 22 Νοεμβρίου 1920 «περὶ τοῦ Γενικοῦ Διαχειριστοῦ τῆς παγίας προκαταβολῆς τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

43) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Δεκεμβρίου 1920 «περὶ Ἐπιθεωρήσεως τῶν Ἐμπορικῶν Πλοίων».

44) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 2 Ἰανουαρίου 1921 «περὶ κανονισμοῦ τῆς δικαιοδοσίας τῶν παρὰ τοῖς ἐν Λονδίνα, Μασσαλία καὶ Ἀλεξάνδρεια Γενικοῖς Προξενείοις τοποθετουμένων Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν».

45) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Ἰανουαρίου 1921 «περὶ συστάσεως Σχολείου Λιμενικῶν Δοκίμων».

46) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 5 Μαρτίου 1921 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Βασιλ. Διατάγματος «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

47) Τῶν Βασιλικῶν Διατάγματος τῆς 31 Μαρτίου 1921 «περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς Λιμενοφυλακῆς καὶ «περὶ τῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ σκευῆς τῶν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀποσπομένων ναυτῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ κλπ».

48) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 21 Ἀπριλίου 1921 «περὶ ἀποδεικτικῶν ταυτότητος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

49) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Μαΐου 1921 «περὶ ἀποδεικτικῶν ταυτότητος τῶν ἀρχικελευστῶν τῆς Λιμενοφυλακῆς».

50) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 11 Ἰουνίου 1921 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1919 Βασ. Διατάγματος περὶ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων».

51) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 20 Δεκεμβρίου

1922 «περὶ καταργήσεως τοῦ Λιμεναρχείου Ἰσθμίας».

52) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ συστάσεως Λιμεναρχείου α' τάξεως ἐν Ἀλεξανδρουπόλει».

53) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 24 Μαρτίου 1923 «περὶ συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

54) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 27 Μαρτίου 1923 «περὶ ἀδειῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

55) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Αὐγούστου 1923 «περὶ φύλλων ποιότητος τῶν Ὑπαξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

56) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ συστάσεως Λιμενικῆς Ἀρχῆς ἐν Λευκάδι».

57) Τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1924 «περὶ τμήματος Ναυτικῆς ἐργασίας καὶ Γραφείου Ναυτικῆς ἐργασίας Πειραιῶς» αἱ ἀφορῶσαι τὴν Διοίκησιν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ κωδικοποιοῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον τοῦ Νόμου φέροντος τὸν ἀριθμὸν 3030 καὶ ἔχοντος ὡς ἑξῆς.

Κωδικοποιημένος Νόμος 3030

Περὶ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Διοίκησις Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ

Ἄρθρον 1.

(Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 7 Μαΐου 1919—Ἄρθρον 1 Νόμου 1827).

(Ἄρθρον μόνον Β. Δ. 28 Μαΐου 1919)

Ἡ διοίκησις τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, παρὰ τῷ ὁποίῳ συνιστᾶται ἰδία αὐτοτελής Διεύθυνσις, ὑπὸ τὸν τίτλον «Διεύθυνσις τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 7 Μαΐου 1919—Ἄρθρον 1 Νόμου 1827, ἄρθρον 3 παράγραφος 1 Ν. Δ. 17 Ὀκτωβρίου 1923), ἄρθρον μόνον Β. Δ. 28 Μαΐου 1919.

Ἡ διοίκησις τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ περιλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων:

1) Περὶ τῆς ἐθνικότητος, καταμετρήσεως, σηματολογήσεως καὶ μεταβολῆς τῆς σημαίας τῶν πλοίων.

2) Περὶ τῶν νηολογίων καὶ ναυτικῶν ὑποθηκολογιῶν.

3) Περὶ τῆς ἀστυνομίας τῶν πλοίων καὶ τῆς ναυσιπλοΐας.

4) Περὶ τῶν ναυαγίων, ἀβρυῶν καὶ ναυαγιαρέσεων.

5) Περὶ τῆς ἀστυνομίας τῶν λιμένων καὶ ἀκτῶν.

6) Περὶ τῆς ἀστυνομίας τῆς θαλάσσης ἀλιείας.

7) Περὶ τῆς ἀπογραφῆς, ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀπονομῆς διπλωμάτων τῶν ἐργατῶν θαλάσσης.

8) Περὶ τῆς ναυτολογίας, συνθέσεως τῶν πληρωμάτων, πειθαρχίας αὐτῶν καὶ ἐργασίας ἐπὶ τῶν πλοίων.

9) Περὶ τῆς περιθάλψεως καὶ παλινδότησεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ναυαγῶν ἢ ἐγκαταλειπομένων ἐργατῶν θαλάσσης.

10) Περὶ τῶν ναυτιλιακῶν ἐν γένει τελῶν, ἧτοι περὶ τοῦ κανονισμοῦ, βεβαίωσεως καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐπιβαρυνόντων τὰ πλοῖα καὶ τοὺς ἐργάτας θαλάσσης τελῶν ἐν οἷς τὰ φαρικά καὶ ἀγκυροβολίας τέλη, τὰ ὑγειονομικὰ δικαιοῦματα, τὰ τέλη καταμετρήσεως, τὰ κατὰ τὸν προξενικὸν νόμον ναυτιλιακὰ τέλη.

11) Περὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

12) Περὶ τῆς στρατολογίας, ἐκπαιδεύσεως καὶ διοικήσεως ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

13) Περὶ τῆς ναυτικῆς ἐργασίας καὶ τῶν ναυτικῶν σωματείων.

14) Περὶ πάσης ἄλλης ὑποθέσεως, μὴ κατονομαζομένης ρητῶς ἐν τοῖς προηγουμένοις περιλαμβανομένης δὲ εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐφ' ἧσον δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἐτέρου Ὑπουργείου δυνάμει ρητῆς διατάξεως νόμου ἐκδοθέντος μετὰ τὴν 1 Ἰουνίου 1919.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐργασίαι Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 2 Νόμου 1753).

(Ἄρθρον 18 Νόμου 3030).

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀνατίθεται ἢ ἀνωτέρα ἐπιμέλεια τῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 4.

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 11 Ἰουνίου 1921)

(Ἄρθρον 4 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923. Ἄρθρον 3 παράγραφος 2 Ν. Δ. 17 Ὀκτωβρίου 1923).

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ περιλαμβάνει Τμήματα : 1) Τὸ τμήμα τοῦ Προσωπικοῦ, 2) τὸ Ναυτιλιακὸν τμήμα, 3) τὸ τμήμα Ἐργατῶν θαλάσσης, 4) τὸ τμήμα Μητρώων Ἐργατῶν Θαλάσσης, 5) τὸ τμήμα Οἰκονομικῶν Μελετῶν καὶ Ναυτιλιακῆς Στατιστικῆς, 6) τὸ τμήμα τῆς Ἀστυνομίας τῶν λιμένων καὶ ἀκτῶν, 7) τὸ τμήμα Ναυτιλιακῶν Τελῶν, 8) τὸ τμήμα τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ 9) τὸ τμήμα Ναυτικῆς Ἐργασίας.

Ἄρθρον 5.

(Ἄρθρον 2 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919.—Ἄρθρον 15 Νόμου 3030.

(Ἄρθρον 23 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

Εἰς τὸ Τμήμα τοῦ Προσωπικοῦ ἀνάγεται :

1) Ἡ στρατολογία, ἐκπαίδευσις καὶ διοικήσις τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

2) Ἡ παραλαβὴ καὶ διανομὴ τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων εἰς τὰ τμήματα.

3) Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἰδιαίτερου πρωτοκόλλου, διεκπεραίωσεως καὶ ἀρχείου τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρον 3 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919.—Ἄρθρον 2 Β. Δ. 11 Ἰουνίου 1921).

Εἰς τὸ Ναυτιλιακὸν Τμήμα ἀνάγονται αἱ ὑποθέσεις :

1) Περὶ τῆς ἔθνικότητος, καταμετρήσεως, μεταβολῆς τῆς σημαίας τῶν πλοίων.

2) Περὶ τῶν νηολογίων καὶ ναυτικῶν ὑποθηκολογίων καὶ

3) Περὶ τῆς ἀστυνομίας τῶν πλοίων καὶ τῆς ναυσιπλοίας.

Ἄρθρον 7.

(Ἄρθρον 4 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

(Ἄρθρον 5 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

Εἰς τὸ Τμήμα Ἐργατῶν Θαλάσσης ἀνάγονται αἱ ὑποθέσεις :

1) Περὶ τῆς ἐκπαίδευσως καὶ ἀπονομῆς διπλωμάτων τῶν Ἐργατῶν Θαλάσσης τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

2) Περὶ τῆς ναυτολογίας, συνθέσεως τῶν πληρωμάτων, πειθαρχίας αὐτῶν καὶ τῶν ὅρων ἐργασίας αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

3) Περὶ τῆς περιθάλψεως καὶ καλινουστῆσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ναυαγῶν ἢ ἐγκαταλειπομένων Ἐργατῶν Θαλάσσης τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

4) Περὶ τῆς ἀκουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐποπτείας ἐπὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

5) Περὶ τῶν αἰσθητικῶν δυστυχημάτων τῶν Ἐργατῶν Θαλάσσης τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 8.

(Ἄρθρον 6 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

Εἰς τὸ Τμήμα Μητρώων Ἐργατῶν Θαλάσσης ἀνάγονται :

1) Τὰ τῆς ἀπογραφῆς Ἐργατῶν Θαλάσσης τοῦ Ἐμπορικοῦ

Ναυτικοῦ.

2) Ἡ τήρησις τῶν μητρώων Ἐργατῶν Θαλάσσης καὶ τῶν σχετικῶν αὐτῶν εὑρετηρίων.

3) Τὸ ἀρχεῖον τῶν ναυτολογίων καὶ τῶν σχετικῶν ἀντιγράφων ἢ ἀποσπασμάτων.

4) Ἡ ἐκδόσις τῶν σχετικῶν ἀντιγράφων, ἀποσπασμάτων καὶ πιστοποιητικῶν.

Ἄρθρον 9.

(Ἄρθρον 4 Β. Δ. 11 Ἰουνίου 1921.—Ἄρθρον 24 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923)

Εἰς τὸ Τμήμα τῶν Οἰκονομικῶν Μελετῶν καὶ Ναυτιλιακῆς Στατιστικῆς ἀνάγονται :

1) Ἡ ἐπιτελικὴ μελέτη τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὸ Ἐμπορικὸν Ναυτικόν, ἢ συγκέντρωσις πληροφοριῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν κίνησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ τῶν ξένων Κρατῶν, τὴν νομοθεσίαν καὶ ὀργανώσιν αὐτῶν καὶ πάσης ἐν γένει πληροφορίας σχετικῆς ἐπὶ τῶν θαλασσίων μεταφορῶν, ναυτικῶν ἀσφαλειῶν, ναυπηγήσεων, ἀγορῶν καὶ πωλήσεων πλοίων, ναύλων, γαιωνορράκων, λιμένων, ἐμπορικῶν ἀγορῶν, ἐξυπηρετουμένων διὰ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλιας.

2) Συγκριτικαὶ μελέται ἐπὶ τῶν ξένων νομοθεσιῶν καὶ ὑπόδειξις τῶν ἐπιμετερώμενων τροποποιήσεων ἢ συμπληρώσεων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας.

3) Στατιστικὴ τῆς Ἑλληνικῆς χωρητικότητος καὶ τῆς ξένης ἐν γένει.

4) Στατιστικὴ καὶ μελέται ἐπὶ τῶν ναυτιλιακῶν καὶ ἀεροπλοικῶν ἐταιρειῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐξυπηρετούμενων γραμμῶν ναυσιπλοίας ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ, συγκέντρωσις καὶ μελέτη τῶν διαφόρων συμβάσεων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἀγόνων ἢ μὴ γραμμῶν ὑποστηριζομένων ἢ μὴ παρὰ τοῦ Κράτους καὶ γενικοῦ ἐν γένει ἐνδιαφερόντος.

5) Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκδόσις βιβλίων ἢ δελτίων ἀφορώντων τὸ Ἐμπορικὸν Ναυτικόν.

6) Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἰδιαίτερας βιβλιοθήκης τῆς Διευθύνσεως.

Ἄρθρον 10.

(Ἄρθρον 3 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

(Ἄρθρον 3 Β. Δ. 11 Ἰουνίου 1921).

Εἰς τὸ Τμήμα τῆς Ἀστυνομίας τῶν Λιμένων καὶ Ἀκτῶν ἀνάγονται αἱ ὑποθέσεις :

1) Περὶ τῆς ἀστυνομίας τῶν λιμένων, παραλίων καὶ ἀκτῶν.

2) Περὶ τῶν ναυαγίων, ναυγαιρέσεων καὶ συγκρούσεων.

3) Περὶ τῆς ἀστυνομίας τῆς θαλασσίας ἀλιείας.

Ἄρθρον 11.

(Ἄρθρον 5 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Εἰς τὸ Τμήμα Ναυτιλιακῶν Τελῶν ἀνάγονται αἱ ὑποθέσεις : περὶ κανονισμοῦ, βεβαιώσεως καὶ ἐλέγχου τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν φαρικῶν καὶ ἀγκυροβολίας, τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, τῶν κατὰ τὸν προξενικὸν νόμον ναυτιλιακῶν τελῶν καὶ ἐν γένει τῶν βαρυνόντων τὰ ἐμπορικὰ πλοία καὶ τοὺς Ἐργάτας Θαλάσσης τελῶν πληρῶν καθ' ὅσον αἱ ἀναγόμενοι εἰς τὰ τέλη τῶν Ἐργατῶν Θαλάσσης καὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ὑποθέσεις ἀνήκουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 12.

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 25 Ὀκτωβρίου 1919).

(Ἄρθρον 5 Β. Δ. 11 Ἰουνίου 1921).

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 24 Μαρτίου 1923).

Εἰς τὸ Τμήμα τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀνάγεται ἡ ἐγκρισις καὶ ὁ ἐλεγχος πάσης οἰασθῆτος φύσεως δαπάνης

αυρουούσης την διοίκησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, καὶ ἰδικιώτερον :

- 1) Ἡ ἐγκρίσις τῆς μισθώσεως τῶν λιμενικῶν καταστημάτων καὶ ἡ ἐγκρίσις τῶν πρὸς φωτισμόν, θέρμανσιν, ὑδρευσιν, καθαρισμόν καὶ συντήρησιν αὐτῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν
- 2) Ἡ ἐξέλεξις τῶν παντὸς εἴδους λογαριασμῶν τῶν βαρυνόντων την διοίκησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν σχετικῶν ἐντολῶν πληρωμῆς.
- 3) Ἡ διάθεσις τῆς παγίας προκαταβολῆς τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς.
- 4) Ἡ ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος εἴτε ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἄλλων οἰκείων Τμημάτων τῆς Διευθύνσεως μέρημα πρὸς προμήθειαν καὶ ἐφοδιασμόν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ διὰ τῶν ἀπαιτουμένων εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ στρατωνισμοῦ τῶν ἀνδρῶν τῆς λιμενοφυλακῆς, ἐπίπλων, ἀτμολύκων καὶ λέμβων καὶ ὑλικῶν κινήσεως καὶ συντηρήσεως αὐτῶν, σημαίων, ἐργαλείων καταμετρήσεως, χαρτῶν, συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν, βιβλίων διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως, ἐντύπων, γραφομηχανῶν, εἰδῶν συσσώτιου, φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως καὶ λοιπῶν χρησίμων εἰς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας οἰωνδήποτε ἀντικειμένων, εἴτε, ὡς ἄλλοις τοῦτο κρίνεται σκοπιμώτερον, ἡ ἐγκρίσις τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης πρὸς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ προμήθειαν τῶν ἀνωτέρω πραγμάτων.

Εἰς τὸ Τμήμα τοῦτο ἀνάγεται ἐπίσης ἡ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν λοιπῶν Τμημάτων τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ σύνταξις τοῦ οἰκείου μέρους τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 13.

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1924)

Εἰς τὸ τμήμα Ναυτικῆς ἐργασίας ἀνάγονται.

- 1) Ἡ μελέτη τῶν εἰς τὸ Τμήμα τῶν ἐργατῶν θαλάσσης ἀναγομένων ὑποθέσεων, ἰδίᾳ δὲ τῶν συνθηκῶν ναυτικῆς ἐργασίας, τῆς διὰ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἀκουμένης κοινωνικῆς ἀσφάλειας καὶ ἐν γένει παντὸς συντελούντος διὰ τούτων εἰς προαγωγὴν τῆς ναυτικῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὑπόδειξις καὶ προπαρασκευὴ τῶν ληπτέων μέτρων.
- 2) Ἡ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν πρὸς λύσιν τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 ἑδάφιο 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ναυτικῆς ἀργασίας καὶ ναυτικῶν σωματείων», καὶ ἡ ἐκδοσις γενικῶν ὁδηγῶν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ ἐπιμελείας τῶν σχετικῶν διατάξεων.
- 3) Ὁ καταρτισμὸς συγκριτικῶν μελετῶν περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ναυτικῆς ἐργασίας ἐν σχέσει πρὸς τὰ εἰς ἄλλα Κράτη κρατούμενα καὶ ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν Διεθνῶν ὀργανώσεων ἐργασίας.
- 4) Ἡ ἐπιβλεψίς ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων διατάξεων ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ἐργασίας.
- 5) Ἡ ἐκδοσις δελτίου ναυτικῆς ἐργασίας καὶ ἐργατικῆς ναυτικῆς στατιστικῆς.

Ἄρθρον 14.

(Ἄρθρον 6 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Πᾶσα ἄλλη ὑπόθεσις εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀναγομένη καὶ μὴ κατονομαζομένη ρητῶς εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Τμήματος, ὅπερ ἐκάστοτε ὀρίζει ὁ Διευθυντῆς.

Ἄρθρον 15.

(Ἄρθρον 7 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Ὁ Διευθυντῆς γενικῶς προϊστάται τῶν Τμημάτων τῆς Διευθύνσεως, δύναται δὲ νὰ προϊστάται καὶ ἀμέσως τινος τούτων.

Ὡς προϊστάμενος ἀμέσως τμηματικῶς τινος εἰσηγείται εἰς τὸν Ὑπουργόν τὰς ἀναγομένας εἰς ταῦτο ὑποθέσεις καὶ

προκαλεῖ τὰς διαταγὰς του. Ὡς γενικὸς δὲ προϊστάμενος τῆς Διευθύνσεως λαμβάνει γνώσιν ὅλων τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων, διατάσσει τὰ τῆς κατανομῆς αὐτῶν, δύναται νὰ καθορίσῃ τὴν ἐφ' ἐκάστης ὑποθέσεως προσήκουσαν ἐνέργειαν, προελέγχει, θεωρῶν διὰ τῆς μονογραφῆς του, τὰ ὑπὸ τῶν Τμημάτων προπαρασκευασθέντα ἐγγράφα μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ οἰκείου Τμηματάρχου. Τέλος δύναται δι' ἑαυτὸν νὰ ἐπιφυλάξῃ τὴν ἀμεσον ἐνέργειαν πάσης ὑποθέσεως, ὅτε καὶ διεξάγῃ ταύτην ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ οἰκείου Τμήματος.

Εἰδικιώτερον, ὁ Διευθυντῆς παρακολουθεῖ καὶ ἐπιμελεῖται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ εἰς τὸ τμήμα Οἰκονομικῶν μελετῶν ἀναγομένου καθήκοντος τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀφορισῶν τῶν ἐμπορικῶν ναυτικῶν πληροφοριῶν γενικοῦ χαρακτήρος καὶ τὴν μελέτην τῶν πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ ληπτέων μέτρων, τῶν ὁποίων θεμάτων εἶναι ὁ ἀμέσως παρὰ τῷ Ὑπουργῷ εἰσηγητής.

Ἄρθρον 16.

(Ἄρθρον 8 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Ὁ Διευθυντῆς δύναται, ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ,

- α) Νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς, δι' ὧν προπαρασκευάζονται ὑποθέσεις ὅχι ἀκόμη ὄριμοι πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ δι' ὧν διεκπεραιούνται ἀποφάσεις αὐτοῦ.
- β) Νὰ ἐπιστέλλῃ πρὸς τὰς Ἀρχὰς τὰς ἀκούσας τὴν κατὰ τόπους Διοίκησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ διαταγὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.
- γ) Νὰ ἐκδίδῃ ἐγγράφα διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖ ἢ παρέχει πληροφορίας.
- δ) Νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα ἐγγράφων, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ὡς καὶ πιστοποιητικὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τὴν ὑπ' αὐτὸν Διεύθυνσιν καὶ τὸ ἰδιαίτερον ἀρχεῖον αὐτῆς ὑπαρχόντων στοιχείων.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐκδιδόμενα ἐγγράφα σφραγίζονται δι' ἰδίας σφραγίδος φερουμένης τὸν τίτλον «Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Διεύθυνσις Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

Ἄρθρον 17.

(Ἄρθρον 9 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Τὸν Διευθυντὴν ἀναπληροῖ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ ἀνώτερος ἢ ἐν ἰσοβαθείᾳ, ὁ ἀρχαιότερος τῶν Τμηματάρχων τῆς Διευθύνσεως. τὸν Τμηματάρχην δὲ ἕτερος Τμηματάρχης τῆς Διευθύνσεως ἢ ὁ ἀνώτερος ἐκ τῶν εἰς τὸ αὐτὸ Τμήμα ὑπηρετούντων ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 18.

(Ἄρθρον 11 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Ἐκαστος Τμηματάρχης κωνοκίζει τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του προσωπικοῦ. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς τηρήσεως τοῦ πρωτοκόλλου, τῆς διεξγωγῆς τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς τηρήσεως τοῦ ἀρχείου, ὁ Τμηματάρχης τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ λαμβάνει προηγουμένως τὰς διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 19.

(Ἄρθρον 12 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Πᾶς ἀξιωματικὸς, εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὑπηρετῶν, δικαιούται νὰ ὑποβάλλῃ μετὰ τοῦ ἀπαιτουμένου σεβασμοῦ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως εἰς τὸν ἀμέσον προϊστάμενόν του, (εἰς τὸν Διευθυντὴν οἱ Τμηματάρχαι, εἰς τοὺτους δὲ οἱ ὑπ' αὐτοὺς ὑπηρετούντες), πᾶσαν γνώμην σχετικῶς πρὸς ἀνατεθειμένην εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίαν καὶ πᾶν αὐτοῦ παράπονον, ἐὰν δὲ δὲν τύχῃ ἀπαντήσεως ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἢ καὶ ἐντὸς βραχυτέρας προθεσμίας, ἐφ' ὅσον δικαιολογεῖται αὕτη ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὑποθέσεως, ὡς καὶ ἐὰν θεωρήσῃ ὅτι δι' ἧς ἐτύχεν ἀπαντήσεως παρεγνωρίσθησαν αἱ εὐθύναι του ἢ τὰ δικαιῶτά του, ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβάλλῃ τὴν προσήκουσαν ἀναφορὰν πρὸς τὸν εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ ἀμέσως προϊστάμενός του (πρὸς τὸν Διευθυντὴν οἱ προϊστάμενοι τῶν Τμημάτων ἀξιωματικοί, πρὸς τὸν Ὑπουργόν δὲ οἱ Τμηματάρχαι). Δύναται δὲ, ἐν ἐπάναλψῃ τῆς παραγνωρίσεως τῶν

Εδθονών η των δικαίων του, να αναφερθῆ μετὰ παρέλευσιν ὁμοίας προθεσμίας ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Ὑπουργόν.

Οἱ θέσιν δημοσίου ὑπηρετοῦ ἔχοντες ἀναφέρονται προφορικῶς πάντοτε εἰς τὸν ἄμεσον προϊστάμενόν των.

Ἄρθρον 20.

(Ἄρθρον 13 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἔγγραφα δι' ὑποθέσεις ἀναγομένας εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀπευθύνονται εἴτε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὑποσημειουμένης τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, εἴτε καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ. Παρλαμβάνονται δὲ ὑπὸ τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ, τοῦ ὁποῦ ὁ προϊστάμενος τὰ ἀνακρίνοναι εἰς τὸν Διευθυντὴν, μεθ' ὃ σημειῶν ἐπ' αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὄρισεν ἄλλως ὁ Διευθυντής, τὸ Τμήμα εἰς ὃ ὑπάγεται ἕκαστον εἰσερχόμενον ἔγγραφον, παραδίδει ταῦτα εἰς τὸν Διεκπεραιωτὴν τῆς Διευθύνσεως, ὅστις φροντίζει διὰ τὴν καταχώρισιν εἰς τὸ πρωτόκολλον καὶ τὴν διανομὴν εἰς τὰ οἰκεία Τμήματα.

Τὰς τυχόν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ περιερχομένας ἀξίας, χρήματα, χρηματόγραφα, κοσμήματα κλπ. παραδίδει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν οἰκείον Τμηματάρχην ὁ προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ, ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἄρθρον 21.

(Ἄρθρον 14 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Τὰ ἔγγραφα, παραληφθέντα ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Τμήματος ἀπὸ τὸν Διεκπεραιωτὴν, ἐνεργοῦνται ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπὸ τοῦ ὀριζομένου ἐκ τῶν ὀφισταμένων του.

Ἡ ἀναγκαρομένη εἰς τὸ εἰσερχόμενον ἔγγραφον χρονολογία καταχωρίσεως ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ θεωρεῖται καὶ ὡς χρονολογία τῆς παραδόσεώς του εἰς τὸ οἰκείον Τμήμα πλὴν ἐὰν ὑπάρχη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἔγγραφου ρητὴ μνεία τοῦ Διεκπεραιωτοῦ περὶ τοῦ ἐναντίου.

Ἄρθρον 22.

(Ἄρθρον 15 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Πᾶν ἔγγραφον, εἰς οἵανδήποτε παρασκευαζόμενον Τμήμα, διατυπῶται ἐπὶ ἡμικλάστου χάρτου καὶ μονογραφεῖται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου, μεθ' ὃ εἰσάγεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Διευθυντὴν, ὅστις ἐγκρίνων θεωρεῖ αὐτό, μετὰ ἢ ἀνεῖ τροποποιήσεων. Ὄβτω θεωρηθὲν τὸ ἔγγραφον, εἰσάγεται εἰς τὸν Ὑπουργόν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Τμήματος, συμπαρισταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ, ἐὰν κρίνηται ἀναγκαῖον, μάλιστα ἐν ἣ περιπτώσει διάφορον ἔχει γνώμην περὶ τῆς προσηκούσης ἐνεργείας ὁ εἰσάγων Τμηματάρχης.

Ὁ Ὑπουργὸς ἀποφασίζει, ἐγκρίνων ἢ τροποποιῶν τὸ ἔγγραφον. Πᾶσαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπιφερομένην τροποποίησιν τοῦ ἔγγραφου ἀνακρίνοῦ εἰς τὸν Διευθυντὴν ὁ εἰσαγαγὼν τοῦτο πρὸς ὑπογραφήν.

Ἐν ἣ περιπτώσει πρόκειται περὶ ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς πλείονα Τμήματα τῆς Διευθύνσεως, ὀρίζει ὁ Διευθυντής τὸν συντάκτην τοῦ ἔγγραφου, ὅπου πρέπει νὰ μονογραφῆται καὶ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Τμηματάρχου.

Ἄρθρον 23.

(Ἄρθρον 16 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Αἱ ἀποφάσεις, διατάγαι καὶ ἔγγραφα ἐν γένει τοῦ Ὑπουργοῦ κοινοποιουμένης εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀπευθύνονται εἴτε ἐν πρωτότυπῳ εἴτε ἐν ἀντιγράφῳ κυρούμενα ὑπὸ τοῦ Διεκπεραιωτοῦ. Κατὰ ταῦτα, προκειμένου μὲν περὶ ἔγγραφον κοινοποιουμένων ἐν πρωτοτύπῳ, τὰ οἰκεία σχέδια, τὰ παρασκευασθέντα κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τῶν διαφόρων Τμημάτων τῆς Διευθύνσεως, μονογραφοῦνται ἀπλῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τὰ οἰκεία δὲ σχέδια τῶν ἔγγραφων, ὅτινα κοινοποιουμένης ἐν ἀντιγράφῳ, τίθεται πλήρης ἢ ὑπογραφή τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 24.

(Ἄρθρον 17 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου, ὑπογραφόμενα ἢ μονογραφηθέντα ἔγγραφα

παραδίδει ὁ Τμηματάρχης εἰς τὸν Διεκπεραιωτὴν, ὅστις, ὅσα μὲν κοινοποιουμένης ἐν ἀντιγράφῳ, ἀφοῦ ἀντιγραφῶν καὶ τὰ κυρώσῃ, καταχωρίζει εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐνερχομένων καὶ τὰ διεκπεραιῶ, τὰ δὲ πρωτότυπα σχέδια φυλάσσει εἰς τὸ ἀρχειον, τοῦ ὁποῦ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς τηρήσεως, πλὴν ἐὰν ἔχη σημειώσῃ ἐν αὐτοῖς ὁ οἰκείος Τμηματάρχης, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τὸ Τμήμα. Ὅσα δὲ πρόκειται νὰ κοινοποιηθοῦν ἐν πρωτοτύπῳ φροντίζει ὁ Διεκπεραιωτής ν' ἀντιγραφῶν, τὰ δὲ ἀντιγραφα ταῦτα, ἀντιπροσωνημένα ὑπ' αὐτοῦ, βεβαιουήντος τὴν ἀντιφώνησιν, εἰσάγονται πάντα εἰς τὸν Ὑπουργόν παρ' αὐτοῦ πρὸς ὑπογραφήν. Μεθ' ὃ ἐνεργεῖ ὁ Διεκπεραιωτής, ὅ,τι καὶ ἀνωτέρω.

Τὰ προσωρινῶς εἰς τὰ Τμήματα φυλασσόμενα διεκπεραιωμένα ἔγγραφα παραδίδονται ἐν καιρῷ εἰς τὸν Διεκπεραιωτὴν διὰ τὴν εἰς τὸ ἀρχειον ταξινόμησιν. Πρὸς ταῦτα, κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Τμημάτων ἐκκαθάρισις τῶν ἐν αὐτοῖς προσωρινῶς φυλασσόμενων σχεδίων ἔγγραφων.

Ἄρθρον 25.

(Ἄρθρον 18 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ κανονίζεται τὸ εἶδος καὶ ὁ τύπος τῶν βιβλίων τῶν τηρουμένων ὑφ' ἐκάστου Τμήματος.

Ἄρθρον 26.

(Ἄρθρον 3 Ν. Δ. 17 Ὀκτωβρίου 1923).

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ κανονίζεται ἐκάστοτε διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενον τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΛΙΜΕΝΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Ἄρθρον 27.

(Ἄρθρον 3 Νόμου 1753— Ἄρθρον 7 Νόμου 3030.

(Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

(Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923 ἄρθρον 6 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Τὸ προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, τῶν Ἐπιθεωρήσεων τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμεῖου καὶ τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν ἀποτελεῖ ἴδιον σῶμα, τὸ «Λιμενικόν».

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἀποτελοῦν οἱ ἐξῆς βαθμοί :

Ἐπιλιμενάρχης	α'	»	»	Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ
»	β'	»	»	πρὸς Ἀντιπλοίαρχον
»	γ'	»	»	» Πλωτάρχην
Λιμενάρχης	α'	»	»	» Ὑποπλοίαρχον
»	β'	»	»	» Ἀνθυποπλοίαρχον
»	γ'	»	»	» Σημαιοφόρον
Λιμενικὸς βεσηθὸς	»	»	»	» Ὑπολογιστὴν
Ἀρχιλιμενοφύλαξ	»	»	»	» Ἀρχικελευστήν α' τάξεως.
»	β'	»	»	» Ἀρχικελευστήν
»	γ'	»	»	» Κελευστήν
Λιμενοφύλαξ	α'	»	»	» Ὑποκελευστήν
»	β'	»	»	» Δίπλον
»	γ'	»	»	» ἔθελοντὴν ναυτὴν

Ἄρθρον 28.

(Ἄρθρον 3 Νόμου 1753— Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 8 Αὐγούστου 1923. Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, στρατιωτικῶς συνταγματὸν, διέπεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων περὶ ἀποδοχῶν ἐν γένει, καταστάσεως, συντάξεως καὶ συμμετοχῆς εἰς τὸ Μεταχικὸν ταμεῖον τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ὀρίου ἡλικίας, ποινικῶν ἀδικημάτων, πειθαρχίας καὶ μητρώου.

ἔφ' ὃν διέπονται οἱ πρὸς οὓς ἐξομοιοῦνται ἀξιωματικοὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται τοῦ Π. Ναυτικοῦ, πλὴν καθ' ὅσον ἄλλως ὁρίζει ὁ παρὼν νόμος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Σχολεῖον Λιμενικῶν Δοκίμων.

Ἄρθρον 29.

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 23 Ἰανουαρίου 1921—Ἄρθρον 4 Νόμου 3030).

Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Σχολεῖον Λιμενικῶν Δοκίμων, ποσὸν ἔχον τὴν ἀρμόζουσαν ἐκπαίδευσιν νέων πρὸς κατὰ τὰς αὐτῶν εἰς τὸ Σῶμα τῶν Λιμενικῶν Ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 30.

(Ἄρθρον 2 Β. Δ. 23 Ἰανουαρίου 1921).

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι πέντε τοῦλάχιστον κεναὶ θέσεις Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν ἢ προβλέπεται ὅτι, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν περὶ ὀρίου ἡλικίας διατάξεων, θέλουσι κενωθῆ ἑντὸς δύο ἐτῶν, καλοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταταχθῶσιν ὡς Λιμενικοὶ Δοκίμοι, ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν περὶ τούτου αἰτήσιν.

Ἐν τῇ προκηρῦξει ταύτῃ τοῦ Ὑπουργοῦ δεόν νὰ ὀρίζονται :

α') Ἡ ἡμέρα τοῦ διαγωνισμοῦ (πάντοτε ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου).

β') Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταταχθησομένων.

Ὁδὸς οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι κατώτερος τῶν δέκων οὐδὲ ἀνώτερος τῶν ὡς ἀνωτέρω ὑπολογιζομένων κενῶν θέσεων τῇ προσθήκῃ ἑτέρων πέντε.

γ) Τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν προσόντα, καὶ

δ) Τὰ ἐξεταστέα μαθήματα.

Ἄρθρον 31.

(Ἄρθρον 3 Β. Δ. 23 Ἰανουαρίου 1921).

Ὅπως περιληφθῆ τις εἰς τὸν κατάλογον τῶν διαγωνιζομένων δεόν :

α') Νὰ εἶναι ὑπήκοος Ἑλληὴν ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μνητῶρα τῶν ἀρρένων.

β') Νὰ ἔχη ἡλικίαν τὸ πολὺ 23 μὴ συμπληρωμένον ἐτῶν, προσκόντως ἀποδεικνυομένην.

γ') Νὰ μὴ ἔχη καταδικασθῆ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν οὐδὲ εἰς ἐπανορθωτικὴν ἐκ τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὰ ἄρθρα 22—24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

δ') Νὰ μὴ εἶναι ἀνυπότακτος ἢ λιποτάκτης τοῦ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ κατὰ τοὺς οἰκείους περὶ στρατολογίας νόμους.

ε') Νὰ κέκτηται πτυχίον Νομικῆς σχολῆς ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ δίπλωμα πλοίαρχου καὶ ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ δίπλωμα δημοσίας ἢ πρὸς δημοσίαν ἰσοτιμίου ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ μόνον ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ δίπλωμα δημοσίας ἢ πρὸς δημοσίαν ἰσοτιμίου ἐμπορικῆς σχολῆς.

ς') Νὰ ζητήσῃ τὴν κατάταξίν του ὡς Λιμενικοῦ Δοκίμου δεκα πέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐν τῇ αἰτήσῃ ταύτῃ δεόν, ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως κληρονομικῆς πράξεως, νὰ δηλοῦται ἡ ἡμερομηνία τῆς γεννήσεως τοῦ υποψηφίου. Ὑποχρεωτικὴ ἐπίσης εἶναι ἡ δήλωσις μιᾶς ξένης γλώσσης, εἰς ἣν ὁ αἰτῶν θέλει νὰ ἐξετασθῆ. Προαιρετικῶς δύνανται οὗτος νὰ δηλώσῃ ὅτι γνωρίζει καὶ ἄλλην ἐκ τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 33 ξένων γλωσσῶν.

Ἄρθρον 32.

(Ἄρθρον 4 Β. Δ. 23 Ἰανουαρίου 1921).

Οἱ νομίμως ζητήσαντες τὴν κατάταξίν των καὶ ἔχοντες τὴν ἀνωτέρω προσόντα δι' ἐπιστήμων ἐγγράφων ἀποδεικνυόμενα ὑποβάλλονται εἰς ἐξέτασιν ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐλεγ-

χον τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἱκανότητος αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην δεόν οἱ υποψήφιοι νὰ εὐρεθῶσιν ἀπολύτως ὑγιεῖς καὶ ἀρτιμελεῖς, ἐπιτρεπομένης μόνον μυωπίας μέχρι 3 βαθμῶν, ἄλλως ἀποκλείονται τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἱατρικῆς ταύτης ἐξετάσεως τῶν υποψηφίων ὁρίζεται ἐν τῇ περὶ ἐνεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ ὑπουργικῇ ἀποφάσει.

Ἄρθρον 33.

(Ἄρθρον 5 Β. Δ. 23 Ἰανουαρίου 1921).

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἱατρικὴν ἐξέτασιν, ἐὰν ἐκ τῶν εὐρεθέντων ἱκανῶν οἱ ἔχοντες πτυχίον Νομικῆς ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ ἀντ' αὐτοῦ δίπλωμα πλοίαρχου καὶ ἀπολυτήριον γυμνασίου εἴτε δίπλωμα δημοσίας ἢ πρὸς δημοσίαν ἰσοτιμίου ἐμπορικῆς σχολῆς ὑπερβαίνωσι τοῦλάχιστον κατὰ πέντε τὸν ἐν τῇ προκηρῦξει τοῦ Ὑπουργοῦ ὀριζόμενον ἀριθμὸν τῶν κατακτέων Λιμενικῶν Δοκίμων, πάντες οἱ λοιποὶ ἀποκλείονται τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐὰν ὅμως οἱ πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ οἱ διπλωματοῦχοι πλοίαρχοι οἱ κεντημένοι καὶ ἀπολυτήριον γυμνασίου εἴτε δίπλωμα δημοσίας ἢ πρὸς δημοσίαν ἰσοτιμίου ἐμπορικῆς σχολῆς εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν ὡς ἀνωτέρω ὀριζομένων, γίνονται δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν καὶ ἅπαντες οἱ λοιποὶ ὑποβαλόντες αἰτήσεις καὶ εὐρεθέντες ὑγιεῖς, διαγωνίζονται δ' ἐν περιπτώσει ταύτῃ ἰδιαίτερώς οἱ μὲν τῶν δε.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου γινόμενοι δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν διαγωνίζονται γραπτῶς εἰς τὰ ἐξῆς.

Α') Ἑλληνικὰ

Ἐκθεσις ἐπὶ τῇ βᾶσει θέματος ὀριζομένου ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Β') Μαθηματικὰ

1) Ἐκ τῆς Θεωρητικῆς Ἀριθμητικῆς: Αἱ τέσσαρες πράξεις τῶν ἀκεραίων, διαιρετότης, πρῶτοι ἀριθμοὶ, κλάσματα, δεκαδικοί, (δεκαδικὸν μετρικὸν σύστημα) — συμμιγεῖς (ἀγγλικαὶ μετρικαὶ μονάδες) — μέθοδοι — τόκος — ὑφαίρεσις.

2) Ἐκ τῆς Ἀλγέβρας: Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις, πράξεις ἐπ' αὐτῶν, λύσεις ἀπλῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ἐξισώσεων—συστήματα—λογαριθμοὶ—χρήσις λογαριθμικῶν πινάκων—σύνθετος τόκος—χρεωλύσιον—εὐρεσις λογαριθμῶν ἀλγεβρικῶν καταστάσεων.

3) Ἐκ τῆς Γεωμετρίας: Ὑπολογισμὸς ἐπιφανειῶν εὐθυγράμμων σχημάτων, περὶ τοῦ κύκλου, ὑπολογισμὸς ὄγκων (σφαῖρα, κώνος, κύλινδρος, πρίσμα, πυραμῖς κλπ.) ὑπολογισμὸς ἐπιφανειῶν ὄγκων ἀκανονιστῶν διὰ τοῦ τραπεζοειδοῦς κανόνος καὶ τοῦ κανόνος τοῦ Σίμψωνος.

4) Ἐκ τῆς τριγωνομετρίας: Τριγωνομετρικαὶ γραμμαὶ (ὄρισμός καὶ γεωμετρικὴ παράστασις αὐτῶν), εὐρεσις λογαριθμῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν, ἐπίλυσις ἐπιπέδων τριγώνων.

Γ') Φυσικὴ

Γενικαὶ ιδιότητες τῶν σωμάτων, δυνάμεις, ἀνάλυσις καὶ σύνθεσις αὐτῶν, ζῦγος δυνάμεων, περὶ μοχλῶν ἐν γένει, βαρῦτης (διεθύνουσις, κέντρον βάρους καὶ προσδιορισμὸς αὐτοῦ), εἰδικὸν βάρος τῶν σωμάτων, ἰσορροπία, ἔργον (ὄρισμός, χιλιόγραμμιον, ἵπποδύναμις), ἐνέργεια, ὑδροστατικὴ (συγκοινωνοῦντα ἀγγεῖα, ἀρχὴ τοῦ Ἀρχιμήδους, σίφων, πυκνόμετρα καὶ ἀερόμετρα, ὑδραυλικὸν πιεστήριον), ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις (μέτρησις αὐτῆς, βαρόμετρα ὑδραργυρικὰ αὐτογραφικὰ καὶ μεταλλικὰ, διατετακτικὰ αἰτῶν βαρομετρικῶ ὕψους), μέτρησις πιέσεως ἀερίων, μανόμετρα ἐν γένει, ἀντλίας, εἶδη καὶ συστήματα αὐτῶν, περὶ θερμότητος (ὄρισμός θερμοκρασίας καὶ θερμότητος, θερμομέτρα ἐν γένει, μετατροπὴ βαθμῶν ἀπὸ μιᾶς θερμομετρικῆς κλίμακος εἰς ἄλλην, γραμμικὴ ἐπιφανειακὴ καὶ κατ' ὄγκον διαστολή,

ἐξάτμισις, βρασμός, ἀπόσταξις), μαγνητισμός, (ὄρισμοί, μαγνήται καὶ ἰδιότητες αὐτῶν, γήινος μαγνητισμός), ἠλεκτρισμός, (γενικότητες, περὶ στατικῆς ἠλεκτρισμοῦ ἐν γένει, ἠλεκτρομηχανή Ράμσден, ἀλεξικέραυνον, ἠλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ παραγωγή αὐτοῦ, ἠλεκτρικὰ στοιχεῖα, ἠλεκτρικὰ στήλαι, ἠλεκτρικοὶ συσσωρευταί, ἠλεκτρικοὶ κώδωνες, ἀγωγοί, μονωτικαὶ οὐσίαι, ἠλεκτρομαγνήται, ἠλεκτρικὸς προβολεὺς).

Δ') Ἐἶναι γλώσσαί.

Γαλλικὰ ἢ Ἀγγλικὰ ἢ Ἰταλικὰ ἢ Γερμανικὰ, (Μεταγλώττισις κειμένου Ἑλληνικοῦ ἐξ εἰκοσι τοῦλάχιστον στοιχῶν ἐντύπου εἰς τὴν ἐκ τῶν ἀνωτέρω δηλωθεῖσαν ξένην γλῶσσαν).

Μετὰ τὸ πέρας τῆς γραπτῆς δοκιμασίας οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται καὶ προφορικῶς εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν, εἰς ἣν γραπτῶς ἐξετάσθησαν, προαιρετικῶς δὲ καὶ εἰς αἰανδήποτε ἄλλην ἐκ τῶν αὐτῶν ξένων γλωσσῶν.

Ἄρθρον 34.

(Ἄρθρον 6 Β. Δ. 23 Ἰανουαρίου 1921).

Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ δύο ἀνωτέρων Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀνωτέρου, ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ, τοῦ ἀρχαιότερου καὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐξεταστοῦ τοῦ ἐξεταζομένου μαθήματος.

Ἐπίτροπος τοῦ Ὑπουργοῦ, παρὰ τῇ ἐξεταστικῇ ἐπιτροπῇ ὀρίζεται ἀνώτερος Λιμενικὸς ἀξιωματικὸς, Γραμματεὺς δὲ κατώτερος. Ἀμφοτέρω ἀνευ ψήφου.

Ἄρθρον 35.

(Ἄρθρον 7 Β. Δ. 23 Ἰανουαρίου 1921).

Τὰ γραπτὰ τῶν ὑποψηφίων, φέροντα κεικαλυμμένα τὰ ὄνόματα αὐτῶν δι' ἀδιαφανοῦς σικοτεινοῦ χάρτου, μονογεγραμμένα δὲ ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου, ἐξελέγχονται μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐξετάσεως ἐκάστου μαθήματος πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἐξεταστοῦ, εἶτα δὲ καὶ ὑφ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποχρεομένου πάντων νὰ βαθμολογήσῃ καὶ ἕκαστον γραπτὸν ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὑπογράψωσιν παραπλευρῶς τῆς βαθμολογίας αὐτοῦ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἕκαστος μελὸς τῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ βαθμολογήσῃ δι' ἀκεραίων ἀριθμῶν ἀπὸ 0 ἕως 20.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐξελέξεως τῶν γραπτῶν ἐκάστου μαθήματος ἐξάγεται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἕφ' ἐνὸς ἐκάστου γραπτῶν ὁ μέσος ὅρος τῶν βαθμολογιῶν, ἀς τοῦτο ἔλαβε, ὑπογράφεται δὲ ὑφ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Προέδρου καὶ θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς γραπτῆς δοκιμασίας ἐξετάζονται οἱ ὑποψήφιοι προφορικῶς εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν, τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς βαθμολογούντων ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς κατ' ἰδίαν ἕκαστος ἐν ὀνομαστικῇ κίνῃ τῶν ὑποψηφίων ἕκαστον τῶν ἐξεταζομένων. Οἱ ὀνομαστικοὶ οὗτοι πίνακες (ἕφ' ὧν αἱ ὡς ἄνω βαθμολογίαι) ὑπογράφονται ἅμα τῷ πέρατι τῆς προφορικῆς ἐξετάσεως ἐκάστης ξένης γλώσσης, συγκεντρωμένων δὲ τῶν βαθμολογιῶν τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν εἰδικῷ πινάκι ἐξάγονται οἱ μέσοι ὅροι αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ σημειοῦνται ἐν εἰδικῇ στήλῃ τοῦ πίνακος τούτου.

Ὁ πίναξ οὗτος ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν, τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Προκειμένου περὶ ξένης γλώσσης, εἰς ἣν καὶ γραπτῶς ἐξετάσθησαν ὑποψήφιοι, καταρτίζεται ἰδίως συγκεκριλατωτικὸς πίναξ, ἕφ' οὗ τελικῶς ἐξάγεται ὁ μέσος ὅρος τῶν μέσων βαθμολογιῶν ἐπὶ τῆς γλώσσης ταύτης.

Περατουμένης τῆς ὅλης γραπτῆς καὶ προφορικῆς δοκιμασίας τῶν ὑποψηφίων, ἀποκαλύπτονται τὰ ἐπὶ τῶν γραπτῶν ὄνόματα αὐτῶν, καταρτίζεται δὲ τότε καὶ δι' ἕκαστον τῶν γραπτῶς ἐξετασθέντων μαθημάτων πίναξ ὀνομαστικὸς

τῶν ὑποψηφίων ἕφ' οὗ σημειοῦνται οἱ ἐξηγημένοι μέσοι ὅροι τῶν βαθμολογιῶν. Καὶ ὁ πίναξ οὗτος ὑπογράφεται ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τέλος, ἐπὶ τῇ βᾶσει πάντων τῶν ἀνωτέρω πινάκων καταρτίζεται ὁ τελικὸς πίναξ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐν εἰδικῇ στήλῃ τοῦ πίνακος τούτου σημειοῦται τὸ ἄθροισμα τῶν βαθμολογιῶν ἕφ' ἐκάστου μαθήματος ἐκάστου τῶν ὑποψηφίων.

Αἱ βαθμολογίαι τῶν εἰς πλείονας τῆς μιᾶς ξένης γλώσσης ἐξετασθέντων ὑποψηφίων δὲν λαμβάνονται ὑφ' ὄψιν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς πρὸς κατάταξιν αὐτῶν ἱκανότητος, ἕφ' ἧσιν δὲν εἶναι τοῦλάχιστον δέκα τέσσαρα (14) δι' ἐκάστην ξένην γλῶσσαν.

Ἐν εἰδικῇ στήλῃ τοῦ τελικοῦ πίνακος σημειοῦται ὀλογράφως ἢ σειρᾷ ἱκανότητος τῶν ἐξετασθέντων. Ἐὰν συμπίσωσιν αἱ τελικαὶ βαθμολογίαι δύο ἢ καὶ περισσότερων ἐξ αὐτῶν, λαμβάνεται ὑφ' ὄψιν πρὸς καθορισμὸν τῆς μεταξύ των σειρᾶς ἱκανότητος ἢ τελικῆς βαθμολογίας τῆς ξένης γλώσσης εἰς ἣν οὗτοι γραπτῶς καὶ προφορικῶς ἐξετάσθησαν. Ἐὰν καὶ αὗται αἱ βαθμολογίαι συμπίπτωσι λαμβάνονται ὑφ' ὄψιν αἱ βαθμολογίαι τῶν λοιπῶν μαθημάτων κατὰ τὴν ἐξῆς σειρᾷ: Ἑλληνικὰ, Μαθηματικὰ, Φυσικὴ.

Ὅπως θεωρηθῆ τις ἐπιτυχῶν δέον νὰ λάβῃ τὰ ἐπὶ τοῦλάχιστον δέκατα τοῦ ἀνωτάτου ὅριου ἱκανότητος εἰς ἅπαντα ὁμοῦ τὰ μαθήματα, ἤτοι νὰ λάβῃ συνολικῶν βαθμῶν ἱκανότητος τοῦλάχιστον πενήτηντα ἕξ (56).

Ὁ τελικὸς πίναξ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ διαγωνισμοῦ ὑπογράφεται ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλεται δὲ μετὰ πάντων τῶν σχετικῶν πινάκων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον (Διευθύνσις Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Τμήμα Προσωπικοῦ).

Ἄρθρον 36.

(Ἄρθρον 8 Β. Δ. 23 Ἰανουαρίου 1921).

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου, βεβαιῶντος ὅτι ὁ διαγωνισμὸς καθ' ὅλους τοὺς νενομισμένους τύπους ἐνηργήθη, κυροῦται ὁ τελικὸς πίναξ τῶν ἀποτελεσμάτων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ δημοσιεύεται ἐξ αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ σπασμα ἐμφαίνον τὴν τελικὴν βαθμολογίαν τῶν ὑποψηφίων κατὰ τὴν σειρᾷ ἱκανότητος αὐτῶν.

Ἄρθρον 37.

(Ἄρθρον 9 Β. Δ. 23 Ἰανουαρίου 1921).

Ἐντὸς πενημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀνωτέρου πίνακος, ὑποχρεοῦται ὁ Ὑπουργός, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως νὰ κατατάξῃ εἰς τὸ σχολεῖον τῶν Λιμενικῶν Δοκίμων πάντας τοὺς ἐπιτυχόντας ἐκ τῶν πτυχιούχων Νομικῆς ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν κερτημένων διπλώμα πλοίαρχου μετ' ἀπολυτηρίου γυμνασίου ἢ διπλώματος δημοσίας ἢ πρὸς δημοσίαν ἰσοτίμου ἐμπορικῆς σχολῆς, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν τῶν ἐπιτυχόντας κατὰ σειρᾷ ἱκανότητος ἧσοι ἀπαιτοῦνται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐν τῇ προκηρῶσει ὀριζομένου ἀριθμοῦ τῶν κατατακτέων.

Ἄρθρον 38.

(Ἄρθρον 10 Β. Δ. 23 Ἰανουαρίου 1921).

(Ἄρθρον 10 Νόμου 2657. Ἄρθρον 4 Νόμου 3030).

Τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου ἀρχοῦνται τὰ μαθήματα τοῦ Σχολείου. Ταῦτα εἶναι :

1) Στοιχεῖα Δημοσίου Δικαίου.

Περὶ πολιτευμάτων. Ἀρχαὶ διέπουσαι τὰ διάφορα εἶδη πολιτευμάτων, ἔννοια τῆς πολιτείας, ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτευματος. Περὶ τῶν διαφόρων λειτουργιῶν τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, νόμος οὐσιαστικῆς καὶ τυπικῆς. Β. Διατάγματα καὶ εἶδη αὐτῶν, διατάγματα Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων ἀρχῶν, ἀστυνομικαὶ διατάξεις, ἐγκύκλιαι, περὶ τῆς ὑποφ' ἑκτῆς εὐθύνῃς.

Περί Βασιλείας, Διαδοχής και Αντιβασιλείας.

Περί Βουλῆς ἐν γένει.

Ατομικὴ ἐλευθερία ἐν γένει.

Περί Ὑπουργῶν, Συμβουλίων τοῦ Κράτους, δημοσίων ἀρχῶν, δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, περὶ Γενικῶν διοικήσεων, νόμων, δήμων καὶ κοινοτήτων.

Αρμοδιότης πάντων τῶν Ὑπουργείων καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου, Διοικητικὴ ἀγωγή.

2) Ναυτικὸν Ἐμπορικὸν Δίκαιον μετὰ στοιχείων Ἀστικοῦ Δικαίου.

Ἔννοια τοῦ δικαίου, πηγῶν, δικαιώματα, περὶ προσώπων, περὶ πραγμάτων. Χρονιὰ καὶ τοπικὰ ὄρια ἀστικῶν νόμων. Δικαιοπραξία ἐν γένει, ἔθιμον, περὶ ἀλλοδαπῶν νόμων, περιορισμοὶ τῆς βουλήσεως, διάστασις τῆς δηλώσεως πρὸς τὴν βουλῆσιν, ἀκύρωσι καὶ διάρρηκτα δικαιοπραξίαι, κτήσεις, ἀπόθεσις, ἐξασφάλισις, προστασία, ἐπιδικασίς δικαιοῦματος, νομῆ, κυριότης, χρησικτησία, εὐπράξιμος ἀπόθεσις, ἐν νόμῳ ἐνόητου δικαιοῦματος, εἶδη ἐνόητων, συνενόη, διασέρον, ὑπερήμερία, ποινικὴ ρήτρα, ἀγοραπωλησία, μίσθωσις, ἐντολὴ, ἑταιρία. Γενικότης περὶ δανείου, χρησικτησίου, παρακατήσεως, ἐγγυήσεως, Ἀρχαί, πραστήσεως. Ἔννοια οἰκονομικοῦ δικαιοῦματος, περὶ προ. κῆς, ἐπιτροπεία, ἔννοια κληρονομικοῦ δικαιοῦματος, διαθήκαι, ἐκ διαθήκης καὶ ἐκ ἀδιαθέτου διαδοχῆ, δικαίον ἀνοικτῶν κληροδοσιῶν. Γενικότητες περὶ κληροδοτημάτων. Γενικότητες περὶ ἐμπορῶν, ἐμπορικῶν πράξεων, ἑταιρειῶν, χρηματιστηρίων, ἐμπορικῶν ἐπιμητηρίων, συναλλαγματικῆς, ασφαλιστικῆς συμβάσεως. Ὁλόκληρον τὸ δεύτερον βιβλίον τοῦ Ἐμπορικοῦ νόμου περὶ θαλασσίας ἐμπορίας.

3) Δημόσιον-Ναυτικὸν Δίκαιον μετὰ στοιχείων Διεθνοῦς Δικαίου.

Περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ ἐν γένει. Περὶ ἐθνικότητος, σημασιολογήσεως, μεταβολῆς σημαίας πλοίου. Περὶ ναφαρίων καὶ ναυαγαυρήσεων. Περὶ ἀτυχημάτων λιμένων κατὰ κράτος. Περὶ ἀλιείας.

Περὶ ἀπογραφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως ἐργατῶν θαλάσσης. Περὶ συνθέσεως πληρωμάτων, πειθαρχίας καὶ ἐργασίας ἐπι πλοίου. Περὶ περιβάλλουσιν ναυαγίων καὶ ἀπόρων ἐργατῶν θαλάσσης. Περὶ εὐσεβτικῶν διὰ τοῦς ἐργάτας θαλάσσης ἰδρυμάτων. Περὶ ναυτικῶν τελῶν ἐν γένει. Περὶ τῆς ὑγειονομικῆς νομοθεσίας ἐν γένει. Περὶ τῆς προστασίας, τῆς ἐμπορικῆς ναυτίας ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλοδαφῶν.

Ἔννοια διεθνοῦς δικαίου, διεθνῶν συμβάσεων, συνθηκῶν καὶ συμφωνιῶν.

Ἔννοια πολιτείας, εἶδη πολιτειῶν. Ἔννοια οὐδετερότητας καὶ ἐμπολέμου καταστάσεως. Ἔννοια χώρας, χωρική θάλασσα καὶ δικαιοῦματα τῆς Πολιτείας ἐπ' αὐτῆς. Ἀνοικτὴ θάλασσα, κλειστὴ θάλασσα, λιμένες, κόλποι, στενά, διώρυγες, λιμένα, ποταμοί.

Σχέσεις ἐγγωρίου ἀρχῆς πρὸς τὰ ξένα πλοία.

Ἔννοια τοῦ δικαίου τοῦ κατὰ θάλασσαν πολέμου. Πηγῶν. Θέσμων τοῦ κατὰ θάλασσαν πολέμου. Πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις. Ἀποκλεισμοί. Κατάδρομη. Πειρατεία. Ἰδιωτικὴ ἐχθρική περιουσία ἐν τῷ κατὰ θάλασσαν πολέμῳ. Ἀκθροεμπόριον πολέμου. Λεία. Δικαστήριον λειῶν ἐγγωρίων καὶ διεθνῶν, νηυλία. Ὑποχρεώσεις τῶν οὐδετέρων.

4) Στοιχεῖα Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Δημόσιονομίας.

Ἔννοια τῆς Πολιτικῆς καὶ τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας. Σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας. Περὶ παραγωγῆς ἐν γένει. Συντελεστικὴ αὐτῆς. Πῶς κανονίζεται ἡ παραγωγή. Καταμερισμοὶ τῶν ἐργῶν. Ἡ συγκέντρωσις τῆς παραγωγῆς. Οἱ συνεταιρισμοὶ τῆς παραγωγῆς. Ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους παραγωγή.

Περὶ κυκλοφορίας ἐν γένει. Ἀνταλλαγῆ. Μεταφορᾶ. Ἐμποροί. Μεταλλικὸν νόμισμα. Νομισματικὰ συστήματα. Χαρτονομίσματα. Διεθνῆς ἀνταλλαγῆ. Ἐμπορικὴ πολιτικὴ. Πίστις. Γράμματα.

Περὶ διανομῆς ἐν γένει. Περὶ διαφόρων μορφῶν τοῦ σοσιαλισμοῦ. Περὶ γαιωκτημόνων, κεφαλαιοχῶν, μισθῶν, ἐπιχειρηματιῶν.

Τὸ Κράτος ἐν τῇ διανομῇ. Φόροι. Τέλη. Δικαιώματα. Μονοπωλία. Κατανάλωσις καὶ σχέσις αὐτῆς πρὸς τὴν παραγωγήν. Περὶ δαπάνης καὶ οἰκονομίας. Προυτολαγισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους. Πιστώσεις. Ἀπολαγισμός.

5) Στοιχεῖα Ποινικοῦ Δικαίου. Ναυτικῆ καὶ Στρατιωτικῆ Ποινικῆ Νομοθεσίας.

Ἔννοια τοῦ ποινικοῦ δικαίου, χρονικὰ καὶ τοπικὰ ὄρια ποινικῶν νόμων. Περὶ ἐγκλημάτων. Περὶ ποιῆς ἐν γένει. Περὶ δόλου καὶ ἁμελείας. Περὶ τελείσεως ἐγκλημάτων καὶ ἀποπέρας. Περὶ καταλογισμοῦ τῶν πράξεων. Λόγοι αἰρώντες τὸ καταλογιστόν. Λόγοι αἰρώντες τὸν ἀδικὸν χαρακτήρα τῆς πράξεως. Λόγοι ἐξαιροῦντες τὸ ἀξιόποιον. Περὶ συρροῆς ἐγκλημάτων. Περὶ αὐτουργίας ἡμέσου ἢ ἠθικῆς. Περὶ ἀναγκαιῶν ἀνεργῶν. Περὶ συστάσεως καὶ συμμορίας. Περὶ συνεργίας ἐν γένει.

Τὰ κυριώτερα ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου ἐγκληματος, ἰδίᾳ: ἐγκλημάτων προδοσίας, ἀνθρωποκτονίας, τραυμάτων, κλοπῆς, ἀπάτης, ὑπεξαίρεσεως, ἀπιστίας, ληστείας, ἐπιβιάσεως, δωροδοκίας, συκοφαντίας, ἐξυβρίσεως, πλαστογραφίας, βιασμοῦ, ἐποπλανήσεως, μονομαχίας, ναυταπάτης, πειρατείας, τελευταίου λαθροεμπορίου, παρανομίου ἀλιείας, ὄπλοφορίας.

Νόμοι διεπνόντες τὴν Ναυτικὴν καὶ Στρατιωτικὴν δικαιοσύνην. Ὁργανισμὸς τοῦ Ναυτοδικείου καὶ τῶν Στρατιωτικῶν δικαστηρίων. Ἀρμοδιότης αὐτῶν. Διαδικασία ἐνόητων αὐτῶν. Ὁλόκληρον τὸ 4ον βιβλίον τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας. Κατάστασις πολιτείας Ἀιπυνοῦ. Σῶμα στρατιωτικῆς δικαιοσύνης.

6) Ἱστορία τοῦ Ναυτικοῦ.

Ἰστορία τῆς θάλασσαν. Ἱστορία τοῦ Ναυτικοῦ κατὰ τὸνς ἑξαεκατότους χρόνους. Ὁ πρῶτος μῆτρος τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἱστορία τοῦ Ναυτικοῦ μῆτρος τῶν καθ' ἡμέρας χρόνων. Περὶ τῆς βιομηχανίας τῶν θαλάσσιων μεταφορῶν καὶ τῆς σημασίας αὐτῆς. Ἡ σύγχρονος ὀργάνωσις τῆς Ἐμπορικῆς ναυτίας. Αἱ μεγάλας ἀμερικανικαὶ ἑταιρεῖαι ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, Ἀμερικῇ, Ναυπηγεῖα. Αἰρέσεις. Ἐγγχώρια καὶ διεθνή προστατευτικὰ τῆς ναυτίας συστήματα. Αἱ θαλάσσιαι ὁδοί, τὸ πῆδιον τῆς δράσεως.

7) Οἰκονομικὴ Γεωγραφία.

Γενικότητες περὶ τῆς γῆς (σῆμα, μέγεθος, σχηματισμοί, διαίρεσις εἰς Ἠπείρους καὶ Ὠκεανούς, (πανίστη, γλῶσσος, ὁ ἄνθρωπος).

Ἐξώπη (γενικότητες, θάλασσα, κόλποι, χερσόνησος, νῆσος. Ὁρεογραφία καὶ ὕδρογραφία, λαοί. Μεσθῆσιος θάλασσα).

Εἰδικῶς δι' ἐκάστου Κράτους: ὄρεογραφία, ὕδρογραφία, ἀκτὴν, λιμένες, γεωγραφία, βιομηχανία, ἀλιεία, ἐμπόριον, συγκοινωνία, ἐμπορικὸν ναυτικόν, νομίσματα, σταθμῆ, οἰκονομικὴ ὀργάνωσις, πληθυσμὸς, διοικητικὴ διαίρεσις, πόλεις. Ἑλλάς. Ἑλληνικαὶ θάλασσα.

Ὁ Δούναβις.

Αἱ λοιποὶ ἥπειροι, γενικὴ περιγραφή. Ἠπειρωτικὰ καὶ νησιωτικὰ θάλασσα, λιμένες, διαίρεσις πολιτικῆ, προϊόντα, βιομηχανία, ἐμπόριον, συγκοινωνία).

Γενικὴ ἀνακεφαλαίωσις (μεγάλαι ὁδοί συγκοινωνίας, θαλάσσιαι καὶ ἡπειρωτικαί, μεγάλα κέντρα παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως τῶν κυριωτέρων προϊόντων, ἥτοι: σιδήρου, χαλκοῦ, χρυσοῦ, ἄνθρακος, βάμβακος, δημητριακῶν, περὶ γεωγραφικῆς ἐξυπηρέτησεως μεγάλου ἐμπορικοῦ λιμένος).

8) Στοιχεῖα Ναυτίας.

Ἐξώγειος σφαῖρα. Ἄξων καὶ πόλοι αὐτῆς. Ἰσημερινός. Παράλληλοι. Γεωγραφικὸν πλάτος καὶ μήκος, διαφορὰ πλάτους καὶ μήκους. Ἀποχώρησις. Ὁρίζοντες. Ζενίθ, Ναδιόν. Ὁριζοὶ ζῶνοι. Κίνησις τῆς γῆς. Πάλλορρα καὶ ἀτρία αὐτῆς, παλλορομέτρα.

Ναυτικόν μίλλιον, κύβου, δρομήμετρα, θολίδες.
 Ναυτικά πυξίδια, σκοπός ρυθμίσεως αὐτῶν.
 Ἀπόκλισις, παρεκτροπή, παραλλαγή.
 Πλευσίαι καὶ διοπτύσεις πυξίδος, μαγνητικαὶ καὶ ἀλη-
 θεῖς.

Ἐκπτώσις, Διόρθωσις πλευσῶν καὶ διοπτύσεων.
 Πίνωκος παρεκτροπῶν. Ναυτικὰ χάρτα. (Περιγραφή, σύμβολα, ἐπιτηρήσεις).
 Διαβήτης, διπρῶλληλος κωνίων, μοιρογιωμόνιον, σπυ-
 μογράφος (περιγραφή καὶ χρήσις).
 Χάρτις πλευσῶν καὶ διοπτύσεων ἐπὶ τοῦ χάρτου.
 Μέτροις ἀποστάσεων. Ἐβρεσις διαφοράς πλάτους καὶ μήκους
 δύο σημείων ἐπὶ τοῦ χάρτου. Ἐβρεσις τοῦ στίγματος διὰ
 διοπτύσεως. Ἐβρεσις ἀποστάσεως τοῦ πλοίου ἀπ' ὀρισμένου
 σημείου.

Στίγμα ἐξ ἀναμετρήσεως (λογισμὸς ρυθμίσεως καὶ ἐκπτώ-
 σεως, ρήσις πινάκων ἀναμετρήσεως). Φεροδείκται, ναυτι-
 λιακαὶ ὁδηγία, ἀγγελία ναυτιλουμένου. Ἀστρονομικὴ
 ναυτιλία (ὄρισμός, σκοπός, ὄργανα).

9) Ναυτικὸν ὀνοματολόγιον.
 Στοιχεῖα ναυτικῆς τέχνης, καταμέτρησις πλοίων.
 Ὄνοματολογία μερῶν σκάφους, ἐξαρτίας ὡς καὶ ἐπι-
 χειρίας ἱστιοφόρων.
 Ἄγκυρα, ἀλυσίς, σὺσκευα ἀγκυροβολίας, γερανός,
 φορτωτής, πηδάλιον, ἐνέργεια αὐτοῦ, βλάβαι, αὐτοσχέδια
 πηδάλια.

Ναυδετα, σημαντήρες.
 Περὶ ἄλικος (βήμα, ἐνέργεια). Ἐνέργεια τετραγώνων
 ἱστιῶν, ἀρτέμιονος καὶ ἐπιδρόμου. Χειρισμὸς ἱστιοφόρων
 (διάφοροι ἱστιοδρομῖαι, ἀναστροφή, ὑποστροφή). Προτοι-
 μασίαι ἢ ὄπλιον, ἀπίσεις καὶ ἀγκυροβολαὶ ἱστιοφόρων καὶ
 ἀτμοπλοίων. Χειρισμοὶ ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν (παρέσεις ἀλυσῶς,
 ἀνάγκαστρον, γρύπισις ἀλυσῶς, γρύπισις καὶ βράχισις
 ἀγκυρας, εἰςτραπισιὺς ἀλυσῶς). Τρόποι ἀγκυροβολιῶν
 (διὰ μίση ἀγκυρᾶς δι' ἀμφιδετήσεως, δι' ἐπικαιμένων ἀγκυ-
 ρῶν ἐπὶ κινύρας ἰσχυσμένης), πλεονεκτήματα καὶ μει-
 νεκτήματα.

Παραβολὴ εἰς κρηπίδιον, πρυμνοδέτησις, πρυμνοδεσις
 εἰς ναυδετον.
 Ἀληθεῖα μέτρα ἐν κωκοκαριῶν ἐν ἔρμω Λαίλαπτι, προγνώ-
 στικὸν τοῦ κυρίου, προληπτικὰ μέτρα, χειρισμοὶ ἱστιοφόρου
 ἐν λαίλαπι, χειρισμοὶ ἀτμοπλοίων ἐν κωκοκαριῶν. Ἀρτίαι
 ἐλαίου ἐν τρικυμίᾳ, χειρισμοὶ ἐν διαρροῇ.

Προάρτιαι, Ἀληθεῖα μέτρα καὶ χειρισμοὶ πρὸς ἐκκαθήρισιν.
 Χειρισμοὶ ἐν ναυαγίῳ, μέτρα πρὸς διάσωσιν ἐπιβατῶν
 καὶ πληρώματος.
 Κατασκευὴ σχεδίας, χειρισμὸς ἐν περιπτώσει, πυρκαϊὰς.
 Περὶ εὐσταθείας τῶν πλοίων ἐν γαίῃ. Ἀνάγκαις σχε-
 δίου πλοίου. Κλίμαξ ἐκτοπίσματος. Γραμμὴ φροσύσεως,
 βόθισμα.

Χωρητικότης (ὄλιχη, καθαρὰ). Καταμέτρησις χωρητικώ-
 τητος πλοίου.
 Κανονισμὸς πρὸς ἀπεφυγὴν συγχρούσεως.
 Συγγραφή ἡμερησίου.

10) Ἀτμομηχανή.
 Περὶ ἀτμολέξεσιν (περιγραφή ναυτικῶν ἀτμολέξεων
 καὶ διάφορα συστήματα αὐτῶν).
 Συνθέστρος τύπος ναυτικῶν ἀτμολέξεων εὐπορικῶν
 ἀτμοπλοίων.

Γενικὴ περιγραφή ναυτικῶν ἀτμολέξεων ὑψηλῆς πίε-
 σεως αἰετοῦ μετὰ ἐπιστραφημένης ὀλίγης. Ἀβήτες πολυ-
 αἰωνοί. Θερμιωνομένη ἐπιγναίκα ἀτμολέξεως καὶ εἰρεσις
 αἰτή. Περὶ ἐπιθεωρήσεως ἀτμολέξεων. Ἄδραξ τοῦ ἀβήτος
 ὑποκειμένη εἰς ταχυρῶν ὁδῶν. Δοκιμὴ τῶν ἀβήτων δι'
 ὕδραυλικῆς πίεσεως. Πραδοσίσις τοῦ πλοίου τῶν κατανα-
 λισσομένων γαιανθράκων ὑπολίθης. Ὁργάνω ἐνδείξας
 τῆς πίεσεως τοῦ ἀτμοῦ καὶ διάφοροι τρόποι παραστάσεως

Ἀσφαλιστικὰ ἐπιστάμια. (Λειτουργία, ρυθμίσεις). Διάφοροι
 βλάβαι καὶ ἐνδεικνύμενα πρόχειρα μετὰ πρὸς ἀποφυγὴν
 μεγαλύτεραν.

Γενικὰ περὶ ἀτμομηχανῶν.
 Περιγραφή συνθέστρον τύπου ἀτμομηχανῆς εὐπορι-
 κῶν ἀτμοπλοίων. Ἐνέργεια τοῦ ἀτμοῦ πρὸς λειτουργίαν
 τῆς ἀτμομηχανῆς. Περὶ ἀνάμειξας τῶν ἀτμομηχανῶν.
 Ἀτμολέξας. Δυναμιολέξας. Διάγραμμα (περιγραφή καὶ
 σημασία αὐτοῦ).

Ἐμπειρικὸν τύπον πρὸς εἰρεσίαν τῆς ἀνάμειξας τῶν ἀτμο-
 μηχανῶν εἰς ἵππους δυναμικοῦς ἐνδεικτικοῦς, πραγμα-
 τικοῦς.

Ἐπιθεωρήσεις καταναλώσεως γαιανθράκων ἐπὶ τῆς βασι-
 δεδομένην ἐνδεικτικῶν ἵππων. Βοηθητικὰ ἐν γαίῃ μηχανή-
 ματα (περιγραφή, προσορισμός). Περὶ τοῦ κυρίου ἀετοῦ
 καὶ τρόποι πρὸς ἐξέλεξις τῆς πίεσεως αὐτοῦ. Ἐδοσαν
 ὄσας. Σεισίβιος κρονίος. Ἀτμοσφαιρῶν Σημάτων. Διάφοροι
 βλάβαι μηχανῶν, αἰτία καὶ πρόχειρα μετὰ πρὸς ἀποφυγὴν
 καὶ πρόληψιν μεγαλύτεραν.

Γαιανθράκας (θερμιωνοκίον, μινάδες, αὐτομάτος, ἀνά-
 ρησις καὶ προληπτικὰ μέτρα).
 Ἰλικὸν (κινήσεως, ἀναρτήσεως, ἐπισκευῶν) ἡμερησίου
 Περιγραφή ἀτμοτροβίλων.
 Περὶ μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως.
 Μηχαναὶ Diesel, μηχαναὶ Dami—Diesel, βενζινομη-
 χαναὶ.

Συνθέστρον βλάβαι. Περὶ σκαφῶν ὁδῶν.
 11) Καθήκοντα Λιμενάρχου.
 12) Ναυτικὸν καὶ Στρατιωτικὸν κληρονομῶν ἐν γαίῃ.
 13) Κανονισμὸς τῆς Χωροφυλακῆς.
 14) Ναυτικὰ καὶ πηλικά ἀσκήσεις.

Κοιτησάσια, πεδαιλογογία κοπιήσας ἡμερησίου ἱστιοπλο-
 ιαία ἐπιλοκίων, κυβερνήσις ἱστιοφόρων κληρονομῶν.
 Κοιμηθῆσις. Ὀπλασικία. Πηλικά ἀσκήσεις.

Ἡ διδασκαλία τῶν μαθητῶν τούτων ἀνατίθεται εἰς
 πολιτικοῦς καθηγητὰς, Λιμενικοῦς, Ναυτικοῦς, ἠρτυκικοῦς ἢ
 γίνῃ στρατιῶν ἀξιωματικοῦς, ἢ εἰς ἄλλια εἰδικὰ πρόσωπα
 ἢ ἡμερησίου ἀποκρίσεως τῶν εἰς οὐς ἐν γαίῃ ἀνατίθεται
 ἡ διδασκαλία τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου τοῦ Λιμενικοῦ
 Δοκιμῶν, χρησιμοποιήσας μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μαθητῶν
 τῶν ἡμερησίου ἀνατίθεται τῶν κατὰ τὴν πρόχειρα ὁρῶν τῆς
 διδασκαλίας μέχρι δραχμῶν 50 καθ' ἕκαστον, κατὰ τὸν ἀπο-
 κρίσεως τοῦ Υπουργοῦ, ἐπ' ὅπως δι' ἐλάχιστην ἐκπαιδευτικὴν
 περιόδον ἐκδιδόμενη, ἡμερησίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τῆς ἀρραμογῆς ἐπὶ τῆς διδασκαλίας τῶν
 σταθμῶν ναυτικῆς τέχνης ἢ τῆς διδασκαλίαν τῶν ναυτικῶν
 καὶ πηλικῶν ἀσκήσεων, αὐτῆς γίνεσθαι ἐν Πειραιῶν, διατιθεμέ-
 νων τῶν διαφόρων πλοίων μέσων, ὄπλιον κλπ. ὑπὸ τῆς Ναυ-
 τικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῆς Ἀμερικῆς Ἀρχῆς.
 Οἱ Ἀμερικῶν Δόκιμοι κατὰ τὰς ναυτικὰς καὶ πηλικὰς
 ἀσκήσεις φέρουσι στολὴν ναυτοῦ μετὰ δύο χιλιάδων συμπεριφε-
 ρῶν μετὰ κεντήτων γυρσογῶν ἀγκυρῶν, μήκους 0.05
 ἐπ' ἐλάχιστον βραχίονος.

Κατὰ τὰς παραστάσεις τῶν πολιτικῶν καθηγητῶν παρομο-
 σταται καὶ ἀξιωματικῶς ἐπιτηρητῆς ἐπιφορτισμένος τὴν
 ἡμερησίου τῆς ἐπὶ τῆς.

Ἄρθρον 39, παρ. 11 ἢ 12.

Ἄρθρον 11 Β. Δ. 25 Ἰανουαρίου 1921.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν ὁρίζεται δωδεκάμηνης τῶν
 ἡμερησίου διαστημάτων κατὰ τὴν ὑποδιόδοτε διδασκόμενα
 καὶ μαθητῶν μὴ ὑπολογιζομένων εἰς τὴν διάρκειαν τῆς
 δωδεκαμηνίου ἐκπαιδεύσεως.
 Κατ' ἐλάχιστον μῆνα πάντες οἱ καθηγηταὶ ὑποχρεοῦνται
 νὰ βιβλιολογῶσι τὴν πρόδοσιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν Λιμενικῶν
 Δοκιμῶν εἰς τὰ ἐπ' αὐτῶν διδασκόμενα μαθητῶν καὶ βιβλιο-
 τες ἐπὶ τῶν δεδιδασκόμενων κατὰ τὸν μῆνα τούτων πάντας

ομοί τους Δοκίμους γραπτώς διατυπώντες αυτούς πάντες πλουσιούτα ερωτήσεις.

Άρθρον 40.

(Άρθρον 12 Β. Δ. 23 Ιανουαρίου 1921).

Ιδιαίτερα σημασία δεσν ν' αποδίδεται εις την πειθαρχικήν συμπεριφοράν των Δοκίμων και την κοσμιότητα των ήθους αυτών.

Ο Διοικητής του Σχολείου υποχρεούται κατά μήνα να καταρτίζη πίνακα βαθμολογίας της διαγωγής των Δοκίμων συμβουλευόμενος προς τούτο τους αξιωματικούς, καθηγητάς και επιτηρητάς.

Η διαγωγή των Δοκίμων εκτιμάται δι' ακραίων αριθμών από 0—20. Καί ε' μὲν Δοκίμος ο' ουδαμίαν ποινήν υποστάς κατά την διάρκειαν του μηνός λαμβάνει τον αριθμόν 20, ο' δὲ υποστάς ποινάς συμποσούμενας εις 20 ημερών περιορισμόν λαμβάνει τον αριθμόν 0.

Άρθρον 41.

(Άρθρον 13 Β. Δ. 23 Ιανουαρίου 1921).

Οι Λιμενικοί Δοκίμοι άμα τή κατατάσει των δεσν να κατανέμονται εις τας έν Αθήναις και Πειραισι ύπηρεσίας της Διοικήσεως του Έμπορικου Ναυτικού διά την εις την ύπηρεσίαν πρακτικήν αυτών εξάσκησιν.

Τήν προς τον σκοπόν τούτον αρχικήν τοποθέτησιν και τας διακοχσεις της εκπαιδευσεως μεταξυ των ειρημένων ύπηρεσιών μεταθέσεις των Λιμενικών Δοκίμων διατάσσει ο Διευθυντή του Έμπορικου Ναυτικού.

Οι Λιμενικοί Δοκίμοι εργάζονται προς τας ύπηρεσίας τούτας κατά τας προινάς εργασιμους ώρας, οι δε προιστάμενοι αυτών αξιωματικοί οφείλουσι να περιμνάνσι περι της ήσων ένεστι τελειότερας εξασκήσεως αυτών εις την ύπηρεσίαν, αδιακόπως δε να επιβλέπωσι την μεταξυ των συμπεριφοράν, δίδοντες τας εις την συναδέλφωσιν και πειθαρχικήν, κοσμίαν και αξιοπρεπή καθόλου διαγωγήν συντελούσας συμβουλάς και διαταγάς.

Οι Τμηματάρχαι της Διεύθυνσεως του Έμπορικου Ναυτικού, ο Επιθεωρητής των Λιμενικών Αρχών, ο Γενικός Διαχειριστής της παγίας προκατάβολής του Έμπορικου Ναυτικού, οι Τμηματάρχαι του Ναυτικού Απομαχικού Ταμιεύου, ο Γενικός Επιθεωρητής των έμπορικών πλοίων και ο Λιμενάρχης Πειραιώς εις το τέλος εκάστου μηνός γνωρίζουσι δ' έθέσεως τον εις τον Διοικητήν του Σχολείου την ύπηρεσιακήν επίδοσιν και τα στρατιωτικά προσόντα των αυτών Λιμενικών Δοκίμων.

Άρθρον 42.

(Άρθρον 14 Β. Δ. 23 Ιανουαρίου 1921).

Αι εις τους Λιμενικούς Δοκίμους επιβαλλόμεναι πειθαρχικαί ποιναι είναι :

- 1) Επίπληξις προφορική, 2) Επίπληξις δι' ήμερησίας διαταγής, 3) Περιορισμός 1-30 ημερών, 4) Κράτησις 1-30 ημερών, 5) Φυλάκισις 3-20 ημερών, 6) Αποβολή εκ του Σχολείου.

Ο Διοικητής του Σχολείου δύναται νά επιβάλλη :

- 1) Επίπληξιν προφορικήν, 2) Επίπληξιν δι' ήμερησίας τας διαταγής, 3) Περιορισμόν μέχρι 20 ήμερών, 4) Κράτησιν μέχρι 15 ήμερών, 5) Φυλάκισιν μέχρι 10 ήμερών.

Ο Έπόπτης των σπουδών Διευθυντής του Έμπορικου Ναυτικού δύναται νά επιβάλλη :

- 1) Επίπληξιν προφορικήν, 2) Περιορισμόν μέχρι είκοσι (20) ήμερών, 3) Κράτησιν μέχρι είκοσι (20) ήμερών, 4) Φυλάκισιν μέχρι δέκα πάντες (15) ήμερών.

Πάνσην πειθαρχικήν ποινήν ο Διοικητής του Σχολείου επιβάλλει δι' ήμερησίας αυτου διαταγής αναγνωσικόμενης εις έπίσημον πάντων των Λιμενικών Δοκίμων πρό της έναρξεως της παραδόσεως υπό του αξιωματικού επιτηρητου.

Αι ήμερησιας διαταγής του Διοικητου επίσης γνωστοποιείται εις τους Λιμενικούς Δοκίμους πῶσα πειθαρχική ποινή επιβληθείσα υπό του Υπουργου ή του Έπόπτου των σπουδών.

Ο Υπουργός δύναται νά επιβάλλη οιαδήποτε ποινήν, δύναται προσέτι ν' αποβάλλη οιαδήποτε Δοκίμον εκ του Σχολείου, κατά πρότασιν του Διοικητου αυτου ή του Έπόπτου των σπουδών και μετά γνωμοδότησιν Πειθαρχικου Συμβουλίου, εξ ένός ανωτέρου και δύο κατωτέρων Λιμενικών αξιωματικών συγροουμένου.

Πάσα υπό του Υπουργου ή του Έπόπτου των σπουδών επιβληθείσα ποινή γνωστοποιείται έγγραφως σήμερον εις τον Διοικητήν του Σχολείου.

Οι εξής λόγοι συνεπάγονται την έναπίον Πειθαρχικου Συμβουλίου παραπομπήν Λιμενικου Δοκίμου προς αποβολήν αυτου εκ του Σχολείου.

- α) Βαρύ παράπτωμα περι την πειθαρχίαν.
- β) Βαρύ παράπτωμα περι την ύπηρεσίαν.
- γ) Συστηματική αμέλεια περι την ύπηρεσίαν.
- δ) Ανεπανόρθωτος κακή ή αναξιοπρεπής διαγωγή.
- ε) Ανοίκειος προς συναδέλφον συμπεριφορά.

Λιμενικός Δοκίμος αποβάλλεται εκ του Σχολείου και άνευ της γνωμοδοτήσεως Πειθαρχικου Συμβουλίου αλλά δι' αποφάσεως του Υπουργου, σπηρίζομένης επί προτάσεως του Διοικητου του Σχολείου :

- α) Έάν αδικαιολογήτως επί δώδεκα ώρας διδασκαλίας κατά το διάστημα του αυτου μηνός απουσιάσῃ.
- β) Όταν το σύνολον των επιβληθεισών αυτω ποινών ανηγομένου εις ήμερας περιορισμού ύπερβή τας διοικήσεις, και
- γ) Έάν καταστή σωματικώς ανικανός της ανικαρότητός του βεβαίουμενης υπό της Ανωτάτης του Η. Ναυτικού Υγειονομικής Επιτροπής. Οι έν Αθήναις και Πειραισι προϊστάμενοι Τμημάτων και ύπηρεσιών της Διοικήσεως του Έμπορικου Ναυτικού διά παν παράπτωμα των υπ' αυτους Δοκίμων απευθύνονται εις τον Διοικητήν του Σχολείου, όστις επιβάλλει την δέουσαν πειθαρχικήν ποινήν.

Αι άνω της επιπληξεως επιβαλλόμεναι τοις Δοκίμοις ποιναι άναγονται εις ήμερας περιορισμού ως εξής :

- α') Μία (1) ήμερα κράτησεως Ισοδυναμεί προς δύο (2) ήμερας περιορισμού, β') Μία (1) ήμερα φυλάκισεως προς τέσσαρας (4) ήμερας περιορισμού.

Άρθρον 43.

(Άρθρον 15 Β. Δ. 23 Ιανουαρίου 1921).

Η Διοικήσις του Σχολείου ανατίθεται εις ανώτερον Λιμενικών αξιωματικών εκ των παξυ τας έν Αθήναις ύπηρεσίας της Διοικήσεως του Έμπορικου Ναυτικού ύπηρετούντων.

Ο Διοικητής του Σχολείου έχει την άμεσον φροντίδα της πειθαρχικής άγωγής των Λιμενικών Δοκίμων και επιβλέπει την αξιοπρεπή παράστασιν αυτών.

Συγχευντρόναι τας μηνιαίας βαθμολογίας των καθηγητων. Άσκει επί των Λιμενικών Δοκίμων την έν τω άρθρω 42 οριζομένην πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν.

Άσκει επί των αποκλειστικώς υπό τας διαταγάς του αξιωματικών, υπαξιωματικών και ναυτών την πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν ανθενήτου Η. πλοίου.

Συνεννοούμενος μετά των καθηγητων ρυθμίζει το πρόγραμμα διδασκαλίας.

Κατά το τέλος του εκπαιδευτικού έτους καταρτίζει πίνακα βαθμολογίας των στρατιωτικών προσόντων πάντων των Δοκίμων επί η' βάσει των κατά το άρθρον 41 ενθέσεων και των αιτιολογιών των καθ' όλον το έτος επιβληθεισών εις τους Λιμενικούς Δοκίμους πειθαρχικών ποινών.

Επίσης καταρτίζει πίνακα βαθμολογίας της διαγωγής.

Άρθρον 44.

(Άρθρον 16 Β. Δ. 23 Ιανουαρίου 1921).

Γραμματέας του Σχολείου των Λιμενικών Δοκίμων ορίζεται λιμενάρχης α' τάξεως. Ουτος ενεργεί την αλληλογραφίαν και τηρεί το προσωπικόλλον και αρχείον. Τηρεί μητρώον, ποινολόγιον και βιβλίον παρουσίας των Λιμενικών

Δοκίμιον, ως και βιβλίον παρουσίας των καθηγητών του Σχολείου.

Εν ειδική στήλη του βιβλίου τούτου σημειού εν περιλήψει την διδασθείσαν ύλην υπό έκαστου καθηγητού καθ' έκαστην παράδοσιν.

Άρθρον 45.

(Άρθρον 17 Β. Δ. 23 Ιανουαρίου 1921).

(Άρθρον 1 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Παρά το Σχολείον των Λιμενικών Δοκίμιον αποσπώνται δύο είδη τι λυμενίχα α' ή β' τάξεως. Ούτοι αναλαμβάνουσι καθηκόντα αξιωματικού επιτηρητού των Δοκίμων κατά τας παραδόσεις. Τά καθήκοντα τούτα επιτρέπεται να ανατίθενται και εις κατώτερου αξιωματικούς των εν Αθήναις και Πειραιεί υπηρεσιών της Διοικήσεως του Εμπορικού Ναυτικού.

Ούτοι παράστανται επίσης εν επιτροπή ως επιτηρητάι κατά τας ναυτικές και πεζίκας ασκήσεις των Λιμενικών Δοκίμωνών αυτών υπό υπαξιωματικών διδασκόντων.

Περὶ τοῦ Σχολείου των Λιμενικών Δοκίμων τοποθετεῖται τὸ ἀπαιτούμενον ἐξ ἀρχιμαρτυρικών καὶ λιμενεφυλάκων κατώτερου προσώπου.

Άρθρον 46.

(Άρθρον 18 Β. Δ. 23 Ιανουαρίου 1921).

Ἐν τῇ λήξει τῆς ἐκπαιδεύσεως των Λιμενικών Δοκίμων ὁ Διοικητὴς τοῦ Σχολείου ἐν τῶν εἰς χεῖράς του μηνιαίων βαθμολογιῶν των Δοκίμων ἐπὶ των διαφόρων μαθημάτων ἐξάγει τὴν μέσην βαθμολογίαν ἐκαστοῦ Δοκίμου εἰς ἕναστον μάθημα συντάσσων ἐπὶ τούτου πίνακα. Ἐπὶ τοῦ πίνακος τούτου καὶ ἐν εἰδικῇ στήλῃ δεόν να ἀναγράφηται ἡ μέση βαθμολογία τῆς διαγωγῆς ἢ ἐκαστος Δοκίμος ἐπέδειξε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐν τῷ αὐτῷ πίνακι δεόν ἐπίσης να σημειούται καὶ ἡ βαθμολογία των στρατιωτικῶν προσόντων των Λιμενικών Δοκίμων. Τὸν αὐτὸν πίνακα δεόν να συναδεύη ἀπόσπασμα μητρώου καὶ ποινολογίου δι' ἕναστον Δοκίμον.

Άρθρον 47.

(Άρθρον 19 Β. Δ. 23 Ιανουαρίου 1921).

Τὴν λήξιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ὁ Διοικητὴς τοῦ Σχολείου ἀναφέρει εἰς τὴν Διεύθυνσιν Εμπορικοῦ Ναυτικοῦ (Τμήμα Προσωπικοῦ).

Χορηγεῖται τότε 15 ἡμέρας ἀδεια ἀπουσίας ἐν τῆς ὑπηρεσίας εἰς πάντας τοὺς Δοκίμους, ὡπως οὗτοι προπαρασκευασθῶσι δι' ἐξετάσεις.

Άρθρον 48.

(Άρθρον 20 Β. Δ. 23 Ιανουαρίου 1921).

Οἱ Δοκίμοι κατὰ τὰς τελικὰς ταύτας ἐξετάσεις αὐτῶν ἐξετάζονται ἐπὶ των δεδιδασμένων μαθημάτων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 38 πλὴν των ναυτικῶν καὶ πεζικῶν ασκήσεων.

Αἱ ἐξετάσεις ἀνεργοῦνται προφορικῶς τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπερσεκόμενης ἐκ του Ἐπιτάτου των σπουδῶν, ἑνὸς ἀνωτέρου Λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ του διδασκόντος ἕκαστον μάθημα καθηγητοῦ. Παρὰ τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς διορίζεται Ἐπίτροπος του Ἰπουργοῦ ἀνώτερος Λιμενικὸς ἀξιωματικὸς, Γραμματεὺς δὲ ὁ γραμματεὺς του Σχολείου, ἀμφοτέρω ἀνω ἤφρου.

Ἡ ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως του Ἰπουργοῦ, ἐνδιδουμένη τὴν προηγουμένην τῆς ἐνάρξεως των ἐξετάσεων.

Άρθρον 49.

(Άρθρον 21 Β. Δ. 23 Ιανουαρίου 1923).

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν ἰδίαν ἕκαστος κρίσιν, βαθμολογοῦσιν ἕκαστον ἐξεταζόμενον δι' ἑνεραίων ἀριθμῶν ἀπὸ 0—20 ἀριθμητικῶς καὶ ἀλογράφως ἐν ἀνομοσυστῶν πίνακι των Δοκίμων. Ἄμα τὸ πέρας τῆς ἐξετάσεως ἕκαστου μαθήματος ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς υπογράφουσιν ἕκαστος τὸν οἰκτεῖον πίνακα βαθμολογίας καὶ παραδίδουσιν αὐτὸν Γραμματεῖα.

Περαιτουμένης τῆς ἐξετάσεως καὶ του τελευταίου μαθήματος, ὁ Γραμματεὺς ἐν ἰδίῳ πίνακι δι' ἕκαστον μάθημα ἐξάγει τοὺς μέσους ὄρους των βαθμολογιῶν.

Τοὺς πίνακας τούτους, ὑπογεγραμμένους ὑπὸ του Γραμματεῖος καὶ του Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, θεωρεῖ δια τῆς ὑπογραφῆς του ὁ Ἐπίτροπος του Ἰπουργοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τούτων καταρτίζεται ὁ τελικὸς πίναξ τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας. Ἐν τῷ πίνακι τούτῳ σημειούται ὁ μέσος ὄρος των βαθμολογιῶν ἐκαστου Δοκίμου εἰς ἕναστον μάθημα. Ἐπὶ ἐν εἰδικῇ στήλῃ σημειούται τὸ ἀθροισμα των μέσων βαθμολογιῶν ἕκαστου Δοκίμου, εἰς δὲ τὴν ἐπομένην στήλῃν σημειούται ἀλογράφως ἡ σειρά ἰκανότητος ἕκαστου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς των ἀνωτέρω πίνακα, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ των μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ θεωρημένον ὑπὸ του Ἰπουργικοῦ Ἐπιτρόπου, διαβιβάζει μετὰ των διοικολογητικῶν πινάκων εἰς τὸν Διοικητὴν του Σχολείου.

Ἐὰν οἰαδήποτε παρατυπία λάβῃ χώραν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν των ἐξετάσεων, ὁ Ἐπίτροπος του Ἰπουργοῦ ἀρνεῖται τὴν θεωρήσιν των πινάκων, ἀναφέρει δὲ ἀμέσως περὶ τούτου εἰς τὸν Ἰπουργόν, ὡςτις, ἐὰν ἐγκρίνη, διατάσσει τὴν ἐπανάληψιν των ἐξετάσεων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Άρθρον 50.

(Άρθρον 22 Β. Δ. 23 Ιανουαρίου 1921).

Ὁ Διοικητὴς του Σχολείου, ἕνα ὡς λάβῃ τὸν πίνακα των ἀποτελεσμάτων των ἐξετάσεων, ἐπιμελεῖται τῆς συντάξεως των τελικῶν πινάκων ἰκανότητος των Δοκίμων.

Τρεῖς ἐν ὅλῳ τριῶν πίνακες συντάσσονται.

Ἐν τῷ πρώτῳ πινάκι περιλαμβάνονται οἱ εὐδὲς ἀπὸ τῆς εἰς τὸ σχολεῖον κατατάξεως των κακτῶν πτυχίων Ναυτικῆς ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ διπλωμα πτελάρχου μετ' ἀπαιτηρίου γυμνασίου ἢ διπλώματος δημοσίας ἢ πρὸς δημοσίαν ἰσοπέτου ἐμπορικῆς σχολῆς.

Ἐν τῷ δευτέρῳ πινάκι περιλαμβάνονται οἱ ἐκ των λοιπῶν Λιμενικῶν Δοκίμων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῷ Σχολείῳ ἐκπαιδεύσεως των ἀποικήσαντες πτυχίων Ναυτικῆς.

Πάντες οἱ λοιποὶ Δοκίμοι περιλαμβάνονται ἐν τῷ τρίτῳ πινάκι.

Ἐν ἕκαστῳ των πινάκων τούτων ὑπάρχουσι ἢ ἕκαστον μάθημα τέσσαρες στήλαι.

Ἐν τῇ πρώτῃ σημειούται ἡ μέση βαθμολογία τῶν ἐξετάσεων.

Ἐν τῇ δευτέρῃ, ἡ μέση βαθμολογία των ἐξετάσεων.

Ἐν τῇ τρίτῃ ὁ μέσος ὄρος των δύο ἀνωτέρω βαθμολογιῶν, καὶ

Ἐν τῇ τετάρτῃ τὸ γινόμενον αὐτοῦ ἐπὶ των οἰκτεῖον συντελεστῆν.

Μετὰ τὰς στήλας των μαθημάτων ὑπάρχει μία στήλη διαγωγῆς, ἣτις ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο, εἰς τὴν πρώτην σημειούται ἡ βαθμολογία διαγωγῆς, εἰς δὲ τὴν δευτέραν τὸ γινόμενον αὐτῆς ἐπὶ των συντελεστῆν. Τὴν στήλῃν τῆς διαγωγῆς ἀκολουθεῖ ἀνάλογος στήλῃ των στρατιωτικῶν προσόντων.

Μετ' αὐτὰς ἐπιτετα στήλη, ἐν ἣ σημειούται τὸ ἀθροισμα ἀπάντων των γινόμενων των μέσων βαθμολογιῶν ἐπὶ τὸς συντελεστῆς καὶ τελευταῖον ἀκολουθεῖ στήλη, ἐν ἣ ἀναγράφεται ἡ σειρά ἰκανότητος ἀλογράφως.

Οἱ συντελεσταὶ ἕκαστου μαθήματος ὄρζονται ἐν τῷ κατώτέρῳ πινάκι. Ἐν τῷ αὐτῷ πινάκι ὄρζονται καὶ αἱ ὄροι διδασκαλίας των μαθημάτων καθ' ἑβδομάδα, τὸ ἡμερολόγιον προγράμματος διδασκαλίας αὐτῶν ὄρζομένου ὑπὸ του Διοικητοῦ του Σχολείου.

Στοιχεῖα Δημοσίου Δικαίου	1	40
Ν. Εμπορικῶν Δόκιμων μετὰ στοιχείων Ἀστικοῦ Δικαίου	2	40
Δημ. Ν. Δόκιμων μετὰ στοιχείων Διεθν. Δικαίου	2	40
Στοιχεῖα Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Δημοσιονομ.	2	8
Στοιχεῖα Π. Δικαίου-Ναυτικῆ καὶ Στρατιωτικῆ	2	10
Πολιτ. Νομοθεσία	2	10

Οί Λιμενάρχαι δευτέρας τάξεως προάγονται εις λιμενάρχας πρώτης τάξεως μετά τετραετή εν τῷ βαθμῷ τούτῳ ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἤθελον προταθῆν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις.

Ἄρθρον 60.

(Παράγραφος 3 ἄρθρου 10 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

(Παράγραφος 2 ἄρθρου 17 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Οί Λιμενάρχαι πρώτης τάξεως προάγονται εις ἐπιλιμενάρχας τρίτης τάξεως μετά τετραετή εν τῷ βαθμῷ τούτῳ ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἤθελον προταθῆν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις.

Ἄρθρον 61.

(Παράγραφος 4 ἄρθρου 10 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

(Παράγραφος 2 ἄρθρου 17 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Οί Ἐπιλιμενάρχαι τρίτης τάξεως προάγονται εις ἐπιλιμενάρχας δευτέρας τάξεως μετά τετραετή εν τῷ βαθμῷ τούτῳ ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἤθελον προταθῆν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις.

Ἄρθρον 62.

(Παράγραφος 5 ἄρθρου 10 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

(Παράγραφος 2 ἄρθρου 17 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Οί Ἐπιλιμενάρχαι δευτέρας τάξεως προάγονται εις ἐπιλιμενάρχας α' τάξεως μετά πεντάετη ὑπηρεσίαν εν τῷ βαθμῷ τούτῳ, ἐφ' ὅσον ἤθελον προταθῆν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις.

Ἄρθρον 63.

(Ἄρθρον 7 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

(Ἄρθρον 18 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ συνιστάται Συμβούλιον τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, αποτελούμενον ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ δύο ἐπιλιμεναρχῶν α' τάξεως, ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ τὸ πρῶτον δεκάημερον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, εν τῇ Διευθύνσει τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐκτάκτως δὲ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Τὸ Συμβούλιον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ χρήσιμα στοιχεία πρὸς χαρακτηρισμὸν τῶν Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐπιθέτον συγκεκριμένους τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὰς προτάσεις τοῦ ὑποβάλλει πίνακα, ἴδιον δι' ἕκαστον βαθμῶν, τῶν κρινομένων ὑπ' αὐτοῦ προακτέων Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψησίαν, τοῦ μειονοψηφούντος μέλους δικαιοκείμενον εἰς τὴν μη ὑπουργικῶν τῶν πινάκων καὶ εἰς τὴν ὑποβολὴν ἴδιας ἀτιολογητικῆς τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐκθέσεως.

Οἱ ὡς ἐνω πίνακες ἰσχύουσι μέχρι τῆς 30 Νομβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους καὶ λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τοὺς ἐνεργοκείμενους προβιβασμούς κατ' ὄλιον τὸ ἔτος, ἀπαγορευμένης ἀπολύτως τῆς ἐνεργείας προβιβασμῶν κατὰ τὴν μῆνα Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 64.

(Ἄρθρον 8 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ προταθῆν πημιάρχει τὴν κατ' ἐπιπέδον ἐπιλογήν προαγωγῆν ἀξιωματικῶν λόγῳ ἀξιοκρίτου ἐκπαιδείας, ἐν τυχόντι ἡμῶς περιπτώσει ὑποχρεοῦται νὰ ἀναφέρῃ λεπτομερῶς τοὺς λόγους, ἐφ' ὃν στηριχθῆν προέβη εἰς τὴν πρότασιν.

Ἡ πρότασις τῆς κατ' ἐπιπέδον ἐπιλογῆς λόγῳ ἀξιοκρίτου ἐκπαιδείας προαγωγῆς ἀξιωματικῶν δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ἰπουργόν.

Ἄρθρον 65.

(Παράγραφος 1 ἄρθρου 12 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

Ἡ ἐν κτηρῷ πωλέμενη ἢ ἐπισημασθεῖσα διανομὴν ὑπερβάλλουσα ἀποφάσει εἰς διακρίσιν διὰ τὴν κωνομικὴν τῶν πρὸς

προαγωγῆν πρᾶσόντων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

Ἄρθρον 66.

(Ἄρθρον 9 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).
Διὰ Β. Διατάγματος ἐπιτρέπεται νὰ καθορισθῶσι ῥυθμικαὶ ποιότητες τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Κατάστασις Λιμενικῶν Ἀξιωματικῶν

Περὶ βαθμοῦ.

Ἄρθρον 67.

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ βαθμὸς ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ συνιστῆ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Ὁ ἀξιωματικὸς στερεῖται τοῦ βαθμοῦ του μόνον ἐνεκὰ τινὸς τῶν ἐξῆς αἰτίων:

α) Παραπτώσεως, γενομένης δεκτικῆς διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος.

β) Ἀπολείας τῆς ιδιότητος τοῦ πολίτου Ἑλληνος ἀπὸ γελθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

γ) Καταδικῆς εἰς ποινὴν ἐγκληματικὴν, ἢ ἐνεκὰ πημιμελήματος προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

δ) Καταρτίσεως ἢ ἐκπτώσεως, καταγκωσθεῖσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ναυτοδίκου.

Ἐκτὸς τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου περιπτώσεων, ἢ ἐκπτώσεως καταγκωσθεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ναυτοδίκου καὶ ἐν περιπτώσει:

α) Παρανόμου ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ἀπουσίας τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ διαρκεσάσης ὑπὲρ τοὺς πρὸς μῆνας.

β) Ἀπουσίας τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, ἐν διαθεσιμότητι ἢ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικοῦ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διαρκεσάσης ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας ἀνευ ἀδείας χρησιμοποιήσεως διὰ Β. Διατάγματος.

Περὶ θέσεων.

Ἄρθρον 68.

(Ἄρθρον 2 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Αἱ θέσεις τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι:

Ἡ ἐνεργεία, ἢ διαθεσιμότης, ἢ ἀργία, ἢ ἐκπτώσις, ἢ ἀποστρατεία.

Ἄρθρον 69.

(Παράγραφος 1 ἄρθρου 3 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

(Παράγραφος 1 ἄρθρου 4 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἐνεργεία εἶναι ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ κατηρημένου εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ ἐπιφορτισμένου τακτικῆν τινα ἢ ἐκτάκτων ὑπηρεσίαν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Σώματος τούτου.

Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἐνεργείαν διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ, ἐπιδομένου.

Ἄρθρον 70.

(Ἄρθρον 14 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

(Ἄρθρον 4 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Διαθεσιμότης εἶναι ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ κατηρημένου μὲν εἰς τοὺς ἀριθμοὺς διανομῆς, δὲ παρῆσιν ἄλλου ὑπηρεσίας.

Οἱ Λιμενικοὶ ἀξιωματικοὶ τίθενται εἰς διαθεσιμότητα διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ ἐπιδομένου.

α) Ἀδυνατηγέλιως κατόπιν ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος συγκαλυμένου ἐπιπέδου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

β) Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν, κατόπιν καταφατικῆς ἠγοῦς δεκτικῆς τοῦ πρῶτο Συμβουλίου.

Εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις ἡ διαθεσιμότης δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῆ ὑπὲρ τὸ ἔτος.

Ο χρόνος, καθ' ὃν ὁ αξιωματικός μένει διαθέσιμος, λογίζεται ὡς χρόνος ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ καὶ τῆς συντάξεως, ὁ δὲ χρόνος ὁ διακωθεὶς εἰς ἀντεπαγγέλτων διαθέσιμότητα λογίζεται ὡς χρόνος ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα μόνον τῆς συντάξεως.

Ἄρθρον 71.

(Ἄρθρον 5 Β. Δ. 5 Δεκεμβρίου 1919).

Ἀργία εἶναι ἡ θέσις τοῦ προσκλήρωτος ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν διαγεγραμμένου καὶ ἀνευ ὑπηρεσίας διατελοῦντος ἀξιωματικοῦ.

Ἄρθρον 72.

(Ἄρθρον 6 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ αξιωματικός τίθεται εἰς ἀργίαν διὰ τοὺς ἑξῆς μόνον λόγους:

- 1) Διὰ χρόνιον νόσημα.
- 2) Ὅταν καταστῇ υπεράριθμος, ἐλαττωθέντων τῶν ἀριθμῶν τοῦ βαθμοῦ, εἰς οὗς καταριθμῆται.
- 3) Ὅταν αἰχμαλωτισθῇ ἢ ἐπιφορτισθῇ ὑπηρεσίαν μὴ ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, ἢ δ' ἐν ταῖς ἀριθμοῖς θέσις τῆς πληρωθῇ ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ ἄλλου.
- 4) Διὰ λόγους πειθαρχικοῦς.

Ἄρθρον 73.

(Ἄρθρον 7 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἡ εἰς ἀργίαν μετάθεσις ἐνεργεῖται διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ ἐκδιδόμενου.

- 1) Ἀργία διὰ χρόνιον νόσημα.

Ἄρθρον 74.

(Ἄρθρον 8 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ χρόνιον νόσημα, ἀπαιτοῦν τὴν εἰς ἀργίαν μετάθεσιν τοῦ αξιωματικοῦ, θεωρεῖται πᾶσα ἰατρὴ νοσηματικὴ αὐτοῦ κατάστασις, κωλύουσα αὐτὸν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ ἐπὶ ὁλοκλήρον ἔτος, ἢ τὸ πλεῖστον μέρος ὁλοκλήρου ἔτους καὶ ἐπι κωλύουσα.

Ἐν περιπτώσει τοιοῦτου νοσήματος, ἡ προϊσταμένη τοῦ αξιωματικοῦ τοῦτου ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν περὶ μετεθέσεως αὐτοῦ εἰς ἀργίαν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργόν, συναπτουσα καὶ ἐνδείξιν τοῦ ἀναλαβόντος τὴν θεραπείαν ἰατροῦ ἐμφαίνουσαν τὸ εἶδος τοῦ νοσήματος καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἀνεφάνη, καὶ δηλοῦσαν ὅτι παρίσταται μὲν ὡς ἰατὸν, ἀλλ' ὅτι ἡ θεραπεία του θέλει εἰσεῖτι παραταθῆ.

Ἀπόντας τοῦ πασχόντος ἐν ἀδείᾳ, ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ ὑποβάλλει τὴν περὶ μετεθέσεως εἰς ἀργίαν αἴτησιν καὶ ἀνευ ἰατρικῆς ἐνδείξεως, τὴν ὅποιαν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει αὐτὸς ὁ πασχὼν νὰ διευθύνῃ δι' ἀναφορὰς τοῦ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργόν.

Τὰ ρηθέντα ἐγγράφα καὶ ἀποτὸς, εἰ δυνατόν, ὁ νοσηὺν παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργοῦ, ἢ ἀποτὸς τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ, εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ν. Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, μετὰ ἐπιστημονικὴν ἐξελεγχὴν τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν νοσηθέντος ἐξέτασιν, διαβιβάζει δεύτως εἰς τὸν Ἰπουργόν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔκθεσιν ἡσιολογημένην, δηλοῦσαν τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς ἀργίαν μετάθεσεως τοῦ νοσηθέντος ὡς μὴ δυναμένου ν' ἀναλάβῃ εἰσεῖτι τὰ καθήκοντά του.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁρῶν ταύτων ὁ νοσηὺν τίθεται εἰς ἀργίαν διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ ἐκδιδόμενου, στηριζομένη εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἀνωτάτης Ναυτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 75.

(Ἄρθρον 9 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ τίθεμενος εἰς ἀργίαν ἐνεκα χρόνιου νοσήματος ἀξιωματικός ἀνακαλεῖται εἰς ἐνεργεῖαν, εἰς τὴν ταχὺν ὑπαρξούσαν κενὴν θέσιν, ἄρα παύσῃ δι' ἄλλο, δι' ὃν πρὸς ἀλλοθῆ ἢ εἰς

ἀργίαν μετάθεσις αὐτοῦ, βεβαιουμένου τούτου δι' ἐκθέσεως τῆς Ἀνωτάτης Ν. Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν διετέλεσεν ὁ ἀξιωματικός εἰς τοιαύτην ἀργίαν, δὲν λογίζεται χρόνος ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ, ὑπολογίζεται ὁμοίως ὡς τοιοῦτος διὰ τὴν ἀποστρατείαν καὶ τὴν ἀπόταξιν.

Ἡ θέσις τοῦ εἰς ἀργίαν ἐνεκα χρόνιου νοσήματος μεταθέντος λογίζεται κενὴ καὶ δύναται νὰ συμπληρωθῇ.

2 & 3) Ἀργία υπεράριθμον, αἰχμαλωτῶν ἢ ξένην τοῦ προσκλήρωτος τῶν ὑπηρεσίαν ἐπιφορτισμένων.

Ἄρθρον 76.

(Ἄρθρον 10 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ διατελοῦντες ἐν ἀργίᾳ ὡς υπεράριθμοι, καὶ οἱ ἀργοὶ ἀξιωματικοὶ οἱ ἐξ αἰχμαλωσίας ἐπανελθόντες ἢ ἀπαλλαγθέντες ἐξ ὑπηρεσίας, μὴ ὑπαγομένης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, ἀνακαλοῦνται εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἀναλαμβάνοντες τὴν ὅλην τῶν χρευσουσῶν θέσεων τοῦ βαθμοῦ τῶν.

Ἡ εἰς ἐνεργεῖαν ἀνάκλησις αὐτῶν γίνεται κατ' ἀρχαιότητα, ὁ δὲ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀργίας λογίζεται χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ, τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας.

- 4) Ἀργία διὰ λόγους πειθαρχικοῦς.

Ἄρθρον 77.

(Ἄρθρον 11 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Οἱ πειθαρχικοὶ λόγοι, δι' οὓς Λιμενικὸς ἀξιωματικὸς ἐπιτρέπεται νὰ τεθῇ εἰς ἀργίαν, εἶναι οἱ ἑξῆς:

- 1) Ἀσυμβιβαστος πρὸς τὴν χαρακτῆρα τοῦ ἀξιωματικοῦ διαγωγή.
- 2) Ἐκτός τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν προνοοῦσι τὰ άρθρα 452 καὶ 454 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, παράβασις τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτούμενης ἐγκυβουλίας.
- 3) Ἐπιδεικτικὴ ἐπανορθώσεως ἀλιγορῆ ἢ ἀμελεῖα περὶ τὴν ἐξέτεσιν τῆς ὑπηρεσίας.
- 4) Φυλάκισις καταγνώσθησα διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ τοὺς ἑξὶ μῆνας.

Ἄρθρον 78.

(Ἄρθρον 12 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἡ ἀργία διὰ λόγους πειθαρχικοῦς διακρίνεται εἰς ἀργίαν διὰ προσκλήρωτον παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως καὶ εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.

Ἄρθρον 79.

(Ἄρθρον 13 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἐἰς ἀργίαν διὰ προσκλήρωτον παύσεως, ὡς ποινήν πειθαρχικὴν ἐπιβαλλομένην διὰ τινὰ τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 77 ἀναφερομένων λόγων, τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ, στηριζομένη ἐπὶ ἐκθέσεως τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, εἴτε ἐν ἑλλείψει τοιαύτης, ἐπὶ ἀντεπαγγέλτων ἐκθέσεως τοῦ Ἰπουργοῦ.

Ἄρθρον 80.

(Ἄρθρον 14 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ ἀξιωματικὸς δὲν δύναται νὰ διατελέσῃ ἐν τῇ καταστάσει τῆς ἀργίας διὰ προσκλήρωτον παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως πλεον τοῦ ἐνὸς ἔτους, ἢ δὲ θέσις αὐτοῦ δὲν πληροῦται, (τοῦ χρόνου τῆς τοιαύτης ἀργίας λογιζομένου ὡς χρόνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ, τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας.

Ἄρθρον 81.

(Ἄρθρον 15 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ ἀξιωματικὸς διατελὼν ἐν ἀργίᾳ διὰ προσκλήρωτον παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως καὶ ἐξακολουθῶν νὰ ὑποπίπτῃ εἰς τὰς παραβάσεις, αἰτινες ἐπρόκάλυσαν τὴν εἰς ἀργίαν ταύτην μετάθεσιν τοῦ, ἢ ὑποπίπτων εἰς ἄλλας ἐπισημασθῆσας τὴν εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως μετάθεσιν, μετατίθεται εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.

Άρθρον 82.

(Άρθρον 4 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Επὶ ἀρχὴν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως, ἐπιβαλλομένην ὡς πειθαρχικὴν διὰ τὴν τῶν ἐν άρθροις 77 καὶ 81 ἀναφερομένων λόγων, τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ, στρεφόμενῃ ἐπὶ γνωμοδοτήσεως ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποῦν ἡ σύνθεσις καὶ διαδικασία εἶναι αἰσθητὰ πρὸς τὰς τῶν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου τοῦ ἀποφασίζοντος τὴν εἰς ἀπόταξιν μεταθεσὶν τοῦ ἀξιωματικοῦ, περὶ ὧν ἀναφέρουσι τὰ άρθρα 96—114 τοῦ παρόντος νόμου.

Άρθρον 83.

(Άρθρον 17 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἰσοπέδωτος Λιμενικὸν ἀξιωματικὸν εἰς τὴν εἰρημμένων ἐν άρθροις 77 καὶ 81 πειθαρχικῶν παραπτώματων, ἡ προϊσταμένη αὐτοῦ ἀρχὴ ἀρτίζει ὑπὸ ἴδιον αὐτῆς εὐθύνῃ νὰ καταγγείλῃ αὐτὸν ἱεραρχικῶς καὶ ἐμπεριστάτως, διευθύνουσα συγχρόνως τὸ σὺλιν τῶν ποινῶν τοῦ καταγγελλομένου πρὸς τὸν Ἰπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις, ἐπὶ τῆς βλάσει τῶν ἐγγράφων καὶ πληροφοριῶν τῶν ἀρροφῶν τὴν καθόλου διαγωγὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ, εἴτε ἀντεπαγγέλτως, κρίνων ἀναγκαῖον τὴν παρὰ τοῦ συμβουλίου ἐλεγχὸν τοῦ πειθαρχικοῦ παραπτώματος, διατίθει τὴν συγκροτήσιν τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

Άρθρον 84.

(Άρθρον 18 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ ἀξιωματικὸς δὲν δύναται νὰ διατελέσῃ εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀρχῆς δι' ἀπολύσεως πλεὺν τῶν τριῶν ἐτῶν. Ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀρχῆς δὲν λογίζεται εἰς χρόνος ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας. Ἡ θέσις τοῦ εἰς ἀρχὴν δι' ἀπολύσεως μετατεθέντος ἀξιωματικοῦ θεωρεῖται κενή καὶ δύναται νὰ συμπληρωθῇ.

Οἱ εἰς ἀρχὴν δι' ἀπολύσεως διατελοῦντες ἀξιωματικοὶ ἀνακαλυφθέντι εἰς ἐνεργεσίαν καταλαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τῶν χρησυσῶν θέσεων.

Ἐὰν ὑπάρχῃ μία κενὴ θέσις καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ἀνακληθέντος εἰς ἐνεργεσίαν ἀρχοῦ ἀξιωματικοῦ.

Άρθρον 85.

(Άρθρον 19 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἡ ἐκ τῆς ἀρχῆς διὰ προσκλήσεως παύσεως ἢ δι' ἀπολύσεως εἰς ἐνεργεσίαν ἀνάκλησις τῶν Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν γίνεται διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ ἐκδιδόμενον.

Άρθρον 86.

(Άρθρον 20 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἀπόταξις εἶναι ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἐμπεριστάτως ἀπὸ τῶν ἀξιῶν διαγγεγραμμένου καὶ ἐπανελθόντος εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον πρὸ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίουματος.

Άρθρον 87.

(Άρθρον 21 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

- Εἰς ἀπόταξιν τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς.
- 1) Δι' ἀνάτατον νόσημα.
 - 2) Διὰ τοὺς ἐξῆς πειθαρχικὰς λόγους: συρὴν ἀπρεπῆ διαγωγὴν, βαρὺ πταίσμα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν, παραπτώμα ἀντιβλήσων εἰς τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν.
 - 3) Δι' ἀνεπάρκειαν περὶ τὴν ἐπιτέλειαν τῶν καθηκόντων του.
 - 4) Διὰ καταδίκην εἰς ὑπερβάλλον φυλάκιον διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Άρθρον 88.

(Άρθρον 22 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀποτάξεως διὰ τὴν τῶν ἀνωτέρω λόγων μεταθέντι οἱ διατελοῦντες ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἐν ἀρχῇ διὰ προσκλήσεως ἀπὸ τῆς

θέσεως ἢ δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως Λιμενικοὶ ἀξιωματικοί.

Άρθρον 89.

(Άρθρον 23 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Εἰς ἀπόταξιν τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ ἐκδιδόμενον, στρεφόμενῃ εἰς γνωμοδοτήσιν ἱατρικῆ ἢ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, συγκροτουμένου κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις.

- 1) Ἀπόταξις δι' ἀνάτατον νόσημα.

Άρθρον 90.

(Άρθρον 24 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Περὶ τῆς εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεως τῶν ἀξιωματικῶν δι' ἀνάτατον νόσημα γνωμοδοτεῖ ἱατρικὸν συμβούλιον, ὅπερ ἀποτελεῖ ἡ Ἀνωτάτη Ναυτικὴ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ.

Άρθρον 91.

(Άρθρον 25 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Οὐδεὶς παραπέμπεται εἰς τὸ εἰρημμένον ἱατρικὸν συμβούλιον πρὸς ἐξέτασιν εἰμὴ κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργοῦ, προκαλούμενον τῇ ἀίτησιν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Άρθρον 92.

(Άρθρον 26 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Πρὶν ἢ ἀξιωματικὸς εἰς παραπέμψῃ εἰς τὸ ἱατρικὸν συμβούλιον ἐξετάσῃ, ἐνόπιον ἀνωτέρου τινος Λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπὸ δύο ναυτικῶν ἱατρῶν, ἢ ἐν ἐλλείψει, ὑπὸ δύο ἱατρῶν στρατιωτικῶν.

Ὁ ἀνωτέρος ἀξιωματικὸς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῇ αἰτήσιν τοῦ ὁποῦν ὁ Ἰπουργὸς τῶν Ναυτικῶν διορίζει τοὺς δύο ἱατροὺς.

Οἱ ἱατροὶ δοῦναι λεπτομέρως τὸ νόσημα, ἀναφέροντες καὶ τὰ παρατηρήθέντα συμπτώματα αὐτοῦ καὶ ἀποσπίνονται ἐάν, κατὰ τὴν γνώμην των, εἶναι ἱατρὴν ἢ ἀνάτατον. Περὶ δὲ τούτων συντάσσουσι καὶ ὑπογράφουσι, ἐκθεσίαν ἡτιολογημένην, τὴν ὅποιαν ὁ παριστῆμενος ἀνωτέρος ἀξιωματικὸς θεωρεῖ καὶ παραπέμπει εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐντός δύο το πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπεράσεως τῆς ἐξετάσεως.

Τούτων γενομένων, ὁ ἐξετασθεὶς ἀξιωματικὸς παραπέμπεται εἰς τὸ ἱατρικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον, λαμβάνων ὑπὸψιν τὴν ἀνώτερον ἐκθεσίαν καὶ ἐξετάζων ἐν νέῳ δι' ἀποφάσιν τὴν κατάστασιν τοῦ πάσχοντος, γνωμοδοτεῖ ἐάν πρέπει ὁ ἐξετασθεὶς νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὡς πάσχων νόσημα ἀνάτατον καθιστῶν αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς περαιτέρω ὑπηρεσίαν.

Άρθρον 93.

Ἐὰν τὸ νόσημα τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶναι τοιοῦτον, ὅστε ἀνευ βλάβης τῆς υγείας του δὲν δύναται οὕτως νὰ παραμείνῃ αὐτοπροσώπως διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς ἀνωτέρω ὑφ' ὁμοίαν ἱατρικῆς ἐπισκέψεως, ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἰπουργὸς παραγγέλλει καὶ προσεστίζεται ὁ πάσχων ἐπιτοπικῆς ὑπὸ ἱατρῶν εὐρισκόμενων ἐκεῖ ἢ ἀποστειλομένων ἐπὶ τῶν καὶ ἐνόπιον ἀνωτέρου τινος Λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ. Τὸ δὲ ἱατρικὸν συμβούλιον παραπέμπεται εἰς τοιαύτην περιπτώσιν ὡς σωματικὴν κατάστασιν τῶν νόσχωντων τὴν παραγγελλομένην ἐν τῇ ἐκθεσίᾳ τῆς τοιοῦτοῦ ἑνεργητικῆς ἱατρικῆς ἐπισκέψεως καὶ γνωμοδοτεῖ, ἐὰν ὁ ἐξετασθεὶς πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὡς πάσχων ἀνάτατον νόσημα καθιστῶν αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς περαιτέρω ὑπηρεσίαν.

Άρθρον 94.

(Άρθρον 28 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἐὰν ὁ ἀξιωματικὸς, πρὶν ἢ ἀποφραθῇ τὸ ἱατρικὸν συμβούλιον περὶ τῆς εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεως του, ἰσχυρισθῇ ὅτι τὸ νόσημά του χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἀποστρατείας διὰ τραύματα ἢ νόσηματα, ἐν ταυούτῃ περιπτώσει, ἀντὶ τῶν εἰρημμένων διατάξεων, ἐφαρμοζόντων αἱ διατάξεις τῶν σχετικῶν νόμων περὶ ναυτικῶν συντάξεων. Ἐάνδε ὁ ἀξιωματικὸς ἰσχυρισθῇ τὰ αὐτὰ μετὰ τὴν ἀπό-

πασιν του Ιατρικού συμβουλίου, τότε εφαρμόζονται μὲν οἱ ὁρισμοὶ τῶν εἰρημῶν νόμων περὶ ναυτικῶν συντάξεων ἀλλὰ τὰ παρὰ τοῦ συμβουλίου ἀποφασισθέντα περὶ τοῦ ἀνιή-
του τοῦ νοσήματος εἶναι ἀμετάκλητα καὶ ὁριστικά.

Ἄρθρον 95.

(Ἄρθρον 29 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ ἀξιωματικὸς ὁ δι' ἀνάγκην νόσημα εἰς ἀπόταξιν κατ' ἀρχὰς μετατεθεὶς, ἐὰν ἀποδειχθῇ κατὰ τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁρίζομενα, ἔχων τῆς ἀποστρατείας τὸ δικαίωμα μετατίθεται ἐκ τῆς ἀποτάξεως εἰς τὴν ἀποστρατείαν.

2) Ἀπόταξις διὰ λόγους πειθαρχικοῦς.

Ἄρθρον 96.

(Ἄρθρον 30 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

(Ἄρθρον 2 Β. Δ. 5 Μαρτίου 1921).

(Ἄρθρον 4 Ν. Δ. 1 Ὀκτωβρίου 1922).

Περὶ τῆς εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεως τῶν Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν διὰ λόγους πειθαρχικοῦς γνωμοδοτεῖ συμβούλιον ἀνακριτικόν.

Τὸ ἀνακριτικὸν τοῦτο συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος διοριζομένων διὰ τῆς συγκροτουσῆς τὸ συμβούλιον ἀποφάσεως τοῦ Ἑπιτετραμένου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Πάντες οἱ συνιστῶντες τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον δεόν να εἶνε ἀνώτεροι τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ ἢ δὴ τὸ πλεῖον ἐκ τούτων τοῦλάχιστον ἀρχαιότεροι αὐτοῦ.

Ἐλλείψει Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν πρὸς συγκρότησιν τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου διορίζονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν ἀξιωματικοὶ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος εκπληροῖ αὐτοδικαίως τὰ τοῦ προέδρου καθήκοντα, τὰ δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ ὁ παρὰ τοῦ ἐπιτετραμένου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἑπιτετραμένου ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτοῦ ὁρίζομενος.

Ἄρθρον 97.

(Ἄρθρον 31 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Δὲν δύναται νὰ συμμετάσχωσι τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου.

α) Οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ ἀνιόντες καὶ κατιόντες κατὰ πλάγιον μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

β) Οἱ ἐξ ἀρχιστείας συγγενεῖς ἀνιόντες καὶ κατιόντες καὶ ἐκ πλάγιου μέχρι δευτέρου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

γ) Οἱ ἐγκαλέσαντες καὶ οἱ τὴν εἰδικὴν ἐκθεσὶν συντάξαντες.

δ) Οἱ ἐνεκα εἰδικῶς ὁριζομένων γεγονότων ὁμολογουμένῃ ἰδιαιτέραν φιλίαν ἢ ἔχθρῶν μετ' αὐτοῦ ἔχοντες.

ε) Οἱ καλούμενοι ὡς μάρτυρες, ὁριζομένου εἰδικῶς τοῦ θέματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξετασθῶν καὶ ὄντος τούτου οὐσιώδους πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

Τὰ καλύματα α', β', γ', λαμβάνει ὑπ' ὄψει ὁ Ἑπιτετραμὸς κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ συμβουλίου, τὰ δὲ δ' καὶ ε' κρίνει πάντοτε τὸ συμβούλιον, ὑποβαλλόμενα εἰς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ἑπιτετραμένου ἢ τοῦ ἰδίου καλουμένου μέλους ἢ καὶ τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 98.

(Ἄρθρον 32 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἡ ἐξαίρεσις τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ἐνεκατῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 97 καλυμάτων καὶ μόνον, προτείνεται ἐφ' ἀπαξ καὶ κατὰ πάντων τῶν μελῶν συγχρόνως κατὰ τὴν πρώτην ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ἐμφάνισιν τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ καὶ πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ὁ εἰσηγητὴς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐγγράφων κατὰ τὸ ἄρθρον 105 πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ συμβουλίου ὑπὸ μὲν τοῦ Ἑπιτετραμένου δι' ἐγγράφου αὐτοῦ, ὑπὸ δὲ τῶν ἰδίων μελῶν καὶ τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ καὶ προφορικῶς.

Μὴ προταθεῖσα ἡ ἐξαίρεσις κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρίζομενα καλύπτεται καὶ δὲν λαμβάνεται πλέον ὑπ' ὄψει ὑπὸ τοῦ συμβουλίου προβαίνοντος εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας, ἐκτὸς ἐὰν ὁ λόγος τῆς ἐξαίρεσεως ἐγενήθη μεταγενεστέρως.

Προταθεῖσθαι ὡς ἀνω ἐξαίρεσεως, ὁ πρόεδρος ἀναφέρειται πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἑπιτετραμὸν, αἰτοῦμενος τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν μελῶν τῶν ὁποίων ἐξηγήθη ἡ ἐξαίρεσις πρὸς συζήτησιν καὶ ἐκδικασίαν τῆς περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεως. Τὸ συμβούλιον συμπληρούμενον αὐτὸ φαίνεται ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐξαίρεσεως, δυνάμενον νὰ προβῇ εἰς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του, ἀφοῦ πρότερον ἀκούσῃ τοῦ ἐξαίρουμένου ἢ καὶ τοῦ προτείνοντος τὴν ἐξαίρεσιν, ἐὰν κρινῇ τούτο ἐπιβλαβές. Ἐὰν ἡ αἰτήσις ἀπορριφθῇ, ἐκεῖνος τὸ ὅποιο ἐξηγήθη ἡ ἐξαίρεσις ἀναλαμβάνει τὴν ἔδραν τοῦ, ἄλλως μένει ἀντὶ αὐτοῦ ὁ ἀπαξ διορισθὲν ἀναπληρωτὴς του. Αἰτήσις ἐξαίρεσεως τῶν διορισθέντων ἀναπληρωτικῶν μελῶν πρὸς ἐκδικασίαν τῆς περὶ ἐξαίρεσεως ἐνστάσεως δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ μόνον ὅπου, ἀποδεικτῆς τῆς ἀρχικῆς ἐνστάσεως γενομένης, ταῦτα παραμένουσι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ συμβουλίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ αἰτήσις προτείνεται καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω ὁρισθέντα τρόπον.

Ἄρθρον 99.

(Ἄρθρον 33 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Οὐδεὶς Λιμενικὸς ἀξιωματικὸς εἰσάγεται εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἄνευ εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ἑπιτετραμένου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 100.

(Ἄρθρον 34 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Πρὸς εἰσαγωγήν ἀξιωματικοῦ εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον διὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 87 (παραγράφαις 2, 3, 4) τοῦ παρόντος ὁρισμένων αἰτιῶν, ἀπαιτεῖται εἰδικὴ περὶ τῶν γεγονότων ἐκθεσις, ἣτις διαβιβάζεται ὁμοῦ μετ' τὴν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐγκλήσιν εἰς τὸν Ἑπιτετραμὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως περὶ τούτου ἡ τετάρτη παράγραφος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζει.

Ἡ ἐγκλήσις γίνεται ὑφ' οἰουδήποτε προσώπου, θεωρουμένου ἑαυτὸ προσβεβλημένου, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τινος τῶν κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρων τοῦ ἀξιωματικοῦ κατ' αὐτὴ γίνεται.

Ὁ τὴν ἐγκλήσιν κατὰ πρώτων λαβὼν ἀξιωματικὸς, οἰουδήποτε βαθμοῦ καὶ ἂν εἶναι, ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ αὐτὴν εἰς ὃν ἀμέσως ὑπάγεται προϊστάμενον.

Ἡ ἐγκλήσις καὶ ἡ εἰδικὴ ἐκθεσις διαβιβάζεται παρὰ τῶν προϊσταμένων εἰς τὸν Ἑπιτετραμὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ. Ὅταν ὅμως ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Λιμενικῶν ἀρχῶν εἶναι ἐπὶ τόπου, τὰ ρηθέντα ἐγγράφα ἐπιδίδονται παρὰ τῶν προϊσταμένων τῶν ἐπιθεωρουμένων ὑπηρεσιῶν εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν, ὅστις ὑποβάλλει αὐτὰ ἀμέσως εἰς τὸν Ἑπιτετραμὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ εἰδικὴ ἐκθεσις γίνεται, ἐὰν μὲν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ, ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου, εἰς ὃν ἀμέσως ὑπάγεται, ἢ τοῦ ἀξιωματικοῦ τὸν ὁποῖον ὁ προϊστάμενος ἤθελεν ἐπὶ τούτου ὁρίσει, ἐὰν δὲ εἶναι ἐν διαθεσιμότητι ἢ ἀργία, ὑπὸ ἀξιωματικοῦ διοριζομένου ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ἐπιτετραμένου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἑπιτετραμένου.

Οἱ παρὰ τῶν προϊσταμένων ἢ τοῦ Ἑπιτετραμένου τὴν σύνταξιν τῆς εἰδικῆς ἐκθεσεως ἐπιφορτισμένοι δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτεροι τοῦ ἐγκαλουμένου κατὰ τὸν βαθμὸν ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ, μὴ ἀρχαιότεροι.

Ἡ ἐγκλήσις καὶ ἡ εἰδικὴ ἐκθεσις, θεωρουμένην παρὰ τῶν προϊσταμένων, διαβιβάζονται ἄνευ παρατηρήσεως.

Ἄρθρον 101.

(Ἄρθρον 35 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

(Ἄρθρον 4 Ν. Δ. 1 Ὀκτωβρίου 1922, ἄρθρον 2 Β. Δ. 5 Μαρτίου 1921).

Ὁ Ἑπιτετραμὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, συγκεντρῶν

κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πάντα τὰ ἔγγραφα τὰ ἐγκαλοῦντα τὸν ἀξιωματικὸν καὶ κρίνων ἀναγκαστὴν τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ὁρᾷε τὸς Λιμενικοὺς ἀξιωματικοὺς, ὅτινες ἢ ἀλλάξωσι μέρος εἰς τὸ συμβούλιον τοῦτο.

Ἐλευθερίου Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν ζητεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ὁ διορισμὸς τῶν ἀπαιτούμενων ἀξιωματικῶν τοῦ II. Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 102.

(Ἄρθρον 36 B. A. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται καὶ ἀνευ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 100 εἰρημένων δικτυπώσεων νὰ προκλήσῃ κατὰ τὰς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὴν πλοιοποικίαν Λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τινὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 87, (παρὰγ. 2, 3, 4) ἀναφερομένων αἰτιῶν, ἐὰν τοῦτο κριθῇ παρ' αὐτοῦ ἀναγκαστὴν.

Ἄρθρον 103.

(Ἄρθρον 37 B. A. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ τὴν σύστασιν κατὰ τὰ ἄρθρα 96 καὶ 101 τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, διευθίνει πρὸς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ ὁμοῦ μετὰ τὴν περὶ συγλήψεως τοῦ συμβουλίου διαταγὴν καὶ ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπὸ ἀνάκρισιν ὑπόθεσιν ἔγγραφα.

Προκειμένης ἀνακρίσεως ἀξιωματικοῦ καταδικασθέντος εἰς φυλάκισιν ὑπερεξάμηνον, διευθύνεται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ συμβουλίου πρὸς τοὺς ἄλλοις ἔγγραφοίς καὶ ἀντίγραφον τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

(Ἄρθρον 104.)

(Ἄρθρον 38 B. A. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ Πρόεδρος, παραλαβὼν τὰ ἔγγραφα, συγκαλεῖ ἔγγραφως τὸ συμβούλιον, γνωστοποιῶν εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως, προσκαλεῖ δὲ καὶ τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸν, ἕνα παρευρεθῆ εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν.

Ἅπαντα τὰ προκλήσαντα τὴν σύγκλησιν τοῦ συμβουλίου ἔγγραφα παραδίδονται παρὰ τοῦ Προέδρου εἰς τὸν εισηγητὴν, ὅστις γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸν τὴν αἰτίαν τῆς ἀνακρίσεως.

Ἄρθρον 105.

(Ἄρθρον 39 B. A. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Συνελόντων ἅπαντων τῶν μελῶν, ὁ Πρόεδρος, ἀφοῦ κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐμπροσθεῖ πρόεδρου ὁ ἐγκαλούμενος ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, ἀναγνωσκῆ τὰ ἄρθρα 86, 87, 88 καὶ 89 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 106.

(Ἄρθρον 40 B. A. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἐὰν ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸς δὲν παρευρεθῆ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, ὅτε προσκλήθῃ νόμιμος δικαιολογησις τῆς ἀπουσίας του, τὸ συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως. Περὶ δὲ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἀξιωματικοῦ γίνεται μνεία εἰς τὴν περιέχουσαν τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου ἐκθεσίᾳ.

Ὁ εισηγητὴς ἀναγνωσκῆ ἀκριβοῦς τὴν περὶ συγλήψεως τοῦ συμβουλίου διαταγὴν καὶ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ διαβιβασθέντα εἰς τὸν Πρόεδρον ἔγγραφα.

Ἄρθρον 107.

(Ἄρθρον 41 B. A. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἐν περιπτώσει κατ' ἴην ἀγνωστῆς ὁ τόπος τῆς διαμονῆς ἀξιωματικοῦ κατὰ βεβαίωσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀνεργάζονται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Πρόεδρος τοῦ συμβουλίου διὰ προσκλήσεως αὐτοῦ τοιχοκλωμένως εἰς τὴν ὄψαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Διευθύνσις Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ) καὶ τοῦ δημαρχικοῦ ἢ κοινοτικοῦ καταστήματος τῆς τελευταίας

κατοικίας τοῦ ἀνακρινόμενου καὶ δημοσιουμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ἣ δὲ ἀναγράφεται ἡ αἰτία τῆς ἀνακρίσεως καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου, καλεῖ τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸν νὰ προσέλθῃ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τὴν 15ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς προσκλήσεως.

Μὴ προσελθόντος τοῦ ὡς ἀνω προσκληθέντος ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ, μὴδὲ προσκλήσεως νόμιμου δικαιολογησεως τῆς μὴ προσελύσεως του, τὸ συμβούλιον προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀξιωματικοῦ, περὶ ἧς ἀπουσίας ὡς καὶ περὶ τῆς νόμιμου προσκλήσεως γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθεσίᾳ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 108.

(Ἄρθρον 42 B. A. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ Πρόεδρος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἔγγραφῶν καὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀνακρινόμενου ἐρωτᾷ ἀκριβοῦς τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἂν ἱκανὰς συνέλεξαν πρὸς σχηματισμὸν τῆς γνώμης των πληροφορίας καὶ διατάσσει, ἂν καταφατικὴν ἀπάντησιν λάβῃ, ν' ἀποσυρθῇ ὁ ἐγκαλούμενος ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ ἀνάκρισις, ἐὰν ἡ ἀπάντησις ἀρνητικὴ ἀποβῇ.

Τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον, εἰς ὃ παραπέμπεται Λιμενικὸς ἀξιωματικὸς εἴτε αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου εἴτε συνετεία προτάσεως τῆς προϊστάμενης τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀρχῆς γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τιθεμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας στοιχείων καὶ ἐξετάσεως μαρτύρων, καλουμένων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου πρὸς σχηματισμὸν ὑπ' αὐτοῦ γνώμης, εἴτε κατόπιν ἀποφάσεώς του εἴτε κατόπιν προτάσεως τοῦ παραπέμπομένου ἀξιωματικοῦ. Πάντως ὁμοῦ οἱ ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ προτεινόμενοι δὲν δύνανται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ υπερβοῦν τοὺς πέντε, ἐναπόκειται δὲ πάλιν εἰς τὸ συμβούλιον νὰ παραλειφῇ τὴν ἐξέτασιν ἐνὸς ἢ πλείονων ἐκ τούτων, ἐφ' ὅσον ὁμοῦ ἢ προσέλευσις αὐτῶν καθίσταται δυσχερὴς.

Ἄρθρον 109.

(Ἄρθρον 43 B. A. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Περὶ καταθέσεως τῆς ἀνακρίσεως, ὁ πρόεδρος θέτει κατὰ τὴν παρουσιαζομένην περίπτωσιν χωρισμένα τὰ ζητήματα, τὰ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀναγόμενα καὶ ὡς ἔπονται ὁρίζομενα:

- Α') Ἐν περιπτώσει πειθαρχικῶν λόγων.
 - 1) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ (ἔπειτα ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινθέντος, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον) δι' ἀπρεπῆ διαγωγὴν;
 - 2) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ (βαθμὸς, ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) διὰ βάρυ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πταίσμα;
 - 3) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ (βαθμὸς, ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) διὰ πταίσμα βαρὺ περὶ τὴν πειθαρχίαν;
 - 4) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ (βαθμὸς, ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) διὰ παράπτωμα ἀντιβαῖνον εἰς τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν;

Β') Δι' ὑπηρεσιακῆν ἀνεπαρκείαν. Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ (βαθμὸς, ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) δι' ἀνεπαρκείαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του;

Γ') Ἐν περιπτώσει καταδικῆς εἰς ὑπερεξάμηνον φυλάκισιν.

Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὡς ἀνεπίδεκτος ἀνακρίσεως εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ὁ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς φυλάκισιν ὑπερεξάμηνον καταδικασθεὶς (βαθμὸς, ὄνομα καὶ ἐπώνυμον);

Ὅταν τὰ ζητήματα ἀφορῶσιν εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως, τίθενται ὡς ἑξῆς:

- 1) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως ὁ (ὄνομα, ἐπώνυμον, καὶ βαθμὸς) δι' ἀσυμβιβαστον πρὸς τὴν χαρακτῆρα τοῦ ἀξιωματικοῦ διαγωγὴν;
- 2) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ

της θέσεως ο (βαθμός, όνομα και επώνυμον) δια παράβασιν της περι την υπηρεσίαν απαιτουμένης έχουθίας ;

3) Υπάρχει λόγος να τεθῆ εις άργίαν δι' άπολύσεως από της θέσεως ο (βαθμός όνομα και επώνυμον) δι' έπιδεικτική ή επανορθώσεωςόλιγορίαν ή άρέλειαν περι την εκτέλεσιν της υπηρεσίας ;

4) Υπάρχει λόγος να τεθῆ εις άορίαν δι' άπολύσεως από της θέσεως ο (βαθμός, όνομα και επώνυμον) δια δικάστικης αποφάσεως εις υπερεξάμηνον φυλάκισιν κατάδικασθείς ;

"Άρθρον 110.

("Άρθρον 44 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Εκτός των όριζομένων εις τὸ προηγούμενον άρθρον ζητημάτων, οὐδέν άλλο εις τὸ άνακριτικόν συμβούλιον επιτρέπεται να τεθῆ.

"Άρθρον 111.

("Άρθρον 45 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Εκαστον εκ των προς σχηματισμόν της γνώμης του συμβουλίου τιθεμένων αποφασίζεται δια μυστικής ψηφοφορίας εκάστον μέλος θέτοντος έντός κάλπης ψηφοδέλτιον φέρον την λέξιν ΝΑΙ εις κατάφωρον, ή την λέξιν ΟΧΙ εις άρνησιν.

Η πλειοψηφία άποτελεί τὸ συμβούλιον την γνώμην. Ο άριθμός των τε υπέρ του άνακριθέντος ψήφων και των κατ' αὐτὸ δηλοῦται εις την γνωμοδοτικήν έκθεσιν του συμβουλίου.

"Άρθρον 112.

("Άρθρον 46 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Η γνωμοδοτική του συμβουλίου έκθεσις υπογράφεται παρ' άπάντων των μελών και διαβιβάζεται δια του Προέδρου εις τὸν Υπουργόν της Έθνικής Οικονομίας μετά των υποστηρίζοντων αὐτήν έγγραφοι.

"Άρθρον 113.

("Άρθρον 47 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Τὸ άνακριτικόν συμβούλιον συνεδριάζει των θυρών κλεισμένων, διαλύεται δε αὐτοδικαίως άμα γνωμοδοτήσῃ περι της ύποθέσεως δι' ήν συνεκλήθη.

"Άρθρον 114.

("Άρθρον 48 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Μόνον υπέρ του αξιωματικού δύναται ν' αποφασισθῆ εις την γνωμοδοτήσιν του συμβουλίου άντιβαίον.

Την εκτέλεσιν της αποφάσεως του συμβουλίου ή την επί τῷ επιεικέστερον μεταρρύθμισιν αὐτῆς άποφασίζει ο Υπουργός της Έθνικής Οικονομίας.

"Άρθρον 115.

("Άρθρον 49 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Αποστράτεια είναι ή θέσις του αξιωματικού του μετά την άπυκτησιν του προς σύνταξιν άποστρατεύσεως δικαιώματος, κατὰ τὸς όρισμούς των νόμων περι ναυτικῶν σύντάξεων, από των άριθμῶν άμετακλήσεως διαγεγραμμένου και εις τὸν ιδιωτικόν βίον επανελθόντος.

"Άρθρον 116.

(Παράγραφος 2 άρθρου 1 Ν. Δ. 3 Ιανουαρίου 1923).

("Άρθρον 3 Νόμου 1753).

("Άρθρον 1 Ν. Δ. 25 Ιανουαρίου 1923).

Οι κεκτῆμένοι τὸ προς σύνταξιν άποστρατεύσεως δι' άρχαιότητα υπηρεσίας δικαίωμα Λιμενικοῦ αξιωματικοῦ τίθενται εις άποστρατεϊαν άμα συμπληρώσωσι τὰ εξής όρια ηλικίας.

Οι Έπιλιμενάρχαι α' τάξεως	τὸ 60 ἔτος
» β' »	» 52 »
» γ' »	» 50 »
» κατώτεροι αξιωματικοί	» 45 »

"Άρθρον 117.

("Άρθρον 7 Ν. Δ. 5 Οκτωβρίου 1923).

Οι Έπιλιμενάρχαι α' τάξεως κεκτῆμένοι υπερεπσαρκαχονταπενταετή συντάξιμον υπηρεσίαν, εξ ὧν δύο εις τὸν βαθμόν του επιλιμενάρχου α' τάξεως, άποστρατευόμενοι λαμ-

βάνουσι μόνον την σύνταξιν ύπονυάρχου μεταβιβαζομένην και εις τὰς οικειογενείας τούτων.

"Άρθρον 118.

("Άρθρον 13 Ν. Δ. 5 Οκτωβρίου 1923).

Οι Λιμενικοί αξιωματικοί δύνανται τη αίτησει των να άπολυθῶσιν εφ' ὅσον: 1) κέκτηνται διετή πραγματικήν υπηρεσίαν εν τῷ Λιμενικῷ Σώματι, υπολογιζομένου προς τούτο και του χρόνου της μαθητεύσεως εν τῷ Σχολείῳ των Λιμενικῶν Δοκίμων, 2) ή κλάσις αὐτῶν εισήλθεν εις την εφεδρείαν και 3) δέν υπάγονται εις τὰς διατάξεις του άρθρου 286 του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Αριθμοί και τρόπος προαγωγῆς Λιμενικῶν Υπαξιωματικῶν.

"Άρθρον 119.

("Άρθρον 18 Β. Δ. 1 Ιουλίου 1919).

("Άρθρον 1 Β. Δ. 18 Ιανουαρίου 1920).

("Άρθρον 2 Ν. Δ. 3 Ιανουαρίου 1923).

("Άρθρον 1 Ν. Δ. 24 Σεπτεμβρίου 1923).

(Παράγραφος 3 άρθρου 3 Ν. Δ. 17 Οκτωβρίου 1923)

Οι αριθμοί των διαφόρων βαθμῶν των υπαξιωματικῶν των Λιμενικοῦ Σώματος υπολογίζονται και ορίζονται επί τη βάσει της δια Β. Διατάγματος κανονισομένης συνθέσεως της οργανικής δυνάμεως των υπηρεσιῶν της Διοικήσεως του Έμπορικῶν Ναυτικῶν, πάντως όμως δέν δύνανται να κατέλθωσι των νομοθετημένων ήδη αριθμῶν, εκτός εάν καταργηθῆ τις των υφισταμένων υπηρεσιῶν. ἴτοι, αρχιλιμενοφυλάκων α' και β' 20-- Αρχιλιμενοφυλάκων γ' 25-- Λιμενοφυλάκων α' και β' 110.

Η προαγωγή των αρχιλιμενοφυλάκων και λιμενοφυλάκων αποφασίζεται υπό του Υπουργού επί της Έθνικής Οικονομίας της επί τούτω πράξεως αὐτοῦ δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

"Άρθρον 120.

(Παράγραφος 1 άρθρου 7 Ν. Δ. 27 Απριλίου 1923)

Οι λιμενοφυλάκας β' τάξεως προάγονται εις λιμενοφυλάκας α' τάξεως, εφ' ὅσον υπάγονται κενά θέσεις, μετά τριετή υπηρεσίαν κατὰ σειράν άρχαιότητας.

"Άρθρον 121.

(Παράγραφος 2 άρθρου 7 Ν. Δ. 27 Απριλίου 1923).

Οι λιμενοφυλάκας α' τάξεως προάγονται εις αρχιλιμενοφυλάκας γ' τάξεως, εφ' ὅσον υπάγονται κενά θέσεις, μετά τριετή υπηρεσίαν κατὰ σειράν άρχαιότητας.

"Άρθρον 122.

(Παράγραφοι 3 και 4 άρθρου 7 Ν. Δ. 27 Απριλίου 1923)

Οι αρχιλιμενοφυλάκας γ' τάξεως προάγονται εις αρχιλιμενοφυλάκας β' τάξεως, εφ' ὅσον υπάγονται κενά θέσεις, μετά τριετή υπηρεσίαν κατὰ σειράν άρχαιότητας.

Οὗτοι δύνανται να προαχθῶσ κα κατ' έκλογην κατόπιν ειδικῆς προάσεως του προϊσταμένου των.

"Άρθρον 123.

((Παράγραφος 5 άρθρου 7 Ν. Δ. 27 Απριλίου 1923).

Οι αρχιλιμενοφυλάκας β' τάξεως προάγονται εις αρχιλιμενοφυλάκας α' τάξεως, εφ' ὅσον υπάγονται κενά θέσεις, μετά τριετή υπηρεσίαν κατ' έκλογην.

"Άρθρον 124.

(Παράγραφος 6 άρθρου 7 Ν. Δ. 27 Απριλίου 1923)

Αι κενά θέσεις βαθμῶν τινῶν των αρχιλιμενοφυλάκων και των λιμενοφυλάκων, εφ' ὅσον εξ οουδῆποτε λόγου δέν συμπληροῦνται, λογίζονται κενά θέσεις του άμέσως κατωτέρου βαθμῶν ή και των επομένων.

"Άρθρον 125.

(Παράγραφος 7 άρθρου 7 Ν. Δ. 27 Απριλίου 1923).

Η εν καιρῷ πολέμου ή επιστρατεύσεως διανομένη υπηρεσία λογίζεται εις διπλοῦν δια των κανονισμῶν των προς προαγωγήν προσόντων των αρχιλιμενοφυλάκων και λιμενοφυλάκων πάσης τάξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

Φύλλα ποιότητας Ὑπαξιωματικῶν Λιμενικοῦ Σώματος
(Ἄρθρον 8. Ν. Δ. 27 Ἀπριλίου 1923)

Ἄρθρον 126.

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 1 Αὐγούστου 1923).

Παρ' ἐκάστη ὑπηρεσίᾳ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ τηροῦνται φύλλα ποιότητος τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων Λιμενικῶν ὑπαξιωματικῶν, κατὰ τὰ κατωτέρω καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 127.

(Ἄρθρον 2 Β. Δ. 1 Αὐγούστου 1923).

Τὰ φύλλα ποιότητος καταρτίζονται ἐν διπλοτύπῳ καὶ συντάσσονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ἢτοι κατὰ τὴν τριακοστὴν Μαρτίου, Ἰουνίου, Σεπτεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ἐκάστης ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, συμφώνως τῷ προσηρητημένῳ ὑποδείγματι.

Φύλλα ποιότητος συντάσσονται καὶ πρὸ τοῦ τέλους τῆς τριμηνίας ἐν τῇ περιπτώσει μεταθέσεως ὑπαξιωματικοῦ τινός. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν μετετέθη ὁ ὑπαξιωματικὸς, συντάσσεται φύλλον ποιότητος διὰ τὸ μέχρι τέλους τῆς τριμηνίας διάστημα.

Ἄρθρον 128.

(Ἄρθρον 3 Ν. Δ. 1 Αὐγούστου 1923).

Δι' ἑκαστὸν ὑπαξιωματικὸν συντάσσεται ἴδιον διπλοτύπον φύλλον ποιότητος, βαθμολογῶνται δὲ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον:

- 1) Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἱκανότης
- 2) Ἡ διοικητικὴ ἱκανότης
- 3) Ἡ διαγωγή
- 4) Αἱ γραμματικαὶ γνώσεις
- 5) Αἱ εἰδικαὶ γνώσεις καὶ τὰ ἰδιαιτέρα προσόντα.

Αἱ τρεῖς πρῶται ἰδιότητες βαθμολογῶνται δι' ἀριθμῶν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 0 μέχρι καὶ τοῦ 10, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ βαθμολογούμενου.

Αἱ γραμματικαὶ γνώσεις ἐμφαίνονται διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ σχολείου, εἰς ὃ ἐφοίτησεν ὁ ὑπαξιωματικὸς (ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου, ἀπολυτήριον πλήρους δημοτικοῦ σχολείου, ἀπολυτήριον ἐλληνικοῦ σχολείου, ἀνδεικτικὸν γυμνασίου κλπ.)

Αἱ εἰδικαὶ γνώσεις ὡς καὶ τὰ εἰδικὰ προσόντα διακρίνονται διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ἐπαγγέλματος, ὑπερῆσκει ἐν τῷ ἰδιωτικῷ τοῦ βίου ὁ ὑπαξιωματικὸς, τῆς γνώσεως οἰκονομικῆς ἢ ἐπιχειρηματικῆς καὶ παντὸς χαρακτηριστικοῦ εἰδικῶν προσόντος.

Ἄρθρον 129.

(Ἄρθρον 4 Β. Δ. 1 Αὐγούστου 1923).

Πᾶς προϊστάμενος ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὑπόχρεως εἰς τὴν σύνταξιν φύλλου ποιότητος, δεόν ὅπως ἐν τῇ εἰδικῇ στήλῃ τοῦτου καθορίζῃ ρητῶς ἂν κρίνῃ τὸν βαθμολογούμενον ὑπαξιωματικὸν ἀπολυτέον, ἢ στάσιμον, ἢ προακτέον κατ' ἀρχαιότητα, ἢ πρακτέον κατ' ἐκλογὴν.

Ἄρθρον 130.

(Ἄρθρον 5 Β. Δ. 1 Αὐγούστου 1923).

Ἐν τῇ στήλῃ τῶν παρατηρήσεων σημειοῦνται ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος τὸ φύλλον ποιότητος ὅσον τὸ δυνατόν λεπτομερέστερον τὰ ὑπηρεσιακὰ προσόντα ἢ τὰ ἐλαττώματα τοῦ βαθμολογούμενου τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὰ γενικὰ καθήκοντα τοῦ ὑπαξιωματικοῦ καὶ οἰλόγοι δὲ οὗς αὐτὸς κρίνεται ἀπολυτέος ἢ στάσιμος ἢ κατ' ἐκλογὴν προακτέος.

Ἄρθρον 131.

(Ἄρθρον 6 Β. Δ. 1 Αὐγούστου 1923).

Τὸ περιεχόμενον τῶν φύλλων ποιότητος ἀνακινουῦται ὑποχρεωτικῶς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Ἄρθρον 132.

(Ἄρθρον 7 Β. Δ. 1 Αὐγούστου 1923).

Ἀμα τῇ καταρτίσει τῶν φύλλων ποιότητος, τὸ μὲν ἐν μέρας τοῦ διπλοτύπου, ἀποκοιπτόμενον, ὑποβάλλεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ (Τμήμα Προσωπικοῦ) τὸ δὲ ἀπομένον τηρεῖται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν περιπτώσει ὁμοῦς μεταθέσεως τοῦ δι' αὐτὴν ἐξεδότη τοῦ φύλλον ποιότητος ὑπαξιωματικοῦ, ἀποστέλλεται τούτο εἰς τὴν νέαν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν μετετέθη ὁ ὑπαξιωματικὸς οὗτος.

Ἄρθρον 133.

(Ἄρθρον 8 Β. Δ. 1 Αὐγούστου 1923).

Τὰ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ (Τμήμα Προσωπικοῦ) ἀποστέλλόμενα φύλλα ποιότητος φυλάσσονται ὑπ' εὐθύνην τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Προσωπικοῦ ἐντὸς ἰδίου δι' ἑκαστὸν ὑπαξιωματικὸν φακέλλου καὶ χρησιμεύουσι διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς καταστάσεως τῶν Λιμενικῶν ὑπαξιωματικῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 136 καὶ 141 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 134.

(Ἄρθρον 9 Β. Δ. 1 Αὐγούστου 1923).

Ἐπὶ τῇ παραπομπῇ ὑπαξιωματικοῦ εἰς πειθαρχικὸν συμβούλιον, τὰ παρὰ τῇ Διεύθυνσει τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ φύλλα ποιότητος τοῦ παραπεμπομένου ὑπαξιωματικοῦ ἀποστέλλονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Περὶ καταστάσεως τῶν Λιμενικῶν Ὑπαξιωματικῶν

Ἄρθρον 135.

(Παράγραφος 4 ἄρθρου 17 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919)

(Ἄρθρον 26 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες καὶ λιμενοφύλακες ἀπολυθῶν τῶν τάξεων πρὶν ἢ ἀποκτήσωσι τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα δι' ἀποφάσεως πειθαρχικοῦ ἢ ἱατρικοῦ συμβουλίου κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

Ἄρθρον 136.

(Ἄρθρον 6 Β. Δ. 18 Ἰανουαρίου 1920)

Ἀρχιλιμενοφύλακες καὶ λιμενοφύλακες, ὅσοι διὰ ἐπίσης δωδεκαμηνίου κριθῶν στάσιμοι ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ Ἐπιτεταμένου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς πειθαρχικὸν συμβούλιον μετ' ἐρώτημα ἀπολύσεως δι' ἀνεπάρκειαν πρὸς ἐπιπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ βαθμοῦ τῶν ἐπιβαλλόμενων καθήκοντων.

Οἱ ἐν τούτοις προσερχόμενοι ἐκ τῶν τάξεων τῶν ἀποστράτων ὑπαξιωματικῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ παραπέμπονται εἰς πειθαρχικὸν Συμβούλιον μετ' αὐτὸ ὡς ἀπὸ ἐρώτημα καὶ ἐν ἀπὸκρίσει κριθῶν στάσιμοι.

Ἄρθρον 137.

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Τὰ πειθαρχικὰ καὶ ἱατρικὰ συμβούλια διὰ τῶν ἀρχιλιμενοφύλακων καὶ λιμενοφύλακων συγκροτοῦνται ἐκαστος ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν προϊσταμένων τῶν Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν, ὑπὸ τοῦ Ἐπιτεταμένου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ συνεδριάζουν εἰς τὸν ὑπὸ αὐτοῦ ὀριζόμενον τόπον. Σύνταξις αὐτῶν δὲ ἀπὸ ἀξιωματικῶν μὴ ἀνήκοντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ παραπεμπομένος Λιμενικὸς ὑπαξιωματικὸς.

Ἄρθρον 138.

(Ἄρθρον 2 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια ἀπαρτίζονται ἐξ ἐνὸς ἀποστέρου Λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ, ὡς Προέδρου, καὶ δύο κειντέρων ὡς μελῶν. Καθιέρονται εἰσηγητοῦ ἑκτελεῖ ὁ πρὸς τοῦ Ἐπιτεταμένου ὀριζόμενος.

Ἄρθρον 139.

(Ἄρθρον 3 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Τὰ ἱατρικὰ συμβούλια ἀπαρτίζονται ἐκ τοῦ Προέδρου

και των μελών της 'Ανωτάτης 'Υγειονομικής 'Επιτροπής του Πολεμικού Ναυτικού και συγχροτούνται εκάστοτε υπό του 'Υπουργού των Ναυτικών επί τη αίτησει του 'Υπουργού της 'Εθνικής Οικονομίας.

"Άρθρον 140.

(Άρθρον 4 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Πάντα προϊστάμενος υπηρεσίας της Διοικήσεως του 'Εμπορίου Ναυτικού οφείλει δι' αναφοράς του προς τον 'Υπουργόν της 'Εθνικής Οικονομίας, ιεραρχικώς υποβαλλομένης, να ζητή την ενώπιον του άρμοδιου συμβουλίου παραπομπήν άρχιλιμενοφυλάκων ή λιμενοφυλάκων υπηρετούντων υπό τις διαταγές του, υποπεσόντος δε εις τι των πειθαρχικών παραπτώματων των προβλεπομένων υπό του άρθρου 141 του παρόντος ή καταστάνας άποσδήποτε άνικάνου περί την εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, συμφώνως προς τα επόμενα άρθρα.

"Άρθρον 141.

(Άρθρον 5 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Λόγιο παραπομπής εις πειθαρχικόν συμβούλιον των άρχιλιμενοφυλάκων και λιμενοφυλάκων είναι οι εξής :

- Α) Προς εξέταση της διαγωγής :
- 1) Ανεπανόρθωτος κακή διαγωγή, ήτοι όταν μετά την εις αυτούς επιβόλην άπάσων των κατά τας «περί πειθαρχίας και πειθαρχικών ποινών του Λιμενικού Σώματος» διατάξεις του παρόντος όριζομένων ποινών, εξακολουθούν να παραμένουν άδιόρθωτοι, δίδοντες τό κακόν παράδειγμα έν τη υπηρεσίαι.
- 2) Βαρυ παραπτώμα περί την υπηρεσίαν ή την πειθαρχίαν.
- 3) Πράξις αντίβαινούσα εις την στρατιωτικήν τιμήν.
- 4) Ασυμβιβαστος προς τον χαρακτήρα του ύπαξιωματικού διαγωγή.
- 5) Εκπτώσεων περιπτώσεων, περί όν προνοούν τα άρθρα 452 και 454 του κοινού ποινικού νόμου, παράβασις της περί την υπηρεσίαν άπαιτούμενης έχουσιτίας.
- 6) Αμέλεια συστηματική ή βαρεία περί την εκτέλεση της υπηρεσίας.
- 7) Φυλακισμός καταγνώσθευσά διá δικαστικής αποφάσεως ύπερ τους έξ μήνας.
- Β) Προς εξέτασιν της υπηρεσιακής ικανότητος.
- Ανεπάρκειά προς εκπλήρωσιν των υπό του βαθμού των επιβαλλομένων καθηκόντων.

"Άρθρον 142.

(Άρθρον 6 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Τα πειθαρχικά συμβούλια αποφασίζονται :

- 1) Περί απολύσεως εκ των τάξεων της Λιμενοφυλακής των άρχιλιμενοφυλάκων και λιμενοφυλάκων.
- 2) Περί αλλαγώσεως της μισθοδοσίας των άρχιλιμενοφυλάκων πάσης τάξεως και λιμενοφυλάκων α και β εις την του άμείσως κατωτέρου βαθμού.

"Άρθρον 143.

(Άρθρον 7 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Λόγιο παραπομπής εις Ιατρικόν συμβούλιον προς εξέτασιν της σωματικής ικανότητος είναι χρόνιον ή άνίκατον νόσημα. Τό Ιατρικόν συμβούλιον αποφαινεται περί της απόλυσεως εκ των τάξεων της Λιμενοφυλακής των πασχόντων χρόνιον ή άνίκατον νόσημα άρχιλιμενοφυλάκων και λιμενοφυλάκων.

"Άρθρον 144.

(Άρθρον 8 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Έν τη περι παραπομπής εις συμβούλιον διά λόγους πειθαρχικώς αίτήσεται έκτίθεται ή πράξις δι' την ή παραπομπή ζητήσεται.

Έν τη διαφορά ταύτη επισυνάπτεται πίνακ έμφανίων εις εις τον παραπεμπόμενον ένώπιον συμβουλίου επισημαίνοντις ποινάς και τας αιτιολογίας, δι' δε τίται έπεβλήθησαν, προσέτι δε ή τυχόν ύπάρχουσα κατ' αυτόν έγκλησις

υπό παντός άνωτέρου του κατά βαθμόν, άυτεπαγγέλτως ενεργούντος, ή ύφ' οιουδήποτε άλλου προσώπου θεωρούντες έαυτόν προσβεβλημένον.

"Άρθρον 145.

(Άρθρον 9 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Έν τη περι παραπομπής εις συμβούλιον δι' άνικανότητα περι την εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων αίτήσεται έκτίθενται οι προκαλέσαντες την τοιαύτην αίτησιν λόγοι.

"Άρθρον 146.

(Άρθρον 10 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Έν τη περι παραπομπής εις συμβούλιον δι' άνίκατον ή χρόνιον νόσημα αίτήσεται επισυνάπτεται Ιατρική ένδειξις έμφανίονσα τό είδος του νοσήματος και την εποχήν καθ' ήν άνεφάνη.

"Άρθρον 147.

(Άρθρον 11 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Την περι συγκροτήσεως του συμβουλίου άπόφασιν, όμοι με την περι παραπομπής εις συμβούλιον αίτησιν και με όλα τα σχετικά έγγραφα, διαβιβάζει εις τον Πρόεδρον του πειθαρχικού συμβουλίου ο 'Υπουργός της 'Εθνικής Οικονομίας, εις δε την Πρόεδρον του Ιατρικού συμβουλίου διαβιβάζονται όλα τα σχετικά έγγραφα υπό του 'Υπουργού των Ναυτικών, επί τη αίτησει του 'Υπουργού της 'Εθνικής Οικονομίας.

"Άρθρον 148.

(Άρθρον 12 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Ο Πρόεδρος παραλαβών την περι συγκροτήσεως του συμβουλίου διατάγήν του επί της 'Εθνικής Οικονομίας 'Υπουργού συγκαλεί έντός δέκα τό πολύ ημερών τό συμβούλιον γνωστοποιών εις τα μέλη αυτού δι' έγγραφου των τον τόπον και τον χρόνον της συνεδριάσεως.

Ο Πρόεδρος παραδίδει εις τον εισηγητήν πάντα τα διαβιβασθέντα αὐτῷ έγγραφα διά να τα μελετήσῃ και κέρη εισήγησιν της υποθέσεως ένώπιον του συμβουλίου.

"Άρθρον 149.

(Άρθρον 13 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Συνεληθέντων άπάντων των μελών του πειθαρχικού συμβουλίου, ο εισηγητής εισηγούμενος την ύπόθεσιν αναγγινώσκει πάντα τό παραδοθέντα αὐτῷ υπό του Προέδρου έγγραφα, μετ' ο το συμβούλιον αποφαινεται κατά πλειοψηφίαν περι της εμφάνίσεως ή μη ένώπιον αὐτῷ του εργαλουμένου.

"Άρθρον 150.

(Άρθρον 14 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Επιτρέπεται ή ένώπιον του διά λόγους πειθαρχικώς συγκροτούμενου συμβουλίου εξέτασις μαρτύρων κατ' άπόφασιν του Προέδρου ή τη αίτησει δύο μελών.

Εις τούς μαρτύρας τούτους επιτρέπεται να άπευθίνη έρωτήσεις και ο εργαλουόμενος διά του Προέδρου του συμβουλίου.

"Άρθρον 151.

(Άρθρον 15 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Τό Συμβούλιον μετά την μελέτην των σχετικών περι παραπομπής έγγραφών και την τυχόν ύπ' αὐτῷ εξέτασιν του εργαλουμένου και των κληθέντων μαρτύρων γνωμοδοτεί κατά πλειοψηφίαν.

"Άρθρον 152.

(Άρθρον 16 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Συνεληθέντων άπάντων των μελών του Ιατρικού συμβουλίου, ο εισηγητής εισηγούμενος την ύπόθεσιν αναγγινώσκει πάντα τό παραδοθέντα αὐτῷ υπό του Προέδρου έγγραφα.

Τό Συμβούλιον, μετά την υπό του εισηγητου γενομένην εισήγησιν και ανάγνωσιν των σχετικών έγγραφών, τον ακριβή επί αὐτῶν έλεγχον και την εξέτασιν του νοσούντος γνωμοδοτεί κατά πλειοψηφίαν.

"Άρθρον 153.

(Άρθρον 17 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Αδυνατού ύπόθεσις της ένώπιον του συμβουλίου προσελεί-

σεως του νοσούντος, ή επί της Εθνικής Οικονομίας Υπουργός παραγγέλλει και εξετάζεται ή πάσων εν τώ τόπω ύπουριαμένοι υπό δύο λατρών εν εις εδρισσομένων και ενόπιον Εργονομικού πρότερον όρισθέντων.

Εν τή περιπτώσει τώπω τού Ιατρικόν συμβούλιον δέχεται ως κατάστασιν του νοσούντος τήν περιγραφομένην εν τή εκθέσει των εξετασάντων Ιατρών.

Άρθρον 154.

(Άρθρον 28 Β. Δ. 25 Σεπτεμβρίου 1919).

Αί γνωμοδοτήσεις των συμβουλίων συντάσσονται κατά τύπος όριζομένου δι' αποφάσεως του Υπουργού τής Εθνικής Οικονομίας.

Άρθρον 155.

(Άρθρον 19 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Λιμενικός ύπαξιωματικός δέν τίθεται εις διαθεσιμότητα.

Άρθρον 156.

(Άρθρον 18 Β. Δ. 1 Ιανίου 1919).

(Άρθρον 20 Β. Δ. 28 Σεπτεμβρίου 1919).

Η απόλυσις των αρχιλιμενοφυλάκων και λιμενοφυλάκων αποφασίζεται υπό του Υπουργού επί τής Εθνικής Οικονομίας τής επί τούτω πράξεως αυτού δημοσιευομένης διά τής Εφημερίδας τής Κυβερνήσεως.

Τους ζητούντες απόλυσιν Λιμενικούς ύπαξιωματικούς δύναται να κρατήσει ή υπηρεσία επί τρεις κατ' ανώτατον όριον μήνας από ής ήμέρας ζητήσουν τήν απόλυσιν των.

Άρθρον 157.

(Άρθρον 8 Ν. Δ. 5 Οκτωβρίου 1923).

Οι Λιμενικοί ύπαξιωματικοί αποστρατεύονται άμικ ως συμπληρώσασιν τήν ήλικίαν ήριον ήλικίας.

Οι αρχιλιμενοφυλάκες πάσης τάξεως τήν πεντηκαστόν κώμπτον έτος.

Οι λιμενοφυλάκες πάσης τάξεως τήν πεντηκαστόν έτος.

Άρθρον 158.

(Παράγραφος 4 άρθρου 7 Νόμου 3030).

Οι αρχιλιμενοφυλάκες πρώτης τάξεως εξομοιώνται ως προς τή δικαιομα συντάξεως προς τους αρχικελευστάς α' τάξεως του Η. Ναυτικού εξεταζομένων αναλόγως των δι' αυτούς ισχυουσών διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Κατάταξις Λιμενοφυλάκων δευτέρας και τρίτης τάξεως

Άρθρον 159.

(Άρθρον 2 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Λιμενοφυλάκες τρίτης τάξεως γίνονται δεκτοί προς έθελουσίαν κατάταξιν επί διατείθητεια απηγογραμμένοι εργάσιμους θαλάσσης συμπληρούντες κατά τήν 1 Ιανουαρίου του έπομένου έτους ήλικίαν είκοσιν έτών, έχοντας ναυτικήν υπηρεσίαν έλάσσονα των 12 μηνών, μη καταδικασθέντες εις ποινήν τινα εκ των αναγκασμένων εις τή άρθρα 21 και 22 του Ποινικού Νόμου, Ικανοί σωματικώς και έχοντες τολάχιστον άπολυτήριον του δημοτικού σχολείου.

Λιμενοφυλάκες τρίτης τάξεως κατατάσσονται επίσης επί τής αυτής απόγραφής άποδύντες τή ναυτικήν επάγγελμα του ναυτηίου, μηχανικού, θερμομαστου, ανθρακωώς, ξυλουργου, ηλεκτρολόγου, λοβητοποικου και εφαρμοστου, καίτοι μη όντες απηγογραμμένοι εργάσιμους θαλάσσης και μη κατετημένοι άπολυτήριον δημοτικού σχολείου.

Άρθρον 160.

(Άρθρον 3 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Η υπηρεσία των λιμενοφυλάκων τρίτης τάξεως εινε στρατιωτική και συμπληρείται εις τόν χρόνον τής στρατολογικής ή έφεδρικής ύποχρεώσεως κατά τόν νόμον «περι στρατολογίας του κατά γήν στρατου».

Άρθρον 161.

(Άρθρον 4 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Ο Διευθυντής του Εμπορικού Ναυτικού άρίζει κατ' έτος

δι' αποφάσεως του τόν αριθμόν των καταταχθησομένων λιμενοφυλάκων τρίτης τάξεως αναλόγως των αναγκών τής υπηρεσίας και δια προκηρύξεως αυτού, δημοσιευομένης εις τήν Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως και εις τρεις εφημερίδας εν Αθήναις εκδιδόμενας, καλεί τους βουλομένους να ταχθώσιν έθελονταί λιμενοφυλάκες τρίτης τάξεως, όπως ύποβάλωσιν εντός όριζομένης προθεσμίας τās αίτήσεις αυτών εις τήν Διευθυνσιν Εμπορικού Ναυτικού (Τμήμα Προσωπικού).

Ο αριθμός των λιμενοφυλάκων δέν δύναται να υπερβή τους 400 κατ' έτος.

Άρθρον 162.

(Άρθρον 5 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Αί αίτήσεις, επί αναλογικού χαρτοσήμου συντεταγμένα, δέν να ύποβληθώσιν εντός του έν τή προκηρύξει τασσομένου χρονικού όριου και να συνοδεύωνται υπό των εξής:

1) πιστοποιητικού του δημάρχου ή του προέδρου κοινότητας εμφαινόντος τή όνοματεπώνυμον του αίτούντος, τή όνομα του πατρός αυτού, τόν τόπον και τή έτος γεννήσεως, τή επάγγελμα και τήν καλήν διαγωγήν του.

2) μιας φωτογραφίας του αίτούντος, ής τή γνήσιον δέν να επικυρώση ο δήμαρχος ή ο πρόεδρος τής κοινότητας, ή εκδοός τή πιστοποιητικόν.

3) του ναυτικού φυλλαδίου του αίτούντος, έφ' όσον κείται τοιούτον ή επίσημου πιστοποιητικού, κεχωρωμένου δένόντος, εμφαινόντος τή ναυτικήν επάγγελμα, όπερ εξασαι ή αίτών.

4) πιστοποιητικού των άρμοδίων Εισαγγελείων εμφαινόντος ότι δέν κατιδικάσθη ή αίτών εις ποινήν τινα εκ των αναγκασμένων εις τή άρθρα 21 και 22 του Κοινού Ποινικού Νόμου και ότι δέν ύπάρχει έκκρεμής κατ' αυτού ποινική δίωξις.

5) επίσημου ένδεικτικού του σχολείου εις ό έφοίτησιν.

Άρθρον 163.

(Άρθρον 6 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Επιτροπή αποτελουμένη εκ του Επιστασητού των Λιμενικών Αρχών, του Τμηματάρχου των Εργατιών Θαλάσσης και του Τμηματάρχου του Προσωπικού, εξελεγχουσα τās ύποβληθείσας αίτήσεις, εκλέγει εκ των ύποψηφίων κατά αναγκαιούντας προς συμπλήρωσιν του όρισθέντος αριθμού δια τής προκηρύξεως του Διευθυντού του Εμπορικού Ναυτικού, συντάσσουσα πρακτικόν, εν ό αναγράφει τους εκλεγέντας, επί πλέον δέ αριθμόν τινα, ούχι μεγαλείτερον των 10 ομοίων κατατακτέων, προς ανάπληρωσιν των τυχόν μη παρουσιασθησομένων προς κατάταξιν ή των κριθησομένων άνωκίων σωματικώς ή πνευματικώς.

Τή πρακτικόν κυρούται υπό του Υπουργού επί τής Εθνικής Οικονομίας, όστις, δι' αποφάσεως του δημοσιευομένης εις τήν Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως, όρίζει τήν ήμέραν τής προσσελεύσεως των εκλεγέντων λιμενοφυλάκων τρίτης τάξεως ούς καλεί προς κατάταξιν.

Η πρόσκλησις αυτή άποστέλλεται και προς τους οικείους δημάρχους ή προέδρους κοινότητων και όργανισματα επί Εκκλησίας των πόλεων ή των χωρίων των καλουμένων.

Άρθρον 164.

(Άρθρον 7 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Πάντες οι κατά τ' άνωτέρω καλούμενοι να ταχθώσιν λιμενοφυλάκες τρίτης τάξεως παρουσιάζονται εις τήν Διεύθυνσιν του Εμπορικού Ναυτικού προς εξέτασιν τής σωματικής αυτών Ικανότητος.

Προς τούτο ή Διεύθυνσις του Εμπορικού Ναυτικού κατάρτίζει επιτροπήν εκ δύο ναυτικών ή στρατιωτικών όργανων νομικών αξιωματικών, ήτις κρίνει επί τής βάσει των οικείων διατάξεων του νόμου «περι στρατολογίας του κατά γήν στρατου» αν οι καταταχθησομένοι όσιν άριστεύεισ και Ικανοί προς εκπλήρωσιν στρατολογικής ύποχρεώσεως.

Εκ τούτων οι μόν κρινόμενοι Ικανοί κατατάσσονται συντασσόμενου και ύπογραφόμενου πρωτοκόλλου όρισομενης

ἄπερ τηρείται παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἀπολύονται.

Ἄρθρον 165.

(Ἄρθρον 8 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Ἐκ τῶν καταταγέντων ὅσοι, διακοῦντος τοῦ χρόνου τῆς θητείας, ἤθελον κριθῆ ἀνίκωνοι σωματικῶς ἢ πνευματικῶς λόγῳ παθήσεως θεβαίνουμένης ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πολιτικοῦ Ναυτικοῦ ἢ τῶν παρὰ τῷ Λιμενικῷ Σώματι ὑπηρετούντων ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν, ἀπολύονται μεταφερόμενοι εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἑλλάδος, εἰδικοποιούμενων τῶν οἰκείων στρατολογικῶν γραφείων, ὅπως ἐπιφέρωσι τὰς οἰκείας μεταβολὰς εἰς τοὺς στρατολογικοὺς ἐλέγχους.

Ἄρθρον 166.

(Ἄρθρον 9 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ κατὰ μῆνα ἀποστέλλει καταστάσεις τῶν κατατάσσόμενων ἢ ἀπολυόμενων λιμενοφυλάκων τρίτης τάξεως εἰς τὰ ἀρμόδια στρατολογικὰ γραφεῖα, ὅπως ἐνεργήσωσι τὰς ἀναγκαίας μεταβολὰς εἰς τὰ βιβλία τῶν καὶ ἐγγράφει τοὺς καταταγέντας εἰς εἰδικούς ἐλέγχους.

Ἄρθρον 167.

(Ἄρθρον 10 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Λιμενικῷ Σώματι λιμενοφυλάκων τρίτης τάξεως δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἀποφάσεώς του, νὰ ἀποβόλλῃ τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστον, οἷτινες ἤθελον ἀποδειχθῆ:

- 1) Ὅτι εἶναι ἀνίκωνοι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν αὐτῶν καθήκοντων.
- 2) Ὅτι ἐπέδειξαν ἐπανειλημμένως κλασὴν διχωγίην, καὶ
- 3) Ὅτι ἐπέδησαν τῶν ἱματισμῶν τῶν, μὴ ἀποκλεισμένης καὶ τῆς ποινικῆς διώξεως τούτων διὰ τὴν τελευταίαν τούτων περίπτωσιν.

Ἡ ἐν τῷ Λιμενικῷ Σώματι ὑπηρεσία τῶν οὕτως ἀποβαλλομένων δὲν συμπληρῆται εἰς τὴν στρατολογικὴν τῶν ὑποχρέωσιν, ἣν ὀφείλουσι νὰ ἐκτελέσωσιν εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 168.

(Ἄρθρον 11 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Οἱ λιμενοφυλάκες τρίτης τάξεως οὐτε ἀπασπῶνται εἰς ἕξην πρὸς τὸ Λιμενικὸν Σῶμα ὑπηρεσίαν, οὐτε ἀπαλλάσσονται διὰ λόγους οἰκογενειακοὺς, οὐτε λαμβάνουσιν ἀνασπολήν ἢ ἀναβολὴν κατατάξεως τῆ αἰτήσαι τῶν ἢ αὐτεπαγγέλτως δι' οἰοῦντο λόγον.

Πᾶσα ἀναβολὴ κατατάξεως, χορηγομένη διὰ λόγους ὑγείας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς Ἀνωτάτης Ναυτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῶν ἐν τῷ Λιμενικῷ Σώματι ὑπηρετούντων ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν, ἐπέχει θέσιν ἀπολύσεως ἐκ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

Ἄρθρον 169.

(Ἄρθρον 13 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

(Ἄρθρον 13 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ἡ χορηγομένη ἐτησίως μηνιαία κανονικὴ ἢ ἀναρρωτικὴ ἄδεια εἰς τοὺς λιμενοφυλάκας τρίτης τάξεως λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

Ἡ διάρκεια τῶν παρ' οἰοῦντο Δικαστηρίου καταγγενομένων ποινῶν ἐνεκα πλημμελήματος δὲν λογίζεται χρόνος στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ δὲ διάρκεια τῆς προσωρινῆς ὥσάντως δὲν λογίζεται χρόνος ὑπηρεσίας εἰμὴ ἐν περιπτώσει ἀθώωσης τοῦ κατηγορουμένου.

Προκειμένου περὶ τῶν παθόντων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ λιμενοφυλάκων τρίτης τάξεως ἐκ τυχαίων συμβάντων, πιστοποιούμενων δι' ἐκθέσεων τῶν προϊστάμενων τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ διὰ γνωμοδοτήσεως τῆς Ἀνωτάτης Ναυτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῶν ἐν τῷ Λιμενικῷ Σώματι ὑπηρετούντων ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν, οὗτοι λογίζονται ὡς ἐκπληροῦντες στρατολογικὴν

ὑποχρέωσιν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐνεκα τῆς παθήσεως τῶν χορηγομένης ἀναρρωτικῆς ἀδειας.

Ἄρθρον 170.

(Ἄρθρον 14 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Οἱ λιμενοφυλάκες τρίτης τάξεως ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἅμα τῇ λήξει τῆς διετούς ἐθελούσης ὑποχρέωσός των, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις δύναται, ἐν ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ, νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τοὺς τεσσαράς μῆνας, οἷτινες λογίζονται ὡς ἐκτέλεσις ἐφεδρικῆς ὑποχρέωσως.

Ἄρθρον 171.

(Ἄρθρον 15 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Οἱ λιμενοφυλάκες τρίτης τάξεως ἐκτελοῦσι τὰς ἐφεδρικὰς ὑποχρεώσεις των μέχρι μὲν τῆς συμπληρώσεως τοῦ εἰκοστοῦ ἐκτοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των εἰς τὸ Λιμενικὸν Σῶμα, μετὰ ταῦτα δὲ εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 172.

(Ἄρθρον 16 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Ἐν καιρῷ πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως δι' Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καλεῖ ὑπὸ τὰ ὄπλα τοὺς ἐφεδρικοὺς λιμενοφυλάκας τρίτης τάξεως δυνάμενος νὰ καλέσῃ καὶ ὀνομαστικῶς τινὰς τούτων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐφεδρικῶν τῶν ὑποχρεώσεων.

Ἐκ τῶν καλουμένων ὑπὸ τὰ ὄπλα ἐφεδρῶν λιμενοφυλάκων οἱ πλεονάζοντες μεταφέρονται εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Ἑλλάδος, συμφωνῶς πρὸς τὰς ἐν τῷ Ἄρθρῳ 171 τοῦ παρόντος δριζύμενας.

Διὰ τὴν βραδύτητα τῆς προσελειψῆς των ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ τὸν στρατοῦ».

Οἱ ἐφεδρικοὶ λιμενοφυλάκες τρίτης τάξεως ἀπολύονται ἢ ἀποστέλλονται εἰς ἀόριστον ἄδειαν ὅταν οἱ τῆς αὐτῆς κλάσεως ἐφεδρικοὶ τοῦ Στρατοῦ ἢ τοῦ Ναυτικοῦ ἀπολύονται ἢ ἀποστέλλονται εἰς ἀόριστον ἄδειαν.

Οἱ ἐφεδρικοὶ λιμενοφυλάκες τρίτης τάξεως ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 167 τοῦ παρόντος, μεταφερόμενοι δὲ εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἑλλάδος ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπανέρχονται ὡς ἐφεδρικοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

Ἄρθρον 173.

(Ἄρθρον 18 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Ὅσοι τῶν λιμενοφυλάκων τρίτης τάξεως, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς διετούς θητείας των, δηλώσωσιν ἀρμόδιως βεβαίως ἐπιθυμοῦσι νὰ παραμείνωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος μονίμως, κατατάσσονται, θέσεων κενῶν ὑπαρχουσῶν, λιμενοφυλάκες δευτέρου τάξεως ἐπὶ πενταετεί θητεία, ἐφ' ὅσον οἱ προϊστάμενοι τῆς ὑπηρεσίας παρ' ἣ ὑπηρετοῦσιν ἤθελον ἀποφανθῆ ἠτιολογημένως περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς αἰτήσεως τούτων. Οἱ τοιοῦτοι λαμβάνουσιν ἀμοιβὴν ἐφ' ἀπαξ δραχμὰς πεντακοσίας.

Ἄρθρον 174.

(Ἄρθρον 19 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ στρατιωτικοῦ, τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς στολῆς τῶν λιμενοφυλάκων τρίτης τάξεως κανονίζονται διὰ Βασιλικῆς Διατάξεως ἐκδιδόμενου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 175.

(Ἄρθρον 4 Ν. Δ. 27 Σεπτεμβρίου 1923).

Λιμενοφυλάκες δευτέρου τάξεως κατατάσσονται ἐπὶ πενταετεί θητεία ἐκ τῶν ἀπογεγομμένων ἐργατῶν θαλάσσης νέου ἡγόντες ἡλικίαν τὸ πολὺ μέχρι τριάντα, ἐπὶν ἐκπληρώσαντες ἢ μὴ τὴν στρατολογικὴν τῶν ὑποχρεώσιν, ἀλλὰ μὴ ὄντες ἀνύστακτοι, ἀρτιμελείς, μὴ καταδικασθέντες εἰς ποινήν τιμῆ ἐκ τῶν ἀναγοραζόμενων εἰς τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 τοῦ Κοινῆ Ποινικοῦ νόμου, μὴ τελούντες ὑπὸ ποινικῆς διώξεως, χρηστῆς διαγωγῆς καὶ φέροντες ἀπολυτήριον πλήρους Δημοτικοῦ σχολείου.

Δι' αποφάσεως του Υπουργού επί της Εθνικής Οικονομίας, δημοσιευμένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και δια τριών εφημερίδων εν Αθήναις εκδιδόμενων, προσκαλούνται οι επιθυμούντες να καταταχθώσι ως λιμενοφύλακες δευτέρας τάξεως να υποβάλωσι την περί κατατάξεώς των αίτησιν συνοδευομένην με τὰ δια της προσλήσεως του Υπουργού όριζόμενα πιστοποιητικά.

Οι κατατασσόμενοι λιμενοφύλακες δευτέρας τάξεως τοποθετούνται πάντες εις τὸ Λιμεναρχεῖον Πειραιῶς, ἵπουν εκπαιδεύονται ὑπὸ Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν, κατὰ τὰ κανονισθησόμενα δι' αποφάσεως του Υπουργού επί της Εθνικῆς Οικονομίας.

Ἄρθρον 176.

(Ἄρθρον 5 Ν. Δ. 27 Σεπτεμβρίου 1923).

Ἡ ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις κατατασσόμενων λιμενοφύλακων εἶναι στρατιωτικὴ καὶ συμψηφίζεται πάντως εἰς τὴν στρατολογικὴν ὑποχρέωσιν τούτων δι' αποφάσεως του Υπουργού επί της Εθνικῆς Οικονομίας.

Ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως, τὰς ἐφεδρικὰς τῶν ὑποχρέωσιν αἱ ἀνωτέρω λιμενοφύλακες ἐκτελοῦσιν εἰς τὸ Λιμενικὸν Σῶμα.

Ἄρθρον 177.

(Ἄρθρον 6 Ν. Δ. 27 Σεπτεμβρίου 1923).

Οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις κατατασσόμενοι λιμενοφύλακες δευτέρας τάξεως δὲν δύναται νὰ ἀπολυθῶσι πρὸς τῆς παρελεύσεως πενταετίας, εἰ μὴ διὰ λόγους πειθαρχικοῦ μεταφέροντα.

Οἱ ἀπαλυόμενοι διὰ λόγους πειθαρχικοῦ μεταφέρονται δι' αποφάσεως του Υπουργού επί της Εθνικῆς Οικονομίας εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, τῆς ἐν τῷ Λιμενικῷ Σώματι ἐθελοσυνάτου ὑπηρεσίας τῶν μὴ συμψηφιζομένης εἰς τὴν στρατολογικὴν ὑποχρέωσιν τῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πενταετοῦς θητείας μόνον μὴνυαία κανονικὴ ἢ ἀναρρωτικὴ ἀδεια λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

Ὁ ἐπὶ πλέον χρόνος κανονικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς ἀδειας δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὴν πενταετὴ ὑποχρέωσιν, ὅπως καὶ αἱ ἀπουσίαι καὶ αἱ φυλακίσεις.

Ἄρθρον 178.

(Ἄρθρον 9 Ν. Δ. 27 Ἀπριλίου 1923).

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνακατάταξις πάντος ἀποστράτευθέντος, παραιτηθέντος, ἢ ἀπολυθέντος δι' οἰονδήποτε λόγον ὑπαξιωματικῶ του Λιμενικῷ Σώματι πλην τῶν φερόντων βαθμὸν λιμενοφύλακος δευτέρας τάξεως καὶ ἐν ὅσον ὑπάρχουσι καναί θέσεις.

Ἄρθρον 179.

(Ἄρθρον 2 Β. Δ. 31 Μαρτίου 1921).

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατέταξις Λιμενικῶν ὑπαξιωματικῶν ἐπὶ βαθμῶ ἀνωτέρω του λιμενοφύλακος δευτέρας τάξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ ποινικῆς δικαιοσύνης του προσωπικοῦ του Λιμενικῷ Σώματος.

Ἄρθρον 180.

(Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 27 Ἰουνίου 1919).

(Ἄρθρον πρῶτον καὶ δευτέρου Νόμου 1926—Ἄρθρον 1 καὶ 12 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Αἱ Λιμενικὲς ἀξιωματικαὶ, οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες καὶ οἱ λιμενοφύλακες πάσης τάξεως ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα του Δ. Ναυτοδικείου μόνου διὰ τὰ παρ' αὐτῶν διαπραττόμενα στρατιωτικὰ πλημμελήματα καὶ κλοποκλήματα, τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ του Β' τμήματος του τεσσάρου βιβλίου του νόμου Φ. Β' τῆς 19 Μαΐου 1860 (περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας) ὡς ὅπως ἔχει τροποποιηθῆ διὰ τῶν μεταγενεστέρων νόμων, ἐξαιρέσει τῶν άρθρων 238 (παράγραφος 4) καὶ 240, καὶ διὰ τὸ ἐγκλημα τῆς λιποταξίας.

Οἱ ἀνωτέρω ὑπάγονται ὁσαύτως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα του Δ. Ναυτοδικείου διὰ τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ του κοινῷ ποινικοῦ νόμου ἀδικήματα, τὰ διαπραχθέντα

κατὰ προσώπων του Λιμενικῷ Σώματος ἢ κατ' ἄλλων στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν.

Ἄρθρον 181.

(Ἄρθρον 2 Ν. Δ. 27 Ἰουνίου 1919—Ἄρθρον πρῶτον Νόμου 1926).

Διὰ πάντα τὰ λοιπὰ πλημμελήματα καὶ κλοποκλήματα οἱ ἀξιωματικοὶ, οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες, καὶ οἱ λιμενοφύλακες ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων. Οἱ ἀνωτέρω ἀξιωματικοὶ ἀπὸ του βαθμοῦ του ἐπιλιμεναρχου γ καὶ ἄνω καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν Λιμενικῶν ἀρχῶν, ἀδιαφόρως βαθμοῦ, ἔχουσι τὴν ἰδιόουσαν δικαιοσύνην τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τῶν άρθρων 36 (παράγραφος 3-6) 41, 42, 43 καὶ 45 τῆς ποινικῆς Δικονομίας. Κατὰ τῶν ἐκδιδόμενων δὲ ὑπὸ του συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν βουλευμάτων ἐπιτρέπεται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς εἰσαγομένης ἐνόπιον του β' τμήματος του Ἀρείου Πάγου καὶ ἐσαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 260—262 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ του νόμου Β. Δ. του 1901, ἀλλ' ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία καὶ ἡ ἀνακοπὴ αὕτη δὲν ἔχουσι δύναμιν ἀνασταλτικὴν ὡς πρὸς τὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ του συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν ἀπόφυσιν τῶν κατηγορουμένων. Κατὰ τῶν βουλευμάτων τῶν Ἐφετῶν χωρεῖ ἐπίσης τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναίρεσεως.

Ἄρθρον 182.

(Ἄρθρον 3 Ν. Δ. 27 Ἰουνίου 1919—Ἄρθρον πρῶτον Νόμου 1926).

Διὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 180 του παρόντος ἀναφερόμενα ἀδικήματα οἱ Λιμενικοὶ ἀξιωματικοὶ, οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες καὶ οἱ λιμενοφύλακες συναίτιοι ὄντες ἢ συνεργοὶ μετὰ πολιτῶν, ὑπάγονται ἅπαντες εἰς τὰ κοινὰ ποινικὰ δικαστήρια κατὰ τὰς διακρίσεις του άρθρου 181 του παρόντος, πλην τῶν ἐν άρθροις 193—219 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἀναφερομένων ἀδικημάτων, δι' α οἱ μὲν Λιμενικοὶ ὑπάγονται εἰς τὸ Ναυτοδικεῖον, οἱ δὲ συναίτιοι καὶ συνεργοὶ πολιτῶν εἰς τὰ κοινὰ ποινικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 183.

(Ἄρθρον τρίτον Νόμου 1926).

Ἡ καταδίωξις τῶν εἰς τὸ Ναυτοδικεῖον ὑπαγομένων πράξεων διατάσσεται παρὰ του Υπουργού τῶν Ναυτικῶν, ὅστις εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν Υπουργὸν τῆς Εθνικῆς Οικονομίας, ἵνα τεθῆ ὁ διακείμενος εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ναυτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 184.

(Ἄρθρον 5 Ν. Δ. 27 Ἰουνίου 1919).

Ὁ Υπουργός τῆς Εθνικῆς Οικονομίας λαβὼν μὴνυσιν ἢ ἐγκλήσιν κατὰ προσώπου ἀνήκοντος εἰς τὸ Λιμενικὸν Σῶμα διὰ πράξιν ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα του Ναυτοδικείου ἢ στρεφομένην πάντως περὶ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του, εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, δικαιούται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνεργεῖαν προανακρίσεως, ἀναθέτων αὕτην εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν Λιμενικῶν ἀρχῶν ἰδίᾳ ἢ εἰς ἄλλον ἀξιωματικὸν Λιμενικόν.

Οἱ προϊστάμενοι τῶν Λιμενικῶν ἀρχῶν, λαμβάνοντες μὴνυσεις κατὰ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν ὑπηρετούντων προσώπων διὰ πράξεις ὑπαγομένης εἰς τὸ Δ. Ναυτοδικεῖον ἢ πάντως στρεφομένης περὶ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας τῶν, δικαιούται νὰ ἐνεργήσῃσι προανακρίσειν ἐπὶ τῆς καταγγελλομένης πράξεως.

Ἡ προανακρίσις, τελοῦσα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν του Υπουργού τῆς Εθνικῆς Οικονομίας, διεξάγεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ἰσχυροῦσας εἰς τὴν Ναυτικὴν Ποινικὴν Νομοθεσίαν.

Τὸ περίσῃμα τῶν προανακρίσεων, αἱ συνταχθεῖσαι ἀποφάσεις καὶ τὰ συλλεγέντα ἔγγραφα καὶ πειστήρια υποβάλλονται εἰς τὸν Υπουργὸν τῆς Εθνικῆς Οικονομίας.

Άρθρον 185.

(Άρθρον τέταρτον Νόμου 1926).

Ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας διαβιβάζει τα κατά το άρθρον 184 έγγραφα εις τὸν Υπουργὸν τῶν Ναυτικών, ἵνα τὴν ἀποφασίσῃ περὶ τῶν περαιτέρω.

Άρθρον 186.

(Άρθρον 8 Ν. Δ. 27 Ιουνίου 1919).

Οἱ εισαγγελεῖς τῶν κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων καὶ ὁ Β. Ἐπιτροπὸς τοῦ Ναυτοδικείου ἀνακινουοῦσιν εἰς τὸν Δευθυντὴν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ πᾶσαν ἀπόφασιν κατὰ ἀξιωματικῶν, ἀρχιλιμενοφύλακος ἢ λιμενοφύλακος καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Άρθρον 187.

(Άρθρον 9 Ν. Δ. 27 Ιουνίου 1919).

Τὰ ὑπὸ τῶν προσώπων τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος διαπραχθέντα πταίσματα τοῦ κοινῶ ποινικοῦ νόμου τιμωροῦνται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ποινικῷ ναυτικῷ κράτει, περὶ τιμωρίας πταισμάτων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν περὶ πειθαρχικῆς καὶ πειθαρχικῶν ποινῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ πειθαρχικῆς καὶ πειθαρχικῶν ποινῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

Άρθρον 188.

(Άρθρον Α. Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

(Άρθρον 4 καὶ 12 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Οἱ Λιμενικοὶ ἀξιωματικοί, οἱ Λιμενικοὶ βοηθοί, οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες καὶ λιμενοφύλακες πάσης τάξεως, ἀποτελοῦντες σῶμα στρατιωτικῶς συντεταγμένων, ὑπόκεινται εἰς τοὺς νόμους τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχικῆς. Ἡ ὑποταχὴ καὶ ἡ ὑποταγή πρὸς πάντα ἀνώτερον, αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς συνειδήσεως τῆς πιστῆς ἐπιτηρώσεως τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν καθηκόντων, οὐχὶ δὲ ἐκ φόβου τιμωρίας ἢ ἐκ προσδοκίας ἀμοιβῆς, ἀποτελοῦσι τὴν βάση τῆς πειθαρχικῆς καὶ τὴν πρώτην ἀρετὴν τῶν μελῶν τοῦ Σώματος.

Ἡ ἀνώτερος ὀφείλει νὰ φερέται ἀξιοπρεπῶς πρὸς τοὺς κατώτερος, νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς τὸ παράδειγμα τῆς ἀρετῆς, τοῦ ζήλου πρὸς τὸ καθήκον καὶ τῆς ὑποταγῆς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους.

Ὁφείλει νὰ τιμᾷ τὸν κατώτερον, νὰ διατάσῃ αὐτὸν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ πηγάζοντος δικαιώματος. Ἡ διαταγή πρέπει νὰ εἴναι σαφής, ὀριστικὴ καὶ νὰ δίδεται μετ' εὐπρέπειας καὶ σοβαρότητος. Ὁφείλει ὁ ἀνώτερος νὰ κρίνῃ καὶ νὰ ἐτιμᾷ μετὰ δικαιοσύνης καὶ εὐθυμίας τὰς περιστάσεις τῆς προκλιθεῖσης τῆν ἀσκησιν τῆς πειθαρχικῆς του ἐξουσίας, καὶ νὰ ἐξετάζῃ τὴν πειθαρχικὴν εὐθύνην τοῦ κατώτερου ἐν σχέσει πρὸς τὸ πρόσωπον, τὴν καθόλου ὑπηρεσιακὴν διαγωγὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χαρακτῆρα του, ἐκδίδων δὲ τὴν ἀπόφασίν του νὰ δικαιολογῇ ἀποχρώντως αὐτήν.

Ἡ ἀποδέσμευσις ἀφ' ἑτέρου, συναισθανόμενος τὸν στρατιωτικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐπαγγελλομένου του ὀφείλει ἐν συνειδήσει νὰ ὑποκινή καὶ ἐκτελέσῃ τὰ διατασσόμενα, μὴ δικαιώμενος νὰ ἀντιλέξῃ, εἰμὴ ἂν ὁ ἀνώτερος ἤθελεν ἐπιτρέψῃ ἑαυτῷ εἰς αὐτὸν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδικήν του ἀπίστησιν. Εἰς τὴν περίπτωση ταύτην ὁ κατώτερος, χωρὶς νὰ ἐπικρίνῃ τὸ παράπαιον τῆς διαταγῆς τοῦ ἀνωτέρου, ὀφείλει μετ' ὅλης τῆς ὀφειλουμένης εὐλαβείας νὰ διατηρῇ τὴν γνώμην του.

Άρθρον 189.

(Άρθρον 2 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας συγκεντρώνει καὶ ἐξασκῆ τὴν ἀνωτέραν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ πάντων τῶν προσώπων τῶν συγχροτούντων τὸ Λιμενικὸν Σῶμα. Ἐκ τούτου ἀπορρέει, ὅτι δικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ μὲν πᾶσαν

πειθαρχικὴν ποινὴν μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὅριου, νὰ ἐπιτιμᾷ, δὲ καὶ ἐλέγξῃ τὴν ἐξάσκησιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τῶν κεντρικῶν ὀργάνων τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῶν προϊστάμενων τῶν Λιμενικῶν ὀργάνων. Ἐπομένως δύναται ὁσάκις ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, θεωρῆ ἐπιβεβλημένην τὴν ἐπέμβασιν του, νὰ τροποποιήσῃ, ἀλλάξῃ, μειώσῃ ἢ καὶ ἀπὸ πειθαρχικὴν ποινὴν ἐπιβληθεῖσαν εἰς πρόσωπον τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ὑπὸ τῆς τῶν ἀνωτέρου ὀργάνων, δι' ἀπόφασίν του προσήκοντως δικαιολογημένης. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ ἄρσεως ἐξ ὀλιγήμερου ποινῆς ἀξιωματικοῦ, καταδεικνύει εἰς τὸν τιμωρήσαντα τὴν πλάνην ἢ τὴν ἐσφαλμένην ἐκτίμησιν τῶν περιστάσεων καὶ τῶν προσώπων καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ ἀρῇ τὴν ποινὴν, ἐὰν δὲ πεισθῇ ὅτι ὁ ἀνώτερος ἔκαμε κατ' ἄρσιν ἐξουσίας ἐκ δόλου, τιμωρεῖ αὐτὸν καὶ ἀκυροῖ ὁ ἴδιος τὴν ἀδικίως ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν.

Άρθρον 190.

(Άρθρον 3 Β. Δ. 6 Σεπτεμβρίου 1919).

Ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας δύναται, ὁσάκις θεωρῆ ὅτι ἡ βαρύτερη πειθαρχικὴ ἢ ὑπηρεσιακὴ πταίσματος ἐπιβάλλει ἰδιόρυσον ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν συνυποδουοῦσάν τὸ πταίσμα περιστάσεων, νὰ καταρτίσῃ συμβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν ἀνωτέρου Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν, τῆς ὁποίας τὴν γνώμην ἀκολουθεῖ εἰς τὴν περαιτέρω ἀσκήσιν τῶν πειθαρχικῶν του δικαιωμάτων κατὰ τοῦ πταίσαντος προσώπου.

Άρθρον 191.

(Άρθρον 4 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ο Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἔχει πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ λιμενάρχου α' τάξεως καὶ κάτω, καὶ δικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν μὲν τὰς ποινὰς τῆς ἐπιτιμῆσεως, τοῦ περιορισμοῦ καὶ τῆς κρατήσεως μέχρι 30 ἡμερῶν, κατὰ δὲ τῶν ἀρχιλιμενοφύλακῶν καὶ λιμενοφύλακῶν καὶ τὰ τῆς στέρσεως τῆς μισθοδοσίας μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὅρου καὶ τῆς φυλάξεως μέχρις ἑνὸς μηνός.

Άρθρον 192.

(Άρθρον 5 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ο Διευθυντὴς τοῦ Ν. Α. Ταμείου ἀσκῆ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν μόνον ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ν. Α. Ταμείου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ λιμενάρχου α' τάξεως καὶ κάτω καὶ δικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτοὺς τὰς αὐτὰς ὡς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ πειθαρχικὰς ποινὰς.

Άρθρον 193.

(Άρθρον 6 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Οἱ Τμηματάρχαι τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, οἱ Τμηματάρχαι καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ν. Α. Ταμείου καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν Λιμεναρχείων α' τάξεως δικαιούνται νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὑπηρετούντων Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ λιμενάρχου α' τάξεως καὶ κάτω τὰς ποινὰς τῆς ἐπιτιμῆσεως, τοῦ περιορισμοῦ μέχρι 30 ἡμερῶν καὶ τῆς κρατήσεως μέχρι 15, εἰς δὲ τοὺς ἀρχιλιμενοφύλακας καὶ λιμενοφύλακας τὰς ποινὰς τῆς ἐπιτιμῆσεως, τοῦ περιορισμοῦ καὶ κρατήσεως μέχρι 30 ἡμερῶν, τῆς φυλάξεως μέχρι 30 ἡμερῶν καὶ τῆς στέρσεως τῆς μισθοδοσίας μέχρι 15 ἡμερῶν. Οἱ τῶν Λιμεναρχείων β' τάξεως προϊστάμενοι κεντῆνται τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν ἐπιτιμῆσιν καὶ περιορισμὸν μέχρι δέκα πέντε ἡμερῶν, εἰς δὲ τοὺς ἀρχιλιμενοφύλακας καὶ λιμενοφύλακας ἐπιτιμῆσιν, κρατήσιν καὶ φυλάξιν μέχρι 15 ἡμερῶν, καὶ στέρσιν μισθοδοσίας μέχρι 8 ἡμερῶν. Οἱ προϊστάμενοι τῶν Λιμεναρχείων γ' τάξεως δικαιούνται νὰ τιμωρήσωσιν τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἀρχιλιμενοφύλακας καὶ λιμενοφύλακας δι' ἐπιτιμῆσεως καὶ κρατήσεως μέχρι 9 ἡμερῶν.

"Άρθρον 194.

("Άρθρον 7 Β.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ο Διευθυντής του Εμπορικού Ναυτικού και ο Διευθυντής του Ν. Απομαχικού Ταμείου έχουν το δικαίωμα της επιπλήξεως, μειώσεως, τροποποιήσεως ή και άρσεως των επιβαλλομένων ποινών υπό των υποτεταγμένων αυτοίς προϊστάμενων Τμημάτων, συμμορφούμενοι προς τας σχετικές διατάξεις του άρθρου 189 του παρόντος.

"Άρθρον 195.

("Άρθρον 8 Β.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Είς τους κατά το άρθρον 193 επιβάλλοντας δυνάμει του παρόντος πειθαρχικήν ποινήν, άνήκει επίσης το δικαίωμα να τροποποιούν επί το επιεικέστερον, να ελαττώσων ή και να αήρουν τας υπό αυτών επιβαλλομένας ποινάς, υποχρεούμενοι πάντοτε ν' αναφέρουν εις το Υπουργείον, προκειμένου περι αξιωματικού, τους λόγους τους προκαλέσαντας το μέτρον τούτο της επιεικειάς.

"Άρθρον 196.

("Άρθρον 9 Β.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ο Διευθυντής του Εμπορικού Ναυτικού, ο Διευθυντής του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου και οι προϊστάμενοι των Λιμενικών Αρχών, κρίνοντες πειθαρχικώς έλεγκτέον άνώτερον υποτεταγμένον εις αυτούς Λιμενικόν αξιωματικόν, καθ' ού όμως δεν κέκτηνται δικαίωμα να επιβάλουν πειθαρχικήν ποινήν, αναφέρονται προς τον Υπουργόν της Εθνικής Οικονομίας δι' αναφοράς εμπιστευτικής, εις την οποίαν εκθέτουν τας περιστάσεις τας δικαιολογούσας την άσκησην της πειθαρχικής εξουσίας του Υπουργού κατά του πταίσαντος αξιωματικού.

"Άρθρον 197.

("Άρθρον 10 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Επίσης αναφέρονται εις τον Υπουργόν της Εθνικής Οικονομίας ο Διευθυντής του Εμπορικού Ναυτικού, ο Διευθυντής του Ν.Α. Ταμείου και οι προϊστάμενοι των Λιμεναρχείων, όταν κρίνουν ότι το διαπραχθέν πειθαρχικόν πταίσμα υπό του υποτεταγμένου εις αυτούς, λόγω των συμπεριφορών αυτών, δέον να επισύρη βαρύτερον ποινήν από τας εις την πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν αυτών επιτρεπούμενας. Ο Υπουργός τότε προβαίνει εις την έκδοσιν της πειθαρχικής αυτού αποφάσεως, ακολουθών την γνώμην της συμβουλευτικής επιτροπής περι ης το άρθρον 190.

"Άρθρον 198.

("Άρθρον 11 Β.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Πας Λιμενικός αξιωματικός, αναπληρών, είτε εκ του νόμου, είτε συναπαίει ειδικής έγγραφου διαταγής, Διευθυντήν ή Τμηματάρχην ή τον προϊστάμενον Λιμενικής Αρχής ή άλλης υπηρεσίας του Εμπορικού Ναυτικού, άπόντα ή κωλύομενον, έχει επί των υπό τας άμέσους διατάξεις του υπηρεσούντων Λιμενικών βαθμοφόρων την αυτήν πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν, ην κέκτηται ο αναπληρούμενος άνωτέρως.

"Άρθρον 199.

("Άρθρον 12 Β.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Οι Λιμενικοί βοηθοί εξουσιάζονται προς τους κατωτέρους Λιμενικούς αξιωματικούς δια την εφαρμογήν πασών των δια του παρόντος καθοριζομένων πειθαρχικών διατάξεων.

"Άρθρον 200.

("Άρθρον 13 Β.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Οι υπό τας άμέσους διατάξεις του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας υπαγόμενοι εν άναρχεία ή έραδρει αξιωματικοί του Πολεμικού Ναυτικού, οι χρησιμοποιούμενοι κατά τας διατάξεις του άρθρου 341 του παρόντος δια τας άνάγκας των υπηρεσιών της Διοικήσεως του Εμπορικού Ναυτικού, έχουν δια τα δια του παρόντος νόμου καθοριζόμενα δικαιώματα και υποχρεώσεις περι πειθαρχίας

και πειθαρχικών ποινών, οίας έχουν και οι αντίστοιχοι κατά βαθμόν Λιμενικοί αξιωματικοί.

"Άρθρον 201.

("Άρθρον 15 Β.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Πειθαρχικά ποινά, επιβαλλόμενα εις τους Λιμενικούς αξιωματικούς είνε οι εξής:

- 1) Επίπληξις.
- 2) Περιορισμός από μιās ημέρας μέχρι 2 μηνών.
- 3) Κράτησις από δύο ημερών μέχρι δύο μηνών.
- 4) Άργία δια προσκαιρού παύσεως από της θέσεως.
- 5) Άργία δι' απολύσεως από της θέσεως.
- 6) Απόταξις.

"Άρθρον 202.

("Άρθρον 16 Β.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Η ποινή της επιπλήξεως επιβάλλεται δι' έλαφράς ύπηρεσιακάς παραλείψεις και απευθύνεται προς τον αξιωματικόν είτε έγγραφως είτε προσωρικώς. Όταν ο τιμωρών, έκτιμών και τας περιστάσεις και τον χαρακτήρα του τιμωρουμένου, θέλη να περιβάλη την ποινήν ταύτην δια μειζονος βαρύτητος απευθύνει αυτήν προσωρικώς επί παρουσίας ενός ή πλειοτέρων άνωτέρων ή όμοιοβάθμων, άλλ' άρχαιότερων του επιπληητομένου.

"Άρθρον 203.

("Άρθρον 17 Β.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ο περιορισμός επιβάλλεται δι' άμέλειαν ή έλαφράς ύπηρεσιακάς παραλείψεις καθ' ύποτροπήν, δια παραβάσεις των κανόνων της συμπεριφοράς, της τέ ύπηρεσιακής και κοινωνικής, δι' έλλειψιν σεβασμού προς τους άνωτέρους και δια κακήν συμπεριφοράν προς τους κατωτέρους, δια παραλείψιν άπονομής του όφειλομένου χαιρετισμού προς πάντας τους άνωτέρους Λιμενικούς βαθμοφόρους ή τους στρατιωτικούς της Ξηράς ή της θαλάσσης εν παντί χρόνω και τόπω, όταν αυτοί φέρωσι στολήν, ή και πολιτικήν φέροντες άμφισιν είναι γνωστοί εις τους κατωτέρους, και προς τους άλλοδαποδς έτιναυτικούς και στρατιωτικούς τους καταφανώς γνωστής ιδιότητος. Η αυτη ποινή επιβάλλεται δια πάσαν άπουσίαν εκ της ύπηρεσίας άνευ προσηκούσης άδειας μέχρι τριών ημερών, και μέχρι έξ, ύπαρχούσης τοιαύτης άδειας, εάν δεν δικαιολογηθή ή άπουσία νομιμώς και άποχρόντως.

Δι' άμέλειαν περι τον κανονικόν τρόπον του φέρειν την στολήν και δια πάσαν εν γένει πράξιν ή παράλειψιν, μη συνάδουσαν προς την στρατιωτικήν καθόλου άγωγήν ή αντίβαίνουσαν εις τους κανονισμούς.

Ο δια περιορισμού τιμωρούμενος αξιωματικός οδδεμις άπαλλάσσεται ύπηρεσίας, μετά το πέρας δε της ύπηρεσίας του υποχρεούται να περιορισθῆ εντός της κατοικίας του. Η παραβίασις του περιορισμού εκθέτει τον παραβιάσαντα αυτην αξιωματικόν εις βαρύτεραν τιμωρίαν.

"Άρθρον 204.

("Άρθρον 18 Β.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

("Άρθρον 16 Ν.Δ. 3 Ιανουαρίου 1923).

Η κράτησις επιβάλλεται δια πάσαν παράβασιν εκ των εις το προηγούμενον άρθρον αναφερομένων, καθ' ύποτροπήν διαπραχθείσαν, δια πάσαν άπουσίαν εκ της ύπηρεσίας άνευ της προσηκούσης άδειας, παραταθείσαν πέραν των τριών και μέχρις έξ ημερών. Δια τας πέραν των προσηκούντων τούτων άπουσιών εφαρμόζονται οι διατάξεις της στρατιωτικής Ποινικής νομοθεσίας, αι σχετικαί προς την παρόντον άπουσίαν των αξιωματικών, ως και οι περι καταστάσεως των αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος διατάξεις του παρόντος. Η ποινή της κρατήσεως επιβάλλεται επίσης εις τον αξιωματικόν, τον δημοσιογραφούντα δια του τύπου άνευ προηγούμενης άδειας του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας, εκτός όταν πρόκειται περι δημοσιονομικών ζητημάτων από αυστηράς επιστημονικής άπόψεως εξεταζομένων. Εν γένει δε η ποινή της κρατήσεως

δέον, να επιβάλληται διὰ σοβαρά και δικαιολογούντα τὴν ἀνεπρότητα πταίσματα μὴ συνάδοντα πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἀξιοπρέπειαν, πρὸς τοὺς στρατιωτικὸς κανονισμοὺς και τὴν στρατιωτικὴν καθόλου ἀγωγὴν.

Ἡ κράτησις ἀπαλλάσσει τὸν τιμωρούμενον δι' αὐτῆς ἀξιοματικὸν πάσης ὑπηρεσίας, ὅντα ὑπόχρεων καθ' ὅλον τὸ διάστημα αὐτῆς νὰ παραμένῃ οἴκῳ, οὐδεμίαν δὲ νὰ δέχηται ἐπίσκεψιν, πλὴν ἔνεκα λόγων καθαρῶς ὑπηρεσιακῶν.

Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ἐκθέτει τὸν παραβάσαντα ἀξιοματικῶν εἰς βαρύτεραν τιμωρίαν.

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς ποινῆς ὁ τιμωρούμενος διὰ κρατήσεως Λιμενικὸς ἀξιοματικὸς ἀναπληροῦται, εἰ δέον, ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ. Ἐάν ὅμως ἡ ἀναπλήρωσις τῶν προϊσταμένων, ἰδίᾳ τῶν Λιμενικῶν ἀρχῶν, εἶνε δυσχερῆς, δι' ἔλλειψιν ἀξιοματικῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ τιμωρουμένου, ὁ Ὑπουργὸς ἢ ὁ Διευθυντὸς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν τιμωρηθέντα νὰ ἐκτελῇ και τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ὁ διὰ κρατήσεως τιμωρούμενος ἀξιοματικὸς ἐκτελεῖ τὴν ποινὴν ἐν τόπῳ ὀριζομένῳ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 205.

(Ἄρθρον 19 Β.Δ.5 Σεπτεμβρίου 1919).

Αἱ ποιναὶ τοῦ περιορισμοῦ και τῆς κρατήσεως ἐπιβάλλονται ἐγγράφως. Ὁ ἐπιβάλλων τὴν ποινὴν γνωστοποιεῖ εἰς τὸν τιμωρούμενον τὴν αἰτίαν τῆς ποινῆς και τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως αὐτῆς δι' ἐγγράφου τοῦ ἐσφαρισμένου. Ὁ τιμωρούμενος λαμβάνει γνῶσιν τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ ὑπογράφων κατὰθι αὐτοῦ, ἐντὸς δὲ 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ ἀρμόδιος ταύτην.

Ἄρθρον 206.

(Ἄρθρον 20 Β.Δ.5 Σεπτεμβρίου 1919).

Αἱ ποιναὶ τῆς ἀργίας διὰ προσκρούου πάθσεως, ἀργίας δι' ἀπολύσεως και ἀπετάξεως διὰ πειθαρχικοὺς λόγους ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς Λιμενικοὺς ἀξιοματικοὺς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 77-89 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 207.

(Ἄρθρον 21 Β.Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

(Ἄρθρον 16 Ν.Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

Ὁ Λιμενικὸς ἀξιοματικὸς διατελῶν ἐν ἀδείᾳ, διαθεσιμότητι ἢ ἀργίᾳ ὑπάγεται εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις δικαιούται νὰ τιμωρήσῃ αὐτὸν πειθαρχικῶς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀδείας, διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὴν ποινὴν τοῦ περιορισμοῦ και τῆς κρατήσεως ἐκτελεῖ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Ὁ ἐν προσωρινῇ δὲ ἢ ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ διατελῶν ἀξιοματικὸς, πειθαρχικῶς κολαζόμενος, δύναται ν' ἀνακληθῇ ἐκ τῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 208.

(Ἄρθρον 22 Β.Δ.5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἡ εἰς τοὺς ἀξιοματικοὺς ἐπιβληθεὶς ἐπιπλήξις, περιορισμὸς και κράτησις, δύναται νὰ κοινοποιηθῇ δι' ἐμπιστευτικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τοὺς ἀξιοματικοὺς τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ τιμωρούμενος, ἢ και εἰς πάντας τοὺς Λιμενικοὺς ἀξιοματικοὺς ὁσάκις τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβάλλει τοιοῦτό μέτρον.

Ἄρθρον 209.

(Ἄρθρον 23 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

(Ἄρθρον 12 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923)

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ἀρχιλιμενοφύλακας και λιμενοφύλακας πάσης τάξεως ποιναὶ εἶναι αἱ ἑξῆς.

1) Ἐπιπλήξις.

2) Στερήσις τῆς μισθοδοσίας μέχρι 20 ἡμερῶν.

3) Κράτησις ἀπὸ 2 ἡμερῶν μέχρι 2 μηνῶν.

4) Φυλάκισις ἀπὸ 3 ἡμερῶν μέχρι 2 μηνῶν.

5) Πρωτοκοριος παύσις ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρι 3 μηνῶν.

6) Ἀπολύσις ἐκ τῶν τάξεων.

Ἄρθρον 210.

(Ἄρθρον 24 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

(Ἄρθρον 17 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

Ἡ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως ἐπιβάλλεται δι' ἐλαφροῦς ὑπηρεσιακὰς παραλείψεις, κοινοποιεῖται δὲ διὰ διαταγῆς τοῦ τιμωροῦτος, ἧς λαμβάνει γνῶσιν μὴν ὁ τιμωρούμενος και οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀρχαιότεροι και οἱ ἀνώτεροι του οἱ εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν ἀνήκοντες.

Ἡ στερήσις τῆς μισθοδοσίας και ἡ κράτησις ἐπιβάλλονται διὰ τὰς κατ' ὑποτροπὴν ἐλαφροῦς ὑπηρεσιακὰς παραλείψεις. Διὰ τὸ ἀκανόνιστον ἢ ἀκαθάρτον τοῦ ἡμετισμοῦ, διὰ τὴν πηλομελῆ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ εὐταξίας και καθαριότητος τῶν Λιμενικῶν καταστημάτων και παρεστημάτων αὐτῶν διατεταγμένων. Διὰ παράνομον ἀπουσίαν μέχρι 24 ὡρῶν. Δι' ἀνάρμοστον και ἀνοίκειον συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς συναδέλφους και διὰ πᾶσαν ἄλλην πρᾶξιν ἢ παράλειψιν μὴ συνάδουσαν πρὸς τοὺς κανονισμοὺς και τὴν στρατιωτικὴν καθόλου ἀγωγὴν και ἀξιοπρέπειαν.

Ὁ διὰ κρατήσεως τιμωρούμενος ἐκτελεῖ τὴν ποινὴν ἐν τόπῳ ὀριζομένῳ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, οὐδεμίαν δὲ ἀπαλλάσσεται ὑπηρεσίας, ὑποχρεούμενος μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν του καθηκόντων νὰ παραμένῃ ἐντὸς τοῦ Λιμενικοῦ καταστήματος ἢ ἄλλου καταστήματος ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ὅπου ὑπηρετεῖ, ἀπαγορευομένης τῆς ἐκ τούτων ἐξόδου καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς κρατήσεως.

Ἡ ποινὴ τῆς στερήσεως μισθοδοσίας και τῆς κρατήσεως ἐπιβάλλονται διὰ διαταγῆς, ἧς λαμβάνει γνῶσιν ὁ τιμωρούμενος και ὁ ὀπλονόμος, ὅστις ἐπιμελεῖται τὴν ἐκπινὴν τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως παρὰ τοῦ τιμωρηθέντος. Ἐάν δὲ ὁ τιμωρούμενος εἶνε αὐτὸς ὁ ὀπλονόμος ἢ εἴν δὲν ὑπάρχῃ ὀπλονόμος, ἡ ἐπιμελεία τῆς ἐκπινῆς τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως παρὰ τοῦ τιμωρηθέντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ὀριζόμενον παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ χρηματικὸν ποσὸν οὐτινος στερεῖται ὁ τιμωρούμενος διὰ τῆς ποινῆς τῆς στερήσεως τῆς μισθοδοσίας περιέρχεται εἰς τὸ Ν. Α., Ταμεῖον.

Ἄρθρον 211.

(Ἄρθρον 25 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἡ φυλάκισις ἐπιβάλλεται διὰ πᾶσαν παράβασιν ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἀναφερομένων κατ' ὑποτροπὴν διαπραχθεῖσαν. Διὰ πᾶσαν παράνομον ἀπουσίαν ὑπερβάσαν τὰς 24 ὡρᾶς. Δι' ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν. Διὰ πᾶσαν ἀπαίθειαν ἢ ἀνυπακοὴν πρὸς ἀνώτερον μὴ συνοδευομένην ὑπὸ ρητῆς ἀνήσεως ὑπακούσεως ἀπορρόφσεως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διατεταγμένης ὑπηρεσίας. Δι' ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀνώτερους. Διὰ τὴν μὴ ἀπουσίαν τοῦ ὀφειλομένου χειρετισμοῦ πρὸς πάντας τοὺς ἀνώτερους βαθμοφόρους ἐν γένει τοὺς τε Λιμενικοὺς και τοὺς τοῦ στρατοῦ τῆς ἡρᾶς και τῆς θαλάσσης ἐν παντὶ χρόνῳ και ἐν τόπῳ, ὅταν οὗτοι φέρωσι σταλὴν ἢ και πολιτικὴν φέροντες ἀμφίβωσον, τυγχάνωσι γνωστοὶ εἰς τοὺς χειρετισμῶν ὀφειλόντας κατωτέρους, και πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς εἰς ναυτικοὺς και στρατιωτικοὺς, ἐφ' ὅσον τὸ διακριτικὸν σῆμα τοῦ βαθμοῦ τῶν εἶνε γνωστὸν. Δι' ἀμέλειαν περὶ τὸν κανονικὸν τρόπον τοῦ φέρειν τὴν σταλὴν. Διὰ τὴν μὴ τήρησιν τῶν διατάξεων περὶ τῆς ἀτυνομίας και τῶν κανονισμῶν εἰς τὰ καταστήματα τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, Διὰ κακὴν συμπεριφορὰν εἰς τὰς πόλεις και εἰς τὰ δημόσια μέρη και ἐν γένει διὰ πᾶσαν σοβαρὰν πρᾶξιν

ή παράλειψιν αντιβαίνουσιν εις τους κανονισμούς και εις την στρατιωτικὴν καθόλου ἀγωγὴν και ἀξιοπρέπειαν.

Οἱ τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως οὐδέποτε ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίαν, ἐργάζονται δὲ εἰς τὸ πειθαρχεῖον τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνήκουν, και διαμένουσιν ἐν αὐτῷ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ποινῆς των. Μόνον δὲ ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ προϊσταμένου, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Εἰς πᾶσαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ λαμβάνεται πρόνοια ὡπως ἐν τῶν διαμερισμάτων τοῦ καταστήματος χρησιμοποιεῖται ὡς πειθαρχεῖον ἢ κρατητήριον. Ἄν ἕως ἣ ὑπηρεσία εἰς ἣν ἀνήκει ὁ τιμωρηθεὶς δὲν εἴη πειθαρχεῖον, ἀναφέρεται ὁ τιμωρῶν πρὸς τὴν προϊσταμένην του ἀρχὴν, ἥτις ὀφείλει τὸ κατάλληλον μέρος πρὸς ἐκτασὶν τῆς φυλακίσεως τοῦ τιμωρηθέντος.

Ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως ἐπιβάλλεται δι' ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ τιμωροῦντος, ἧς λαμβάνει γνώσιν ὁ τιμωρούμενος και ὁ ὀπλονόμος, ὑπογράφοντες. Εἰς τὸν ὀπλονόμον ἀνατίθεται ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς κατὰ τοῦ τιμωρηθέντος. Ἐάν δὲ αὐτὸς ὁ ὀπλονόμος εἴνε ὁ τιμωρηθεὶς διὰ φυλακίσεως ἢ ἐάν δὲν ὑπάρχῃ ὀπλονόμος, ὁ τιμωρῶν ὀφείλει τὸν ὑπαξιωματικόν, ὅστις ἐπιμελεῖται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς τοῦ τιμωρηθέντος.

Ἄρθρον 212.

(Ἄρθρον 26 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἡ πρόσκαιρος παύσις ἐπιβάλλεται διὰ τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου 211 ἐν ὑπότροπῇ και διὰ συγγὴν ἀπρεπῆ διαγωγὴν. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς πρόσκαιρου παύσεως ὁ τιμωρούμενος δὲν δικαιούται μισθοῦ.

Οἱ ἄνδρες τῆς λιμενοφυλακίης ἀπολύονται ἐκ τῶν τάξεων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 135-156 τοῦ παρόντος (περὶ καταστάσεως τῶν λιμενικῶν ὑπαξιωματικῶν).

Ἄρθρον 213.

(Ἄρθρον 27 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἡ πειθαρχικὴ ἀρμοδιότης ἐνασκειῖται ἐν παντὶ χρόνῳ και τόπω και ὑπηρεσίᾳ και ἐκτὸς ταύτης. Πᾶς βαθμοφόρος τοῦ λιμενικοῦ Σώματος δύναται, ἐνεκεν ἐλλείψεως σεβασμοῦ και παραβάσεως τῶν ὅρων τῆς πειθαρχίας, τῆς τάξεως και κοσμιότητος, νὰ τιμωρήσῃ τὸν ὑποδεέστερον αὐτοῦ εἰς οἰανδήποτε ὑπηρεσίαν και ἐν ἀνάγκῃ οὗτος, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ παρόντι κανονισμῶν.

Ἄρθρον 214.

(Ἄρθρον 28 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919)

Πᾶς ἀνώτερος ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἔχων λόγους βασίμους και εὐλόγους ἀφορμὰς νὰ τιμωρήσῃ κατώτερον τοῦ ἀξιοματικῶν, μὴ ἔχων δὲ ἰδίαν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, ἀναφέρει ἐγγράφως εἰς τὸν ἀρμόδιον προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας, τὸν δυνάμει τοῦ παρόντος ἔχοντα τὸ δικαίωμα τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας, τοὺς λόγους ἐν ἑνεκα θεωρεῖ τιμωρητέον τὸν ὡς ἄνω κατώτερον, ὁ δὲ ἀρμόδιος προϊστάμενος ὑποχρεοῦται ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐφαρμοστῆς πειθαρχικῆς ποινῆς εἰς τὸν πταίσαντα ἐντὸς δύο το πολὺ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη αὐτῷ ἢ περὶ τιμωρίας ἀναφορῆς.

Ἄρθρον 215.

(Ἄρθρον 29 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὅταν ἀνώτερος τις, ἔχων βαθμὸν ἀξιοματικῶν, μὴ ἔχων δὲ ἰδίαν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν ἀπὸ τοῦ τῆς λιμενοφυλακίης διατελοῦντος εἰς ἣν και αὐτὸς ὑπηρεσίαν, ἀναφέρεται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας, τὸν τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἀποδόντα, και ζητᾷ τὴν τιμωρίαν.

Ἄρθρον 216.

(Ἄρθρον 30 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἐάν ὁ ἀνώτερος δὲν φέρῃ βαθμὸν ἀξιοματικῶν και εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τιμωρήσῃ κατώτερον του

ἢ νὰ ἀναφερθῇ κατὰ ἀνωτέρου τοῦ ὑπαξιωματικῶν ἢ ἀξιοματικῶν, παρουσιάζεται ἱεραρχικῶς ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ τὴν πειθαρχικὴν ἀρμοδιότητα ἀποδόντος, και προφορικῶς ἐκθέτει τὰ περιστατικὰ τὰ δικαιολογούντα τὴν τιμωρίαν τοῦ κατώτερου τοῦ ἢ τὰ προκαλοῦντα τὴν κατὰ τοῦ ἀνωτέρου τοῦ ἀναφορῶν.

Ἄρθρον 217.

(Ἄρθρον 31 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Πᾶς ἀνώτερος συναντῶν ὑποδεέστερον τοῦ ὁποσδήποτε παρεκτεπόμενον ἢ διάτραπεσοντα τὴν κοινὴν ἡσυχίαν ὀφείλει νὰ μετέλθῃ τὴν ἐπιτροπὴν του και τὴν ἐκ τοῦ βαθμοῦ του ἐξουσίαν, ὡπως ἐπαναφέρῃ τὸν παρεκτεπόμενον εἰς τὴν τάξιν και κοσμιότητα, ὡχ' ἥττον ὀφείλει πάντως νὰ ἀποφεύγῃ κατὰ τὸ ἐφικτὸν νὰ ἐκτιθῆται εἰς λογομαχίας μετὰ τοῦ ὑποδεεστερουτου, και ἰδίᾳ ὅταν ἐν μέθῃ οὗτος διατελῇ. Ἐπίζητεῖ δι' ὁμοιοβάθμων τῷ παρεκτεπόμενῳ ἢ διὰ τῆς δημοσίας δυνάμεως τὴν σύλληψιν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν εἴνε ἐφικτὴ ἢ καταστολὴ τῆς παρεκτροπῆς, μεριμνᾷ δ' ὁποσδήποτε εἴνα μὴ ἐκθέσῃ τὸν ὑποδεέστερον, ἐν μέθῃ, παραφορᾷ ἢ ἐξάψῃ διατελοῦντα, εἰς ἀνδεχομένην ἀξιοποιον πράξιν.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιστάσεις ὁ ἀνώτερος ὀφείλει πάντως νὰ ἐπέμβῃ ὁσάκις ἀντίληφθῇ παρεκτροπὴν τιαύτην και φέρῃ τὴν κανονισμένην αὐτοῦ στολὴν. Ὅσάκις δ' εὐρίσκειται ἐν πολιτικῇ ἀμφιέσει, ἐπιτρεπομένην ὑπὸ τῶν κανονισμῶν, τότε μόνον ἐπεμβαίνει, ὅταν εἴνε γνωστὴ ἢ ἰδιώτης του εἰς τοὺς παρεκτεπόμενους.

Ἄρθρον 218.

(Ἄρθρον 32 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἐάν ὁ ὑποπεσὼν εἰς πειθαρχικὴν παράβασιν ὑπηρεσῇ εἰς ἄλλαν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς ἄδειαν διαθέσιμότητα ἢ ἀργία, ὁ ἀνώτερος συντάσσει ἐγγράφον ἀναφορᾶν περὶ τῶν συμβάντων και ὑποβάλλει ταύτην ὅπου δεῖ ἱεραρχικῶς. Οὐδέποτε δὲ ἐπιτρέπεται ἢ πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν ἀναβολὴ τῆς ὀφειλομένης ἀποφάσεως και ἐνεργείας ἐν μέρους τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐπὶ αἰτήσεως περὶ τιμωρίας κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη εἰς αὐτὴν ἢ ἐν λόγῳ αἰτήσεως.

Ἄρθρον 219.

(Ἄρθρον 33 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Πᾶσα ὑπηρεσία τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ τιμωροῦσα ὑποταξαμένην αὐτῆς συνετελεῖ αἰτήσεως εἴτε ναυτικῆς, εἴτε στρατιωτικῆς, εἴτε οἰασδήποτε ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς αὐτὴν τὴν ἐπιβληθεῖσαν πειθαρχικὴν ποινὴν εἰς τὸν πταίσαντα.

Ἄρθρον 220.

(Ἄρθρον 34 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ ζητήσας τὴν τιμωρίαν βαθμοφόρος τοῦ λιμενικοῦ Σώματος δικαιούται νὰ παραπονεθῇ, ἐάν ἡ περὶ τιμωρίας αἰτήσις του δὲν ἐνηργήθη μετὰ παρέλευσιν τῶν ὄρισμένων προθεσμίων και συμφώνως πρὸς τὰς περὶ παρακόνων διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 221.

(Ἄρθρον 35 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἐάν ὁ ἀνώτερος διατελῇ εἰς ἐγγράφων ἀδειαν ἢ διαθέσιμότητα ἢ ἀργίαν, τὴν περὶ τιμωρίας ταυτῶν κατώτερου του δέουσαν ἀναφορᾶν ὑποβάλλει εἰς τὸν Ἵπουργόν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 222.

(Ἄρθρον 36 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Βαθὸς ὑπηρεσίας και οἱ λιμενικαὶ ὑπαξιωματικῶν εἰ γένει δικαιούνται νὰ κάμουν τὰς προσηκούσας παρατηρήσεις εἰς παρεκτεπόμενους ὑποδεεστερους αὐτῶν, μεριμνῶντες διὰ τὴν καταστολὴν τῆς παρεκτροπῆς καὶ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 219 τοῦ παρόντος. Ἄν, δὲ κρῖνεται τιμωρητέους παρεκτραπέντας κατώτερου του, ὡς ἀνωτέρω, ἀναφέρονται πρὸς τὸν σικαπὸν τῆς

τον εις την υπηρεσίαν, εις ην άνήκουσι, συμφώνως προς τὰ κεκανονισμένα.

Άρθρον 223.

(Άρθρον 37 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Μόνον άτομικῶν παραπόνων υποβολή επιτρέπεται. Όμως αξιωματικῶν ἢ ἀνδρῶν τῆς λιμενοφυλακῆς, οὐ μόνον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐκ συμφώνου νὰ παρουσιάσῃ, ἀλλὰ τιμωρεῖται ἀποστρέφως ὁ ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τῆς υποβαλλούσης τὸ παράπουν τοιαύτης ἑμάδος, εἰ δὲ παράπουν δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Άρθρον 224.

(Άρθρον 38 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Εἰς μόνους τοὺς ἀξιωματικοὺς επιτρέπεται ἡ ἔγγραφος ἀναφορά. Οἱ λοιποὶ ἀναφέρονται ἱεραρχικῶς πάντοτε προφορικῶς, ἐκτός ἐὰν εἶνε ἀπεσπασμένοι εἰς εἰδικὴν υπηρεσίαν Λιμενικὴν ἢ ἄλλην τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ εὐρίσκονται μακρῶν τῆς υπηρεσίας, ἀφ' ἧς ἀπεσπάσθησαν, ὅτε δύναται νὰ ἀναφερθῶσι ἐγγράφως, τηροῦντες τὸ προσήκον σέβας καὶ τὸς περὶ ἀλληλογραφίας κεκανονισμένους τύπους.

Αἱ ἔγγραφοι ἀναφοραὶ περὶ ἐπιβολῆς τιμωρίας συντάσσονται κατὰ τοὺς κεκανονισμένους περὶ ἀλληλογραφίας τύπους καὶ ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

Άρθρον 225.

(Άρθρον 39 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Εἰς πάντα ἀνώτερον ἐπιβάλλεται νὰ ἀκροῦται παντὸς ὑποδεστέρου του τὸ παράπουν, υποβαλλόμενον αὐτῷ διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ, νὰ ἐξετάσῃ προφορικῶς μετ' ἐνδιαφερόντος καὶ ἀκριβείας περὶ τῆς βασιμότητος αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐπιφέρει ταχέως τὴν πλήρη θεραπείαν τοῦ παραπόνου, ὅσας εἰς βάσιμον, εἰς πάντα δ' ὑποδεστέρον ἐπιβάλλεται ὅσας εἰς ἀποστρέφωσι νὰ ἐκφράσῃται μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ καὶ νὰ ἐκθέσῃ τὸ παράπουν του μετ' εὐλαβείας καὶ ἀταράχως ἔχων ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι διὰ πᾶσαν τοιαύτην εὐλαβίαν δύναται νὰ τιμωρηθῇ.

Ἀναφωρῶν τὸν ἀβάσιμον τοῦ παραπόνου ὑποδεστέρου τινὸς ὁ ἀνώτερος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ πείσῃ τὸν παραπονούμενον περὶ τοῦ ἀβασιμοῦ τοῦ παραπόνου του, τιμωρῶν αὐτόν, ἐὰν ἐξακολουθῇ νὰ ἐπιμένῃ. Όταν ὅμως τὰ παράπουν, καίτοι ἀβάσιμα, ἀφαιρῶσι εἰς τὸ πρὸς ὃ αὐτὰ υποβάλλονται πρόσωπον, ὁ ἀνώτερος δὲν δύναται νὰ τιμωρῆσῃ τὸν ὑποδεστέρον διὰ τὴν ἐπιμένειν εἰς τὸ παράπουν του, ἀλλ' ὀφείλει νὰ υποβάλῃ αὐτὸ μετὰ τῶν ἰδίων παρατηρήσεων πρὸς τὸν προϊστάμενον του, ὅστις τιμωρεῖ τὸν αὐτὸς ἐπιμένοντα, ἐὰν κρίνῃ ὅτι τὸ παράπουν εἶναι ἀβάσιμον.

Άρθρον 226.

(Άρθρον 40 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Εἰς τὰ παράπουν προσέχονται ἐνεκα ποινῆς ἐπιβληθείσης κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ παραπονουμενοῦ εἴτε ἐξ ἀναφορῶν ἀναφορῶν ἢ πληροφοριῶν εἴτε ἐκ κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν γεγονότων, ἢ ἐκ διαταγῆς δι' ἧς ἐπιβάλλονται εἰς τὸν παραπονόμενον ὑποχρεώσεις μὴ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν κανονισμῶν καὶ τῶν ἐπιταχθέντων αὐτῷ καθήκοντων ἢ ἀπαρτῶνται ἢ μειοῦνται τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ δικαιώματα ἢ ὑπολογίζονται ἠλαττωμένοι αἱ νενομισμένοι ἀποδοχαὶ ἢ παραπονόμενος ὀφείλει ἐν πρώτῳ νὰ ὑπακούσῃ τῶν ἀπαρτῶν αὐτῶν ἀνώτερον καὶ νὰ συμμερωθῇ πρὸς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ καὶ νὰ κάμῃ ἐναρμὴν ἐκτίσεως τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς, ἀλλως τὸ παράπουν του εἶνε ἀπαράδεκτον.

Άρθρον 227.

(Άρθρον 41 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὅσας πρὸβένται περὶ παραπόνων ἀφορῶντων εἰς τὰς ποινὰς τῆς φυλακίσεως, κρατήσεως καὶ περιορισμοῦ, δεῖν ἢ ἐπὶ τούτων ἀπόφασιν καὶ ἀπάντησιν τοῦ προϊσταμένου νὰ ἐκδίδῃται τάχιστα καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ἐντός εἰκοσὶ τεσσάρων ὡρῶν.

Ἡ ὑπὸ παντὸς ἀνωτέρου ἀποσιώπησις αἰουδήπου παραπόνου ἢ ἡ ἀνεὺ ἀποχρῶντος λόγου βραδεία τούτου διαβίβασιν ἢ ἐκθέσις ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος αὐτῷ ἱεραρχικῶς παραπόνου δύναται νὰ ἐπιφέρει ποινὴν κατὰ τοῦ ἀνωτέρου τούτου.

Άρθρον 228.

(Άρθρον 42 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἡ ὑπερπήδησις τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ επιτρέπεται εἰς τοὺς ὑποδεστέρους, ὅσας εἰς οὐτοὶ μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς, τῶν παραπόνων του, ὑπαβαλλόντες ἐκ νέου ταῦτα κατὰ τὰ κεκανονισμένα, οὐδεμίαν ἔλαβον ἐπὶ τῶν παραπόνων τῶν ἀπάντησιν, τεσσαρὰς ἡμέρας ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν παραπόνων υποβολῆς.

Ὁ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους τὴν ἱεραρχικὴν ὁδὸν ὑπερπηδῶν ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ μόνον εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην ἀρχὴν τοῦ μὴ ἀπαντήσαντος εἰς τὰ παράπουν ἀνωτέρου του.

Άρθρον 229.

(Άρθρον 43 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ἄν λόγῳ ἀπαστάσεως πρὸς μεταβίβασιν ἀναφορῶν περὶ παραπόνων αἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ προθεσμίαι εἶνε ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, αἱ εἰρημέναι προθεσμίαι διπλασιάζονται διὰ τὸν παραπονούμενον.

Άρθρον 230.

(Άρθρον 44 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Πᾶς ἀξιωματικὸς τοῦ ὁποίου τὰ παράπουν εἰμειναν ἀθεράπευτα δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰ ἐγγράφως καὶ μετὰ παρέλευσιν τῶν κεκανονισμένων προθεσμιῶν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις ἐνεργεῖ τὰ δέοντα.

Άρθρον 231.

(Άρθρον 45 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Πᾶσα ἀναφορά καὶ πᾶν ἐπίσημον ἔγγραφον πρὸς οἰουδήπου ὑποτεταγμένου Λιμενικοῦ καὶ ἐν υπηρεσίᾳ ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ παραδίδεται πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς υπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνήκει, ἀσφράγιζον. Οὗτος δ' ἅμα λάβῃ γνώσιν αὐτοῦ τὸ διαβιβάζει ἀνεὺ ἀναβολῆς ὅπου δεῖ, προσθέντων, ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαῖον, τὰς παρατηρήσεις του, πάντοτε δὲ θεωρεῖ τούτο.

Άρθρον 232.

(Άρθρον 46 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Εἰάν τὸ ἔγγραφον ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ὑπουργὸν, ὁ προϊστάμενος δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀποστολὴν του, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει αὕτη πληροφορεῖ τὸν γράψαντα ἐὰν δέμετὰ τὴν ἀναβολὴν, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῇ τὰς ὀκτὼ ἡμέρας, ὁ γράψας ἐπιμένῃ εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν του, ὁ προϊστάμενος διευθύνει τὸ ἔγγραφον πρὸς τὸν Ὑπουργὸν, προσθέντων καὶ τὰς παρατηρήσεις του. Εἰάν ὅμως ὁ προϊστάμενος καὶ πάλιν δὲν διαβιβάσῃ αὐτὸ, τότε ὁ ἀναφερόμενος κάμνει χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ χορηγημένου αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 230.

Άρθρον 233.

(Άρθρον 47 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ τηροῦνται γενικὰ ποινολόγια τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἐν διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ Λιμενικοὺς βοηθοὺς καὶ ἑτέρον διὰ τοὺς ἀνδρας τῆς λιμενοφυλακῆς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος. Τὰ ποινολόγια ταῦτα τηροῦνται ὑπὸ τοῦ τμήματος Πρὸσωπικοῦ καὶ ἐγγράφονται εἰς αὐτὰ πᾶσαι αἱ ποιναὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἐφ' οἰουδήπου ἀρχῆς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ εἰς τοὺς Λιμενικοὺς ἀξιωματικοὺς, Λιμενικοὺς βοηθοὺς, ἀρχιλιμενολόγους, καὶ λιμενοφύλακας πάσης ἀξίως, καὶ τοὺς ἐφεδρικοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Π. Ν. τοὺς χορηγησασαμένους εἰς ὑπηρεσίαν ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πᾶς προϊστάμενος Διευθύν-
 σεως, Τμήματος, Λιμενικῆς ἀρχῆς ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας τοῦ
 Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὑποχρεοῦται νὰ ἀναφέρει ἐγγράφως
 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (Διευθύνσιν Ἐμπο-
 ρικοῦ Ναυτικοῦ) πᾶσαν ἐπιβαλλομένην οἰκονόμησιν καὶ
 ὑποσθῆσιν πειθαρχικῆν τιμωρίαν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπε-
 ρετούστας ἄξιωματικούς, Λιμενικοὺς βοήθους καὶ ἄνδρας
 τῆς λιμεναρχικῆς, πρὸς δὲ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ
 λήξεως τῆς ἐπιβαλλομένης ποινῆς.

Εἰς πᾶσαν ἀνεξάρτητον ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυ-
 τικοῦ, πρὸς τὴν ἐπίσης περιλαμβάνεται διὰ τοῦς ἀξιωματικούς
 καὶ ἐπιτελοῦντες διὰ τοῦς ἄνδρας τῆς λιμεναρχικῆς εἰς ὅ
 σημαίνονται καὶ ποινὰ αἰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺτους.

Ἄρθρον 234.

(Ἄρθρον 49 Β. Δ. 5 Σεπτεμβρίου 1919).

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ οἱ κατὰ τὰς
 ἀνωτέρω διατάξεις ἀσκούντες πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τι-
 μωροῦσι καὶ τὰ ὑπὸ προσώπων τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος
 διαπραττόμενα πταίσματα τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωροῦμε-
 να ὑπὸ τοῦ Κοινῆς ποινικοῦ νόμου καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἢ
 λιμενικῶν διατάξεων. Ὅσακις δὲ δικονόμος Ποινικῆς νόμος
 καταγνώσκει εἰς ταῦτα τὴν ποινὴν τοῦ πρόστιμου, ἐπι-
 βάλλουσιν ἐντ' αὐτῆς κράτησιν μίαις ἡμέραις μέχρι δύο μῆ-
 νῶν.

Δύνανται ὅμως, ἀναλόγως τῆς βαρύτητος καὶ τῶν
 συνοδευουσῶν τὰ πταίσματα ταῦτα περιστάσεων, νὰ τι-
 μωρῶσιν αὐτὰ ἀσθενέστερον διὰ τῶν ἐν τῷ παρόντι
 καθοριζομένων ποινῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Λιμενικαὶ Ἐπιθεωρήσεις.

Ἄρθρον 235.

(Παράγραφος 1 ἄρθρου 1 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Αἱ Ἐπιθεωρήσεις τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν ἄρξονται
 εἰς δύο. Τῆς πρώτης Ἐπιθεωρήσεως ἔδρα ἔρξονται αἱ Ἀθή-
 ναι, τῆς δὲ δευτέρας αἱ Πάροι.

Ἄρθρον 236.

(Παράγραφος 2 ἄρθρου 1 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Ἡ δικαιοδοσία ἐκάστης Λιμενικῆς Ἐπιθεωρήσεως, τὰ
 καθήκοντα καὶ ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τῶν Λιμενικῶν
 Ἐπιθεωρητῶν κανονίζονται διὰ Β. Διατάγματος ἐκδο-
 μένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰ-
 κονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ὁνομασίαι, ἀριθμοὶ καὶ δικαιοδοσία Λιμενικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 237.

(Ἄρθρον 4 Νόμου 1758).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν ἔρξεται εἰς εἴκοσιν
 ἐκτὸς κατ' ἀνάγκαν ἕριον, ἐκτερέπεται ὅμως ἡ προσωρινὴ
 σύστασις Λιμενικῆς Ἀρχῆς εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις
 καὶ πέρα τοῦ ἀριθμοῦ τοῦτου διὰ Β. Διατάγματος προτάσει
 τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδομένου,
 δι' οὗ καὶ δύνανται νὰ κανονισθῶσι τὰ καθήκοντα αὐτῆς
 μᾶλλον περιορισμένα τῆς τῶν μονίμων Λιμενικῶν Ἀρ-
 χῶν.

Ἄρθρον 238.

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 17 Μαρτίου 1918).

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 18 Ἰανουαρίου 1923)

(Ἄρθρον 1 καὶ 4 Β. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923)

(Ἄρθρον μόνον Β. Δ. 20 Δεκεμβρίου 1922)

Αἱ Λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ἀνεξάρτητοι ἐλλήνων, διακρί-
 νονται εἰς Λιμεναρχεῖα Α' τάξεως, εἰς Λιμεναρχεῖα Β'
 τάξεως καὶ εἰς Λιμεναρχεῖα Γ' τάξεως.

Λιμεναρχεῖα Α' τάξεως εἶναι τὰ ἑξῆς δέκα.

- 1) Κερκύρας, 2) Πατρῶν, 3) Χανίων, 4) Χίου, 5) Μυ-
 τλήνης, 6) Θεσσαλονίκης, 7) Βόλου, 8) Πειραιῶς, 9)
 Σύρου, 10) Ἀλεξανδρουπόλεως.

Λιμεναρχεῖα Β' τάξεως εἶναι τὰ ἑξῆς ἑννέα.

- 1) Πρεβέζης, 2) Κεφαλληνίας, 3) Ζακύνθου, 4) Κάλ-
 κῶν, 5) Ἡρακλείου, 6) Σάμου, 7) Καβάλλας, 8) Χαλκίδας
 9) Ἄνδρου.

Λιμεναρχεῖα Γ' τάξεως εἶναι τὰ ἑξῆς ἑπτὰ.

- 1) Ἰθάκης, 2) Λευκάδος, 3) Λήμνου, 4) Λαυρίου,
 5) Ὑδρας, 6) Σπετσῶν, 7) Κύβης.

Ἐδρα ἐκάστου Λιμεναρχεῖου εἶναι ἡ σημερινὴ
 διὰ τῆς ὀνομασίας του πόλις, τῆς δὲ Κεφαλληνίας τὸ Ἀργο-
 στόλιον, τῆς Σάμου τὸ Βαθὸν, τῆς Λήμνου τὸ Κάστρον.

Ἄρθρον 239.

(Ἄρθρον 2 Β. Δ. 18 Μαρτίου 1917).

(Ἄρθρον 2 Β. Δ. 18 Ἰανουαρίου 1923)

(Ἄρθρα 2 καὶ 3 Β. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923)

Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου τῶν διὰ τοῦ
 ἄρθρου 238 ὀριζομένων εἴκοσιν ἔξ Λιμεναρχεῖων ὀρίζεται
 ὡς ἑξῆς.

1) Κερκύρας. Ἡ παράκτιος τῶν νήσων Κερκύρας καὶ
 Παζῶν θάλασσα, τῆς δὲ Ἠπείρου, ἀπὸ τῆς βορείου ἐσχά-
 τως τῶν συνόρων τοῦ Κράτους μέχρι τῆς ἄκρας Καστρο-
 συκῆς.

2) Πατρῶν. Ἡ ἀπὸ τῆς ἄκρας Δουλίχιον μέχρι τοῦ
 φρουρίου Ἀντιρρίου παράκτιος θάλασσα, ἢ ἀπὸ τῆς ἀκρω-
 τηρίου Χελωνάτας μέχρι τοῦ φρουρίου Πίου, ὁ Κορινθια-
 κὸς κόλπος, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς διόδου.

3) Χανίων. Ἡ παράκτιος δυτικῆς θάλασσα τῆς Κρήτης,
 ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Δίον (Capo Stavros) μέχρι τοῦ
 ἀκρωτηρίου Λισσῆν (Littino) συμπεριλαμβανομένης.

4) Χίου. Ἡ παράκτιος θάλασσα Χίου καὶ Ψαρρῶν.

5) Μυτιλήνης. Ἡ παράκτιος θάλασσα τῆς νήσου.

6) Θεσσαλονίκης. Ἡ παράκτιος θάλασσα ἀπὸ τῶν ἐπι-
 βολῶν τοῦ Συρμεῶνος μέχρι τῶν ἐπιβολῶν τοῦ Πηνειοῦ.

7) Βόλου. Ἡ παράκτιος θάλασσα ἀπὸ τῶν ἐπιβολῶν
 Πηνειοῦ μέχρι τῆς ἄκρας Κνημῆς τῆς Λοκρίδος (Υπομολι-
 μιῆ), τῆς Εὐβοίας ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμισίου μέχρι τῶν Ἀγιάδων
 νήσων μὴ συμπεριλαμβανομένων, τῶν Βορείων Σποράδων
 πλὴν τῆς Σίφου.

8) Πειραιῶς. Ἡ παράκτιος θάλασσα ἀπὸ τοῦ Σουνίου
 μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Σαββλαίων, ἢ τῶν νήσων Σαλαμίνας,
 Αἰγίνης, Πόρου καὶ Βελβιδίων (San Giorgio), ἢ διόδου
 Κερύνθου συμπεριλαμβανομένης τοῦ δυτικοῦ στομαίου.

9) Σύρου. Ἡ παράκτιος θάλασσα τῶν Κυκλάδων
 πλὴν τῆς Ἄνδρου καὶ τῆς Κέας.

10) Ἀλεξανδρουπόλεως. Ἡ παράκτιος θάλασσα ἀπὸ
 τῆς ἀνατολικῆς ἐσχάτης τῶν συνόρων τοῦ Κράτους μέχρι
 τῶν ἐπιβολῶν τοῦ Νέστου.

11) Πρεβέζης. Ἡ παράκτιος τῆς Ἠπείρου θάλασσα
 ἀπὸ τῆς ἄκρας Καστροσυκῆς μέχρι Πρεβέζης, ὁ Ἀμβρα-
 κικὸς κόλπος, τῆς Ἀκαροντίας ἢ μεταξὺ τῆς ἄκρας Ἀ-
 κτιῶν καὶ τῆς ἄκρας Κριθωτῆ (Τουρκοβίγλα).

12) Κεφαλληνίας. Ἡ παράκτιος τῆς νήσου θάλασσα.

13) Ζακύνθου. Ἡ παράκτιος τῆς νήσου θάλασσα, ἢ
 ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Χελωνάτας (Capo Glarenza) μέχρι
 Μαραθονπόλεως τῆς Τριφυλίας συμπεριλαμβανομένης τῆς
 νησίδος Πρώτης.

14) Καλαμῶν. Ἡ παράκτιος θάλασσα ἢ ἀπὸ Μαραθον-
 πόλεως τῆς Τριφυλίας μέχρι τοῦ Μαλέα, ἢ τῆς νήσου
 Κυθήρων.

15) Ἡμιελίου. Ἡ παράκτιος ἀνατολικῆς θάλασσα
 τῆς Κρήτης, ἢ μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Δίον καὶ Λισσῆν
 συμπεριλαμβανομένων.

16) Σάμου. Ἡ παράκτιος θάλασσα Σάμου καὶ Ἰκαρίας.

17) Καβάλλας. Ἡ παράκτιος θάλασσα ἀπὸ τῆς ἀνατο-
 λικῆς ἐσχάτης τῶν συνόρων τοῦ Κράτους μέχρι τῶν
 ἐπιβολῶν τοῦ Συρμεῶνος καὶ ἢ τῆς νήσου Θάσου.

18) Χαλκίδας. Ἡ παράκτιος θάλασσα τῆς Εὐβοίας
 ἀπὸ τῶν Ἀγιάδων νήσων μέχρι τῆς νησίδος Καβαλιανῆ

συμπεριλαμβανομένης, της Ήραγν Στερεάς δε από της άκρας Κρήνης της Λοκρίδος μέχρι της άκρας Ξαμνούς (Άγ. Μαρίνα παρά τόν Μαραθώνα).

19) Άνδρου. Η παράκτιος θάλασσα της νήσου, της Εββοίας δε ή από τού Γεραιακού μέχρι τού Καφηρέως συμπεριλαμβανομένην.

20) Ήραγν. Η παράκτιος της νήσου θάλασσα, της δε Άκαρνανίας ή από της άκρας Κριθωτή (Τουροκοβίγια) μέχρι της άκρας Δουλήριον (Seropha point).

21) Λευκάδος. Η παράκτιος της βιομήνου νήσου θάλασσα μετά των άκτων των νησίδων Άρκουδι, Κάστρο, Μεγανήσι, Σικροτιάς, Σικροπίδι, Σπάρτη, επί δε της άκτής της Στερεάς Ελλάδος από τού φάρου Ζαβέρδας μέχρι και τού όρου Άγιου Νικολάου.

22) Αίγιον. Η παράκτιος θάλασσα των νήσων Αίγιον, Σαμοθράκης, και Άγιου Ευστρατίου.

23) Λαυρίου. Η παράκτιος της Αττικής θάλασσα από της άκρας Ξαμνούς (Άγ. Μαρίνα παρά τόν Μαραθώνα) μέχρι τού Σαυτίου, ή της Εββοίας από της νησίδος Καβαλιανή μη συμπεριλαμβανομένης μέχρι τού άκρωτηρίου Γεραιτός (Capo Mandili) ή της νήσου Κέας.

24) Ύδρας. Η παράκτιος της νήσου θάλασσα, ή της Άργολίδος από τού άκρωτηρίου Σκόλλαιον μέχρι τού άκρωτηρίου Μιλανός (Capo Miliano).

25) Σπετσών. Η παράκτιος της νήσου θάλασσα και της νησίδος Παραπόλας, της Πελοποννήσου δε από τού άκρωτηρίου Μιλανός μέχρι τού Μαλέα συμπεριλαμβανομένην.

26) Κόρινθ. Η ανατολική παράκτιος της Εββοίας θάλασσα από τού Καφηρέως μέχρι τού Άρτεμισίου μη συμπεριλαμβανομένην, και ή της νήσου Σκύρου.

Άρθρον 240.

(Άρθρον 2 Β. Δ. 17 Μαρτίου 1918)

Αι νησίδες, περί των όποιων δεν γίνεται ειδική μνεία, παρακολουθούν τας μνημονευόμενας νήσους ή τας άκτάς ήπειρωτικών διαμερισμάτων, εις τας όποιας υπάγονται διοικητικώς.

Καθ' ός περιπτώσεις αι άκται ήπειρωτικού διοικητικού διαμερισματος κατατέμνονται εις πλείονας περιφέρειας Λιμενικών άρχών, αι εις τό διαμέρισμα ταύτο υπαγόμεναι διοικητικώς νησοί ή νησίδες παρακολουθούν, ως προς την άστυνομικήν δικαιοδοσίαν των Λιμενικών άρχών, τό τμήμα εκείνο των άκτων, εις τό όποιον μάλλον πρόσκεινται.

Άρθρον 241.

(Άρθρον 3 Β. Δ. 17 Μαρτίου 1918)

Καθ' ός περιπτώσεις ανατίθενται κατά τό άρθρον 251 τού παρόντος καθήκοντα Λιμενικής άρχής όπου δεν έδρασει τμητική εις άλλην δημοσίαν άρχήν, ή άστυνομική έξουσία των Λιμενικών άρχών δεν εκτείνεται επί των λιμένων και άκτων εκείνων, αίτινες περιλαμβάνονται εις τας διά Β. Διατάγματος καθοριζόμενας μερικωτέρας περιφέρειας δικαιοδοσίας σών άλλων τούτων άρχών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΗΜΙΤΟΝ

Λιμενικοί Άξιωματικοί παρά Προξενιαίς Άρχαίς.

Άρθρον 242.

(Άρθρον 5 Β. Δ. 1 Ιουνίου 1919)

(Άρθρον 1 Β. Δ. 2 Ιανουαρίου 1924)

(Άρθρον 6 Ν. Δ. 5 Οκτωβρίου 1923)

Παρά τοίς έν Λονδίνο, Κάρδιφ και Γενούη Γενικαίς Προξενιαίς τοποθετούνται άνά εις Λιμενικός άξιωματικός εις έν ανατίθεται ή εκπέσεις των εις την Διοίκειν τού Έμπορικου Ναυτικού αναγομένων καθήκοντων.

Τα των σχέσεων των Λιμενικών άξιωματικών προς την προϊστάμενόν της Προξενικής Άρχής, κοινώνονται διά διαταγών των Ύπουργών επί των Έξωτερικών και Έθνικής Οικονομίας από κοινού εκδιδόμενον.

Άρθρον 243.

(Παράγραφος 2 άρθρου 6 Ν. Δ. 5 Οκτωβρίου 1923).

Διά Βασιλικού Διατάγματος εκδιδόμενον τή προτάσει των επί των Έξωτερικών και Έθνικής Οικονομίας Ύπουργών δύνανται να ύρισθώσι και εδωκι Προξενιαί Άρχαί, κατ' ός τοποθετείται άνά εις Λιμενικός άξιωματικός προς επέλεσιν των εις την Διοίκειν τού Έμπορικου Ναυτικού αναγομένων καθήκοντων.

Άρθρον 244.

(Δευτέρα παράγραφος άρθρου 1 Β. Δ. 2 Ιανουαρίου 1924).

Ίδιαιτέρως εις τόν έν Λονδίνο Λιμενικόν άξιωματικόν ανατίθεται επίπροσθέτως ή όριστική αναγνώρισις πλοίων Έλληνικών υιασδήποτε χωρητικότητας και ή τήρησις νηολογίων πάσης τάξεως και ναυτικών υποθηκολογιών μετά των λοιπών σχετιών βιβλίων κατά τά περι τούτων κεκκωτισμένα. Η απαιτούμενη διά ταιαύτην αναγνώρισιν έσοκος βεβαίωσις τού πλοιοκτήτου δύνανται έν προκειμένω να δοθή και ένόπιον της Προξενικής Άρχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

Γενική Έπιθεώρησις Έμπορικών Πλοίων.

Άρθρον 245.

(Άρθρον 1 Β. Δ. 30 Δεκεμβρίου 1920).

Συνιστάται έν Πειραιαι Γραφείον Γενικής Έπιθεωρήσεως των Έμπορικών Πλοίων.

Άρθρον 246.

(Παράγραφος 3 άρθρου 3 Ν. Δ. 17 Οκτωβρίου 1923).

Η δικαιοδοσία και ή καθέκαστα λειτουργία της Γενικής Έπιθεωρήσεως των Έμπορικών Πλοίων κανονίζεται διά Βασιλικού Διατάγματος εκδιδόμενον τή προτάσει τού Ύπουργού επί της Έθνικής Οικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ανεξάρτητον Γραφείον Ναυτικής Έργασίας Πειραιώς

Άρθρον 247.

(Άρθρον 2 Β. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1924)

Είς την άρμοδιότητα τού κατά τό άρθρον 3 εδάφιον 2 τού Νομοθετικού διατάγματος της 17 Οκτωβρίου 1923 «περί ναυτικής έργασίας και ναυτικώνσωματείων» συνιστωμένου έν Πειραιαι ανεξάρτητου Γραφείου Ναυτικής Έργασίας άναγονται αι ακόλουθα υποθέσεις.

α) Η έπιμέλεια της εύρέσεως έργασίας δι' άτομα άσκούντα ναυτικήν έργασίαν, ή υπόδειξις και εφαρμογή μέτρων προς έξίωσιν της προσφοράς και ζητήσεως ναυτικής έργασίας.

β) Η έπιθεώρησις των τόπων, όπου άσκείται, και των μέσων δι' όν άσκείται ή ναυτική έργασία, ύδια της καταστάσεως και συνθηκών αυτών, υπό έποψιν ύγεινής και ασφαλείας κατ' έπαγγελματικόν κινδύνων, έφ' όσον αβτη δεν άνάγεται εις την άρμοδιότητα της Γενικής Έπιθεωρήσεως των Έμπορικών Πλοίων.

γ) ή χορήγησις βιβλιαρίων έργασίας και δελτίων έννόμητος εις τούς άσκούντας ναυτικήν έργασίαν.

Άρθρον 248.

(Άρθρον 3 Β. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1924)

Παρά τού Γραφείου Ναυτικής Έργασίας Πειραιώς συνιστάται έπιπροσθέτως Γνωμοδοτική Έπιτροπή εκ τού Διευθυντού τού Γραφείου και εκ δύο αντιπροσώπων των έργοδοτών, τριών των έργατών και ενός Έπιόπτου έργασίας όριζόμενον εκάστοτε δι' άποφάσεως τού Ύπουργού της Έθνικής Οικονομίας.

Οι αντιπρόσωποι των έργοδοτών και έργατών ός και διπλάσιος αριθμός τούτων, ως αναπληρωματικά μέλη των κωλυομένων ή έν τώ μεταξύ εκλιπόντων μελών κληρονοούνται κατ' έτος εκ κατάλογων ύποψηρίων συντασσόμενων υπό των οικείων όργανώσεων των έργατών και των έργοδοτών. Η κλήρωσις ενεργείται δημοσίως.

Πρόεδρος της Επιτροπής είναι ο Διευθυντής του Γραφείου της Ναυτικής Έργασίας.

Άρθρον 249.

(Άρθρον 4 Β. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1924)

Η Γνωμοδοτική Επιτροπή συγκλείεται υποχρεωτικώς εις συνεδριάσεις μὲν ἡπὸς κατὰ τριμηνίαν, ἐκτάκτως δὲ ὡς αὐτὴς ζητεῖ τοῦτο ἐν τῶν μελῶν τῆς καὶ λαμβάνει γνώσιν τῆς λειτουργίας τοῦ Γραφείου τῆς Ναυτικῆς Έργασίας, προτείνει τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἐξίσωσιν τῆς προσφοράς καὶ ζητήσεως ἔργασίας καὶ λαμβάνει γνώσιν παραπλήσιον γενικῆς φύσεως κατὰ τῆς λειτουργίας ἢ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γραφείου.

Πλὴν τῶν συνεδριάσεων δύναται πᾶν μέλος αὐτῆς νὰ παρίσταται κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Γραφείου παρακολουθεῖν πᾶσαν αὐτῶν ἔργασίαν.

Ἡ χορήγησης βιβλαρίων ἔργασίας καὶ δελτίων ἰκανότητος περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 247 ἐδάφιον γ' ὡς καὶ ἡ ἐφορηγὴ τῶν λαμβανόμενων μέτρων πρὸς ἐξίσωσιν προσφοράς καὶ ζητήσεως γίνεται πάντοτε ὑπὸ τῆς Γνωμοδοτικῆς Επιτροπῆς ἐνεργούσης καὶ ἀποφασίζούσης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.

Κατ' Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους υποβάλλει εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν ἔκθεσιν λεπτομερῆ περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Γραφείου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ τῶν τυχόν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ Γραφείου καταδειχθεισῶν ἀτελειῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

Ναυτικῶν Ἀπομαχικῶν Ταμείων.

Άρθρον 250.

(Άρθρον 1 Νόμου 2873)

Τὸ Ναυτικῶν Ἀπομαχικῶν Ταμείων, ἐν Ἀθήναις ἔδραον καὶ σκαπὸν ἔχον τὴν περιθάλψιν τῶν ἀπομαχικῶν Ἑλλήνων Ἐργατῶν θαλάσσης καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, θεωρεῖται Δημόσιον ἴδρυμα καὶ διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2873, ὡς οὗτος ἰσχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Υπαλλήλοι Λιμένος.

Άρθρον 251.

(Άρθρον 6 Νόμου 816).

(Άρθρον 1 Β. Δ. 28 Ὀκτωβρίου 1919)

Διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδόμενου, καθορίζονται οἱ ἰσχύοντες εἰς οὗς καὶνοὶ δὲν ἔδρασι Λιμενικὴ ἀρχή, δύναται ν' ἀνατεθῆσι καθήκοντα τοιαύτης εἰς τὸν προϊστάμενον οἰκοδόμητος ἐπιτοπίου δημοσίας ἀρχῆς προσλαμβάνοντα διὰ τὴν ἄσκασιν τῶν καθήκοντων τούτων τὸν τίτλον «Υπαλλήλου ἐπὶ τοῦ λιμένος».

Ὁ ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ λιμένος ἄσκει τὴν ἀπυνομιάν τῶν λιμένων καὶ ἀκτῶν τῆς περιφερείας του, ἧτις καθορίζεται διὰ τοῦ περὶ οὗ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Βασιλικῶν Διατάγματος.

Ἡ τοπικὴ ἀπυνομικὴ δικαιοδοσία τοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ λιμένος περιλαμβάνει τὸν λιμένα ἢ ὄρμον, ὅπου ἔδρασει οὗτος καὶ τὰς ἐκτετατάς τινος σταμίου τοῦ λιμένος ἢ τοῦ μυχοῦ τοῦ ὄρμου ἀκτὰς μέχρις ἑξὶ μιλίων.

Ἐκτείνεται ἐπίσης ἡ δικαιοδοσία τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τοῦ λιμένος καὶ εἰς τὰς ἀντικειμένους ἀκτὰς ἐν αὐταῖς δὲν ὑπάρχοντες εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἑτέρας Λιμενικῆς ἀρχῆς ἢ ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ λιμένος, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ ἑξὶ μίλια ἢ ἐλάσσων ἀπόστασις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ σταμίου τοῦ λιμένος ἢ τοῦ μυχοῦ τοῦ ὄρμου, εἰς ἑξὶ μίλια μετρούμενη ἐκτετατότητος τοῦ ἐπὶ τῆς ἀντικειμένης ἀκτῆς ἄκρου τῆς ἐλάσσονος ταύτης ἀποστάσεως.

Τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τοῦ λιμένος καθορίζονται ἐκτάκτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

Σύνθεσις Ὑπηρεσιῶν Διοικήσεως Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν

Άρθρον 252.

(Παράγραφος 3 ἄρθρου 3 Ν. Δ. 17 Ὀκτωβρίου 1923).

Ἡ σύνθεσις, ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ καθέκαστα λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν κανονίζεται διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος ἐκδιδόμενου, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Άρθρον 253.

(Παράγραφος 1 ἄρθρου 27 Β. Δ. 24 Μαρτίου 1923)

(Άρθρον 2 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Οἱ Λιμενικοὶ ἀξιωματικοί, οἱ Λιμενικοὶ Βοηθοί, οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες καὶ οἱ λιμενοφύλακες πάσης τάξεως κληνόμενοι εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Βασιλικῶν Διατάγματος (περὶ συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν).

Άρθρον 254.

(Παράγραφος 3 ἄρθρου 2 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

(Παράγραφος 2 ἄρθρου 24 Β. Δ. 24 Μαρτίου 1923).

(Άρθρα 2 καὶ 6 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

(Παράγραφος 2 ἄρθρου 3 Ν. Δ. 17 Ὀκτωβρίου 1923)

Οἱ Τμηματάρχαι τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν, ὁ Διευθυντής, οἱ Τμηματάρχαι καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ναυτικῶν Ἀπομαχικῶν Ταμείων, οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Ἐμπορικῶν πλοίων, ὁ Γενικὸς Διαχειριστὴς τῆς παγίας προκαταβολῆς τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν, οἱ παρὰ τοῖς Γενικοῖς Προξενείοις Λιμενάρχαι, οἱ Προϊστάμενοι τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν καὶ ὁ Προϊστάμενος τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἀνεξαρτήτου γραφείου Ναυτικῆς ἔργασίας τοποθετοῦνται εἰς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος ἐκδιδόμενου, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐν ἐπιγενομένῃ ἀνάγκῃ ἡ τοποθέτησις τῶν ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βασιλικῶν Διατάγματος.

Οἱ μὴ ἀναφερόμενοι ἐν τῷ πρώτῳ ἐδάφειο ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ Λιμενικοὶ Βοηθοὶ τοποθετοῦνται εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν διὰ διαταγῆς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν.

Οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες καὶ οἱ λιμενοφύλακες πάσης τάξεως τοποθετοῦνται εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν διὰ διαταγῆς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν.

Άρθρον 255.

(Άρθρον 5 Β. Δ. 24 Μαρτίου 1923).

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 80 τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 2873 καὶ τὸ ἄρθρον 332 τοῦ παρόντος προσλαμβανόμενον προσωπικὸν τοποθετεῖται εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ Ναυτικῶν Ἀπομαχικῶν Ταμείου διὰ διαταγῆς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικῶν.

Άρθρον 256.

(Παράγραφος 4 ἄρθρου 10 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919). Λιμενικὸς ἀξιωματικὸς ἐπιτρέπεται νὰ τοποθετηθῆται εἰς θέσιν κεικανοσιμένην διὰ Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν κατὰ ἓνα βαθμὴν ἀνώτερον τοῦ ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικῶν παντὸς βαθμοῦ ἀνωτέρων εἶναι κατώτερον τοῦ κεικανοσιμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Στολή και αποδεικτικά ταυτότητος Λιμενικών Αξιωματικών και Υπαξιωματικών.

Άρθρον 257.

(Άρθρον μόνον Β. Δ. 1 Ιουλίου 1919).

Η στολή των αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος είναι όμοια προς τας στολάς των αξιωματικών του Οικονομικού κλάδου του Πολεμ. Ναυτικού με τας εξής διαφοράς:

Αι χρυσαί χειρίδες επιρράπτονται επί της έρεάς άνευ διακριτικού τινός χρώματος, εις απόστασιν δέ 0,010 από της προς τας άνω σειρίδας επιρράπτεται καθέτως χρυσοποιήματος άγκυρα όλικού μήκους 0,020.

Οι αξιωματικοί του Λιμενικού Σώματος φέρουσιν ανάλογως τας διάφορους στολάς των καθ' ός περιπτώσεις και οι αξιωματικοί του Πολεμικού Ναυτικού.

Άρθρον 258.

(Άρθρον μόνον Β. Δ. 21 Απριλίου 1921)

Τα αποδεικτικά ταυτότητος των αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος καθώς και τα των Λιμενικών Βοηθών είναι όμοια καθ' όλα προς τα των αξιωματικών του Πολεμικού Ναυτικού, άντι όμως της φράσεως «Υπουργείον Ναυτικών» επί του άνω μέρους του έξωφύλλου αναγράφεται δι' όμοίων γραμμάτων «Διεύθυνσις Εμπορικού Ναυτικού».

Η σφραγίς είναι όμοια φέρουσα κυκλωτερώς την φράσιν «Λιμενικόν Σώμα».

Άρθρον 259.

(Άρθρον μόνον Β. Δ. 31 Ιουλίου 1919)

(Άρθρον 2 Β. Δ. 31 Μαρτίου 1921).

Αι στολάι των Υπαξιωματικών του Λιμενικού Σώματος είναι όμοια με τας των ύπαξιωματικών του Πολ. Ναυτικού προς ους έξομοιοϋνται.

Τό διακριτικόν σήμα των Λιμενικών ύπαξιωματικών αποτελείται έκ δύο χιαστί συμπλεγμάτων χρυσοκεντήτων άγκυρών μήλους 0,03 μ.

Άρθρον 260.

(Άρθρον μόνον Β. Δ. 1 Μαΐου 1921).

Τα αποδεικτικά ταυτότητος των αρχιλιμενοφυλάκων α' και β' τάξεως είναι όμοια προς τα των αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος με την διαφοράν, ότι επί της πρώτης σελίδας άντι της φράσεως «αξιωματικών» έν ένεργεία αναγράφεται «αρχιλιμενοφυλάκων» έν ένεργεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Διακριτικά Σήματα Λιμεναρχών.

Άρθρον 261.

(Άρθρον μόνον Β. Δ. 13 Αύγουστου 1920)

(Άρθρον 13 Β. Δ. 31 Μαΐου 1914).

Τό διακριτικόν σήμα των προϊσταμένων των Λιμεναρχείων πρώτης τάξεως είναι λευκόν τετράγωνον, έν ώ υπάρχει εις τό μέσον κυανούς ίσοκέρατος Σταυρός.

Τό πλάτος των κεραίων του Σταυρού είναι τό 1)5 της πλευράς του σήματος.

Εις τό άνω και έαωθεν σχηματιζόμενον λευκόν τετράγωνον και καθ' άμφοτέρας τας ύψεις αυτού υπάρχει κατά την έκ της έξαρτήσεως διαγωνίον κυανή άγκυρα έχουσα την κρίκον αυτής προς την γωνίαν, άφ' ής τό σήμα άναρτάται, τό ύψος αυτής όρίζεται κατά τό ήμισυ άνωτερον του πλάτους της κεραίας του Σταυρού.

Δύο μεγέθη όρίζονται ως εξής.

Μέγεθος	Πλάτος κεραίας Σταυρού	Σήματος πλευρά	Υψος άγκύρας
A	μ. 0,22	μ. 1,10	μ. 0,33
B	μ. 0,10	μ. 0,50	μ. 0,15

Άρθρον 262.

(Άρθρον μόνον Β. Δ. 13 Αύγουστου 1920)

(Άρθρον 14 Β. Δ. 31 Μαΐου 1914).

Τό διακριτικόν σήμα των προϊσταμένων των Λιμεναρχείων δευτέρας τάξεως είναι ως τό των προϊσταμένων των Λιμεναρχείων πρώτης τάξεως έν σχήματι ίσοσκελοϋς τριγώνου.

Τό μήκος του σήματος διπλάσιον της βάσεως αυτού, ό δέ άξων της καθέτου κεραίας του Σταυρού εις τό 1)4 από της βάσεως.

Η άγκυρα όμοια τή έν τώ άρθρω 261 περιγραφομένη. Δύο μεγέθη όρίζονται ως εξής.

Μέγεθος	Πλάτος κεραίας Σταυρού	ΣΗΜΑΤΟΣ		Αξων καθέτου κεραίας Σταυρού έκ της βάσεως	Υψος άγκύρας
		Πλάτος	Μήκος		
A	μ. 0,14	μ. 0,70	μ. 1,40	μ. 0,35	μ. 0,24
B	μ. 0,10	μ. 0,50	μ. 1,00	μ. 0,25	μ. 0,15

Άρθρον 263.

(Άρθρον μόνον Β. Δ. 13 Αύγουστου 1920).

(Άρθρον 14 Β. Δ. 31 Μαΐου 1914).

Τό διακριτικόν σήμα των προϊσταμένων των Λιμεναρχείων τρίτης τάξεως είναι ίσοσκελές τρίγωνον, ούτινός τό 2)3 έκ της κορυφής κυανού χρώματος, τό δέ 1)3 προς την βάση λευκόν, έν τώ μέσω του όμοίου και καθ' άμφοτέρας τας ύψεις αυτού υπάρχει όρθή κυανή άγκυρα ύψους ίσου προς τό ήμισυ της βάσεως του τριγώνου.

Τό μήκος του τριγώνου διπλάσιον της βάσεως αυτού.

Τα μεγέθη και αι διαστάσεις όμοια ταις έν τώ άνωτέρω άρθρω αναγραφόμενοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περί άδειών του προσωπικού του Λιμενικού Σώματος.

Άρθρον 264.

(Άρθρον 1 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

(Άρθρον 16 Ν. Δ. 5 Οκτωβρίου 1923).

Εις τας κατωτέρω διατάξεις υπάγονται οι Λιμενικοί αξιωματικοί και οι αρχιλιμενοφυλάκες και οι λιμενοφυλάκες πάσης τάξεως.

Άρθρον 265.

(Άρθρον 2 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Αι χορηγούμεναι εις τό διά του άρθρου 264 όριζόμενον προσωπικόν του Λιμενικού Σώματος άδειαι διακρίνονται εις άδειας άπουσίας και άδειας γάμου.

Άρθρον 266.

(Άρθρον 3 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Αι άδειαι άπουσίας διακρίνονται εις :

Αδειας προφορικής διά την ήμεδαπήν.

Αδειας κανονικής διά την ήμεδαπήν ή άλλοδαπήν.

Αδειας καθ' όλον νοσηλείας.

Ἀδείας νοσηλείας ἐν Στρατιωτικῷ, Ναυτικῷ ἢ Πολιτικῷ Νοσοκομείῳ ἢ ἰδιωτικῇ κλινικῇ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ.

Ἀδείας ἀναρρωτικῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ.

Ἀδείας πρὸς εὐρύτεραν ἐκπαίδευσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ

Ἀδείας ἀπουσίας λόγῳ κλητεύσεως.

Ἄρθρον 267

(Ἄρθρον 4 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

(Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Δικαίωμα χορηγίας προφορικῆς ἀδείας μόνον διὰ τὴν ἡμεδαπὴν κέντηται.

1) Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μέχρι δέκα ἡμερῶν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους διὰ πάντα ἀνήκοντα εἰς τὸ Λιμενικὸν Σώμα.

2) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ μέχρις ἑπτὰ ἡμερῶν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους διὰ πάντα ἀνήκοντα εἰς τὸ Λιμενικὸν Σώμα.

3) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου μέχρι πέντε ἡμερῶν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους διὰ τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του προσωπικόν.

4) Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν μέχρι πέντε ἡμερῶν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους διὰ τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς των προσωπικόν.

5) Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Ἐμπορικῶν πλοίων μέχρι πέντε ἡμερῶν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους διὰ τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του προσωπικόν.

6) Οἱ Τμηματάρχαι τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους διὰ τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς των προσωπικόν.

7) Οἱ Προϊστάμενοι τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους διὰ τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς των προσωπικόν.

Ἄρθρον 268.

(Ἄρθρον 5 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Οἱ ἐν τοῖς ἐδαφείοις 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐπὶ τῇ χορηγίᾳ προφορικῆς ἀδείας ὑποχρεῶνται ν' ἀναφέρωσι τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ (Τμῆμα Προσωπικοῦ).

Ἄρθρον 269.

(Ἄρθρον 6 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Αἱ προφορικαὶ ἀδείαι χορηγοῦνται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία ἐπιτρέπει τοῦτο. Ὁ τυχὼν δὲ τοιαύτης ὑφείλει νὰ ποιήσῃται χρῆσιν αὐτῆς ἐντὸς 24 ἡρῶν ἀπὸ τῆς χορηγίας, ἄλλως ἢ χορηγηθεῖσα ἀδεὶα θεωρεῖται ἀνακληθεῖσα ἀνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

Ὁ ἐν προφορικῇ ἀδείᾳ διατελὼν ἀνακαλεῖται ἐκ ταύτης διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ δι' ὑπηρεσιακοῦς ἢ πειθαρχικοῦς λόγους.

Ἄρθρον 270.

(Ἄρθρον 8 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ἀλλαγὴ τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ ἐν προφορικῇ ἀδείᾳ διατελοῦντος ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 271.

(Ἄρθρον 9 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Δικαίωμα χορηγίας κανονικῆς ἀδείας διὰ τὴν ἡμεδαπὴν κέντηται:

1) Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μέχρις ἑξ μηνῶν διὰ πάντα ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ ἐνὸς μηνὸς ἀλιμενοφύλακα τρίτης τάξεως

2) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ μέχρις ἐνὸς μηνὸς διὰ πάντα ἀνήκοντα εἰς τὸ Λιμενικὸν Σώμα.

Ἄρθρον 272.

(Ἄρθρον 10 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Κανονικὴ ἀδεὶα διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν χορηγεῖται εἰς μὲν τοὺς ἀξιωματικοὺς μέχρι τριῶν μηνῶν διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδόμενου, εἰς δὲ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς μέχρι δύο μηνῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 273.

(Ἄρθρον 11 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Κανονικὴ ἀδεὶα πλέον τῶν ἑξ μηνῶν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους διὰ τὴν ἡμεδαπὴν καὶ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν χορηγεῖται εἰς ἀξιωματικόν.

Κανονικὴ ἀδεὶα πλέον τῶν ἑξ μηνῶν διὰ τὴν ἡμεδαπὴν καὶ δύο διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους δὲν χορηγεῖται εἰς ὑπαξιωματικόν.

Κανονικὴ ἀδεὶα πλέον τοῦ ἐνὸς μηνὸς ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους δὲν χορηγεῖται εἰς λιμενοφύλακα τρίτης τάξεως.

Αἱ κανονικαὶ ἀδεὶαι δύνανται νὰ χορηγηθῶσι καὶ τμηματικῶς.

Ἄρθρον 274.

(Ἄρθρον 12 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Αἱ κανονικαὶ ἀδεὶαι χορηγοῦνται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία ἐπιτρέπει τοῦτο.

Ὁ τυχὼν ἀδείας κανονικῆς ὑποχρεοῦται νὰ ποιήσῃται χρῆσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς, ἄλλως ἢ χορηγηθεῖσα ἀδεὶα ἀνακαλεῖται ἀνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

Ὁ ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διατελὼν ἀνακαλεῖται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ δι' ὑπηρεσιακοῦς ἢ πειθαρχικοῦς λόγους.

Ὁ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ διατελὼν ἀξιωματικὸς ἀνακαλεῖται διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω λόγους διὰ Β. Διατάγματος, ὁ δὲ ὑπαξιωματικὸς διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 275.

(Ἄρθρον 15 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ἀλλαγὴ τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ διατελοῦντος ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 276.

(Ἄρθρον 16 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Αἱ ἀδειαι κατ' αἶκον νοσηλείας, νοσηλείας ἐν στρατιωτικῇ, ναυτικῇ ἢ πολιτικῷ νοσοκομείῳ ἢ ἰδιωτικῇ κλινικῇ καὶ αἱ ἀναρρωτικαὶ ἀδεὶαι ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ χορηγοῦνται εἰς μὲν τοὺς ἀξιωματικοὺς διὰ Β. Διατάγματος προκλινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς δὲ τοὺς ἀρχιλιμενοφύλακας καὶ λιμενοφύλακας πάσης τάξεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ προκειμένου περὶ ἀδειῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, διὰ διαταγῆς δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προκειμένου περὶ τοιούτων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἄρθρον 277.

(Ἄρθρον 17 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Αἱ περὶ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀδειῶν χορηγοῦνται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, οἵτινες ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ὑποβολὴν πιστοποιητικοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ ἰατροῦ, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, δύο πολιτικῶν ἰατρῶν βεβαιούντων ἐνόπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τὰ τῆς σωματικῆς καταστάσεως τοῦ αἰτούντος.

Οἱ αἰτούντες παραπέμπονται εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ναυτικὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν, ἐὰν ἡ κατάστασις τῆς υγείας ἐπιτρέπη τὴν ἐνόπιον αὐτῆς παρουσιάσασιν τῶν, ἄλλως διαβιβάζεται εἰς ταύτην τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ ἰατροῦ, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τούτου γνωμοδοτήσῃ ἡ Α. Ν. Ὑ. Ε.

περί της έγκρίσεως ή μη της άδειας και του χρόνου, καθ' όν δέον να διαρκέση αυτή.

"Άρθρον 278.

(18 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ο δυνάμει γνωμοδοτήσεως της Ανωτάτης Ναυτικής Υγειονομικής Επιτροπής τυχών αναρρωτικής άδειας προς χριστιανικών λαμπτικών λουτρών δέον να μεταβαίνει εις τα υπό ταύτης όριζόμενα τοιαύτα άλλως ανακαλείται εκ της άδειας.

"Άρθρον 279.

(Άρθρον 21 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Αναρρωτική άδεια πλέον των έξ μηνών δεν χορηγείται ει μη κατόπιν συστάσεως της Ανωτάτης Ναυτικής Υγειονομικής Επιτροπής.

"Άρθρον 280.

(Άρθρον 22 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Άδεια αναρρωτική παραταθείσα έφ' όλόκληρον έτος ή το πλείστον μέρος αυτού και έτι παρατεινομένη επάγεται την επάρμυξήν των διατάξεων των άρθρων 72, 87, 143 και 165 του παρόντος και του άρθρου 6 του Νόμου 2769 «περί άπονομής συντάξεως ένεκα στρατιωτικής ή ναυτικής ύπηρεσίας».

"Άρθρον 281.

(Άρθρον 23 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Αι προς τελειότεραν εκπαίδευσιν δια την άλλοδαπήν άδειαι χορηγούνται εις τους λιμενικούς αξιωματικούς δια Β. Διατάγματος ενδιδόμενου προτάσει του Υπουργού επί της Εθνικής Οικονομίας στηριζόμενη εις σύμφωνον γνωμοδοτήσιν του Διευθυντού του Εμπορικού Ναυτικού, πιστοποιώσαν ότι ο ζητών την εκπαιδευτικήν άδειαν αξιωματικός κατέχει πάντα τα εφόδια δι' ευρύτερας σπουδάς.

"Άρθρον 282.

(Άρθρον 24 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Η προς τελειότεραν εκπαίδευσιν δια την άλλοδαπήν άδεια δεν δύναται να υπερβή τα δύο έτη.

"Άρθρον 283.

(Άρθρον 25 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ο εν εκπαιδευτική άδειά διατελών υποχρεούται να αναφέρει κατά τριμηνίαν εις την Διεύθυνσιν του Εμπορικού Ναυτικού (Τμήμα Προσωπικού) περί της εκπαιδευτικής προόδου του.

"Άρθρον 284.

(Άρθρον 26 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ο εν εκπαιδευτική άδειά διατελών δύναται ν' ανακληθής εν αίτησι δια Β. Διατάγματος ενδιδόμενου προτάσει του Υπουργού επί της Εθνικής Οικονομίας δι' υπηρεσιακούς ή παθησιακούς λόγους.

"Άρθρον 285.

(Άρθρον 27 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ο χρόνος της εκπαιδευτικής άδειας θεωρείται ως ύπηρεσία παρέχουσα πάντα τα προς προαγωγήν προσόντα.

"Άρθρον 286.

(Άρθρον 29 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ο εν εκπαιδευτικής άδειας επανερχόμενος υποχρεούται να παραμείνη εις το λιμενικόν Σώμα επί δικαστίαν τουλάχιστον άσθέντως προς πάσαν άλλην υποχρέωσιν και να παρουσιάση πιστοποιητικόν σπουδών.

"Άρθρον 287.

(Άρθρον 31 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Οι υπηρετούντες εν τω λιμενικώ Σώματι κλητεύονται εις τας τριμηνίαν επίδοσιν της σχετικής κλήσεως υπό της διατάξεως του Εμπορικού Ναυτικού, έγκρισεως την οποίαν παραμένουν του κλητευόμενου εκ της ύπηρεσίας, εν ή υπηρετεί.

"Άρθρον 288.

(Άρθρον 32 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Πās αξιωματικός, αρχιλιμενοφύλαξ ή λιμενοφύλαξ, όπως συνέλθη εις γάμον, δέον προηγουμένως να αίτησθαι άδειαν τελείσεως τούτου παρά του Υπουργού επί της Εθνικής Οικονομίας, παρεχομένην εις μὲν τους αξιωματικούς δια Β. Διατάγματος, εις δὲ τους λοιπούς δι' Υπουργικής απόφασεως.

"Άρθρον 289.

(Άρθρον 33 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Πās αίτησις περί χορηγίας άδειας εις αξιωματικόν υποβάλλεται δι' έγγραφου αναφοράς αναλόγως χαρακτηρισμένης, εν ή σημειούται ρητώς ο λόγος δι' όν υποβάλλεται ή αίτησις, ο χρόνος της διαρκείας της αιτουμένης άδειας και ο τόπος της διαμονής του αιτούντος την άδειαν.

Εάν πρόκηται περί άδειας κατ' οίκον νοσηλείας, άδειας αναρρωτικής ή νοσηλείας εν στρατιωτικῷ, ναυτικῷ ή πολιτικῷ Νοσοκομείῳ, ο αίτών δέον να συνοποβάλη μετά της αναφοράς του πιστοποιητικόν στρατιωτικῷ ή ναυτικῷ Ιατροῦ, ή, εν έλλείψει τοιούτου, δύο πολιτικῶν Ιατρῶν ενόπιον του Ειρηνοδικείου βεβαιούντων τὰ της σωματικής κατάστασεως αυτού.

"Άρθρον 290.

(Άρθρον 34 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Οι αρχιλιμενοφύλακες και οι λιμενοφύλακες πās αν αίτησιν περί χορηγίας άδειας υποβάλλουσι προφορικώς εις τον άμεσον προϊστάμενον των, όστις αναφέρει εντός δύο ήμερών εις την Διεύθυνσιν του Εμπορικού Ναυτικού τὰ της αίτησεως ταύτης μετά των ιδίων αυτού παρατηρήσεών και της πληροφορίας εάν ή χορηγία άδειας θέλη επίταξη ή ου κάλυμα εις την ύπηρεσίαν.

Προκειμένου περί άδειας νοσηλείας κατ' οίκον ή νοσηλείας εν στρατιωτικῷ ή πολιτικῷ ή ναυτικῷ νοσοκομείῳ ή ιδιωτικῇ κλινικῇ οι αρχιλιμενοφύλακες και λιμενοφύλακες υποβάλλουσι και πιστοποιητικόν στρατιωτικῷ ή ναυτικῷ Ιατροῦ, ή, εν έλλείψει τοιούτου, δύο πολιτικῶν Ιατρῶν βεβαιούντων ενόπιον του Ειρηνοδικείου τὰ της υγιεινής κατάστασεως του αιτούντος.

"Άρθρον 291.

(Άρθρον 35 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Αι ήμέραι του ταξειδίου προς μετάβασιν εις τον τόπον της διαμονής κατά την διάρκειαν της άδειας και προς επάνοδον εις την ύπηρεσίαν δεν συνοπολογίζονται εις χρόνον της χορηγηθείσης άδειας.

"Άρθρον 292.

(Άρθρον 36 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ο εν άδειά προφορικῇ ή κανονικῇ διατελών και μη δυνάμενος έννεκεν ασθενείας ν' αναχωρήσῃ, ίνα εμπροθέσμως παρουσιασθῇ εις την ύπηρεσίαν, παρ' ή ύπηρετεί, ειδοποιεί περί της ασθενείας του την λιμενικην άρχην του τόπου, εν ή διαμένει και εν έλλείψει τοιαύτης τον υπάλληλον λιμένος και τοιούτου μη υπάρχοντος την Αστυνομικην άρχην.

Η ειδοποιηθείσα άρχη όφείλει ν' ανακοινώσῃ τηλεγραφικώς την ειδοποίησιν ταύτην εις την Διεύθυνσιν του Εμπορικού Ναυτικού, ήτις διατάσσει έναστοτε αναλόγως.

"Άρθρον 293.

(Άρθρον 37 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Πās άδεια άπουσίας ενδίδεται έφ' απλου χαρτου υπό τύπον έγγραφου φέροντος τον τίτλον «Φύλλον άδειας άπουσίας» (υπόδειγμα 1).

Το φύλλον άδειας θεωρείται υπό της λιμενικής άρχης του τόπου, δι' όν χορηγήθη ή άδεια άπουσίας, εν έλλείψει δε τοιαύτης υπό του υπαλλήλου λιμένος και εν έλλείψει τοιούτου υπό της Αστυνομικής άρχης.

Προς τούτο ο εν άδειά όφείλει να παρουσιάζηται ενόπιον μās των ανωτέρω άρχων εντός 24 ώρων από της εκεί άφίξεώς του, ίνα δώσῃ το φύλλον του προς θεώρησιν, εγκαιρίως

δὲ κατὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησίν του, ἵνα ζητήσῃ καὶ λάβῃ αὐτὸ τεθεωρημένον.

Ὁ ἐν ἀδείᾳ ἀπουσίας διατελών ἐφ' ἕσον φέρει βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀρχῆς, παρ' ἧς δεόν νὰ θεωρηθῇ τὸ φύλλον ἀδείας του, εἰδοποιεῖ αὐτὸν περὶ τῆς ἀφίξεώς του, πέμπτων τὸ φύλλον ἀδείας του καὶ γνωρίζων αὐτῷ τὴν διεύθυνσίν του.

Τὸ φύλλον ἀδείας ἀπουσίας τῶν μεταβαίνοντων εἰς ἀδειαν δι' Ἀθήνας θεωρεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ (Τμήμα Προσωπικοῦ) κατὰ τε τὴν ἀφίξιν καὶ ἀναχώρησιν ὑποχρεωμένων εἰς αὐτοπρόσωπον παρουσίας τῶν φύλλου πορείας.

Ἄρθρον 294.

(Ἄρθρον 38 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Διὰ πᾶσαν ὑπέρβασιν τῶν χορηγουμένων ἀδειῶν ἀπουσίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 188—234 τοῦ παρόντος, ἐφ' ἕσον ἢ ὑπέρβασις τῆς ἀδείας δὲν ἐπάγεται, προκειμένου μὲν περὶ ἀξιωματικοῦ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 67—118, τοῦ παρόντος καὶ τῶν ἄρθρων 223—224 καὶ 225 τοῦ νόμου Φ4B «περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας» ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, προκειμένου δὲ περὶ ἀρχιλιμενοφύλακος ἢ λιμενοφύλακος τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 222 τοῦ νόμου Φ4B «περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 135—157 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 295.

(Ἄρθρον 40 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Οἱ Λιμενικοὶ βοηθοὶ ἐξομοιοῦνται πρὸς ἀξιωματικούς εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἀδείας ἀπουσίας παντὸς εἴδους, πλὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἀδείας γάμου καὶ ἀδείας κλητεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 296.

(Ἄρθρον πρῶτον Νόμου 1959—Ἄρθρον 1 Νόμου 2199—Ἄρθρον 4 Νόμου 2657—Ἄρθρον 5 Νόμου 3030—Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 19 Ἀπριλίου 1923).

Εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τίθεται παγίως προκαταβαλλόμενον ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ποσὸν 2,000,000 δραχμῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 297.

(Ἄρθρον 2 Ν. Δ. 19 Ἀπριλίου 1923).

Διὰ τῶν χρημάτων τῆς παγίας προκαταβολῆς πληρῶνται αἱ ἐξῆς, τὸ Δημοσίον βαρύνουσαι, δαπάναι τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

α') Αἱ ἀποδοχαί, τὰ ἐπιδόματα, τὰ ἐπιμίσθια, αἱ ἀποζημιώσεις, τὰ ἐξόδα τραπεζῆς καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς τροφοδοτικῆς μερίδος, τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα, τὰ ἐξόδα εἰδικῆς νοσηλείας καὶ κηδεῶν τοῦ τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ ἐν γένει τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

β') Τὰ ἐπιμίσθια κτλ. τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς οὓς ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα ὑπαλλήλου λιμένος.

γ') Ἡ ἀποζημιώσις τῶν Λιμενικῶν Δοκίμων.

δ') Αἱ ἀποζημιώσεις τοὺς εἰς οὓς ἀνατίθεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐπιστημονικῆ, τεχνικῆ ἢ ἐκτάκτου ἐργασίας, τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῶν κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ἐνεργούντων τὸν ἔλεγχον ναυαγίων καὶ ἀβαρίδων.

ε') Τὰ ἐξόδα πρὸς ἐκδόσιν εἰδικοῦ περιοδικοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

στ') Τὰ ἐξόδα διὰ τὴν προμήθειαν ἐκτύπωσιν, μεταφορᾶν, καὶ βιβλιοδέτησιν συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν, δημοσιεύσεως διὰ τοῦ τύπου.

ζ') Τὰ ἐξόδα διὰ τὴν προμήθειαν, ἐκτύπωσιν, μεταφορᾶν καὶ βιβλιοδέτησιν βιβλίων καὶ ἐντύπων διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως, διὰ τὴν προμήθειαν καὶ μεταφορὰν χαρτοῦ, βιβλίων καὶ ἐντύπων, ὡς καὶ τὰ τέλη τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεταβιβαζομένων τηλεγραφημάτων καὶ ἐγγράφων.

η') Τὰ ἐξόδα διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ μεταφορὰν ἐργαλείων καταμετρήσεως πλοίων, διοφθάλμων, βαρομέτρων, θλιβομέτρων, ὕδρογραφικῶν χαρτῶν, σημαίων κλπ. ναυτικῶν ὀργάνων.

θ') Τὰ γραφικὰ καὶ μικρὰ ἐξόδα, τὰ ἐξόδα θερμάνσεως, ὑδρεύσεως, φωτισμοῦ, καθαρισμοῦ καὶ συντηρήσεως τῶν καταστημάτων τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τὰ ἐνοίκια αὐτῶν, ἐξόδα ἀποστολῆς χρημάτων εἰς Λιμεναρχεῖα.

ι') Τὰ ἐξόδα τῶν ἐπισκευῶν τῶν καταστημάτων τῆς Διοικήσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

ια') Τὰ ἐξόδα διὰ τὴν ναύλωσιν, τὴν κίνησιν, τὴν ἐπισκευὴν, συντήρησιν καὶ τὴν μεταφορὰν βενζινακάτων, ἀτμακάτων, καὶ λέμβων, ὡς καὶ ἀποζημιώσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ μισθουμένου ὑπὸ τῶν Λιμενικῶν ἀρχῶν διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἀνω πλωτῶν μέσων.

ιβ') Τὰ ἐξόδα περιθάψεως καὶ παλιννοστήσεως τῶν ναυαγῶν καὶ τῶν ἀπύρων ἐργατῶν θαλάσσης.

ιγ') Τὰ ἐξόδα ἀστυνομίας καὶ εὐταξίας λιμένων.

ιδ') Ἐτησίαι συνδρομὴ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ναυτικὴν Ἐνωσιν.

Ἄρθρον 298.

(Ἄρθρον 3 Ν. Δ. 19 Ἀπριλίου 1923).

Εἰς τὸν ἐτήσιον εἰδικὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναγράφονται ἀλόγοι πιστώσεις πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξῆς δαπανῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

α') Τῶν δαπανῶν περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον τοῦ παρόντος.

β') Τῶν δαπανῶν διὰ τὴν προμήθειαν ἐργαλείων καταμετρήσεως πλοίων, διοφθάλμων, βαρομέτρων, θλιβομέτρων, ὕδρογραφικῶν χαρτῶν, σημαίων κλπ. ναυτικῶν ὀργάνων.

γ') Τῶν δαπανῶν διὰ τὴν προμήθειαν, τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὴν μεταφορὰν γραφομηχανῶν καὶ τῶν ὑλικῶν καὶ ἐξαρτημάτων χρήσεως αὐτῶν ὁμοίως εἰδῶν ἐπιπλώσεως, εἰδῶν γραφείων ἐν γένει.

δ') Τῶν δαπανῶν διὰ τὴν προμήθειαν, βενζινακάτων, ἀτμακάτων καὶ λέμβων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν.

ε') Τῶν δαπανῶν διὰ τὴν προμήθειαν, μεταφορὰν, κοπὴν καὶ ραφήν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ τῶν ἀναγκαζούντων εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, ὡς καὶ τῶν εἰδῶν στρατωνισμοῦ καὶ ὀπλισμοῦ αὐτῶν.

στ') Τῶν δαπανῶν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν παντὸς εἴδους τροφίμων, τῶν ἀναγκαζούντων εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, συντήρησιν καὶ μεταφορὰν αὐτῶν.

ζ') Τῶν δαπανῶν δι' ἐπιτάξεις ἐνεργουμένας διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 299.

(Ἄρθρον 6 Ν. Δ. 19 Ἀπριλίου 1923).

Τὰ εἶδη περὶ ὧν αἱ παράγραφοι β—γ—δ—ε—στ— τοῦ ἄρθρου 298 τοῦ παρόντος προμηθεύονται παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

Ἡ πληρωμὴ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐνεργεῖται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, ἐκδιδομένου συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν Νόμων 1924 καὶ 2976.

Ἄρθρον 300.

(Ἄρθρον 7 Ν. Δ. 19 Ἀπριλίου 1923).

Τὰ εἶδη καὶ τὰ ποσὰ τῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ, ὀπλισμοῦ καὶ τροφίμων τὰ χορηγούμενα εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Λιμε-

νικού Σώματος, ή διατίμησις αὐτῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀποδόσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν ὑπὸ τῶν πρὸς οὐς αἱ χορηγίαι, κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

"Ἀρθρον 301.

("Ἀρθρον 8 Ν. Δ. 19 Ἀπριλίου 1923).

Διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ εἰδικοῦ περιοδικοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἢτοι διὰ τὴν προμήθειαν χάρτου, ἐκτύπων καὶ ἀμοιβὴν συνεργατῶν, αὐτοῦ, καταβάλλεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Τμήματος Οἰκονομικῶν μελετῶν κατὰ τριμηναίας δόσεις ποσὸν μέχρις 20,000 δραμῶν κατ' ἔτος.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ὡς καὶ τὸ συλλεγόμενον ἐκ συνδρομῶν, διαφημίσεων, διαχειρίζεται ὁ ἀνωτέρω Τμηματάρχης κατὰ τὰ κανονισθησόμενα διὰ Β. Διατάγματος.

"Ἀρθρον 302.

("Ἀρθρον 9 Ν. Δ. 19 Ἀπριλίου 1923).

Τὰ ἔξοδα ἀστυνομίας καὶ εὐταξίας λιμένων κανονίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ὀριζούσης καὶ τὰ πρὸς τακτοποίησιν αὐτῶν ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

"Ἀρθρον 303.

("Ἀρθρον 10 Ν. Δ. 19 Ἀπριλίου 1923).

Ἡ κεντρικὴ διαχείρισις τοῦ ὑλικοῦ, τοῦ ἱματισμοῦ, τῶν εἰδῶν στρατωνισμοῦ καὶ τῶν τροφίμων ἀνήκει εἰς τὸ Τμήμα τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Τὸ τμήμα τοῦτο τηρεῖ βιβλία διαχειρίσεως τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν, ἡμερολόγιον, καθολικὸν κατ' εἶδη καὶ τὰ ἀναγκαῖα βοηθητικά.

"Ἀρθρον 304.

("Ἀρθρον 2 Ν. Δ. 14 Ἰουνίου 1919).

("Ἀρθρον 1 Νόμου 1959).

("Ἀρθρον 2 Νόμου 2199).

("Ἀρθρον 5 Β. Δ. 22 Νοεμβρίου 1920).

Γενικὸς Διαχειριστὴς τῆς παγίας προκαταβολῆς τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὀρίζεται διὰ Β. Διατάγματος ἀνώτερος Λιμενικὸς ἀξιωματικὸς, εἰς ὃν ἀνατίθενται καὶ τὰ εἰδικὰ καθήκοντα διαχειριστοῦ τοῦ Κέντρου.

Εἰς τὸν Γενικὸν Διαχειριστὴν γορηγείται ἐπιμίσθιον δραμῶν ἑκατὸν μηνιαίως.

Εἰδικὸι διαχειρισταὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὀρίζονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Λιμενικοὶ ἀξιωματικοί.

"Ἀρθρον 305.

(Παράγραφος 2 ἄρθρου 2 Ν. Δ. 14 Ἰουνίου 1919).

Ὁ Γενικὸς Διαχειριστὴς, ἐφοδιάζει κατὰ τὰς διατάγας τοῦ Ὑπουργοῦ, τοὺς εἰδικοὺς διαχειριστὰς διὰ τῶν ἀπαιτούμενων χρηματικῶν ποσῶν ἐπὶ ἀποδόσει τῶν λογαριασμῶν οἱ ὅποιοι τακτοποιοῦνται δι' ἐνταλμάτων, ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι τοῦ γενικοῦ διαχειριστοῦ ἐπὶ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει δικαιολογητικῶν ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δι' ἧς ὡσαύτως ὀρίζεται τὸ λογιστικὸν σύστημα τῆς διαχειρίσεως τῆς παγίας ταύτης προκαταβολῆς, ὁ ἔλεγχος αὐτῆς καὶ ὁ τύπος τῶν τηρουμένων βιβλίων διαχειρίσεως.

"Ἀρθρον 306.

("Ἀρθρον 21 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

Πᾶς ὑπόλογος εἰδικὸς διαχειριστὴς προκαταβαλὼν χρήματα τοῦ Δημοσίου εἰς οἰκονομικὰ πρόσωπον ἄνευ νομίμου τίτλου ἢ ἄνευ ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, ὀφείλει ἐντὸς 24 ὡρῶν νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον, ἐπὶ τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, τὸ ἔλλειπον χρήμα.

Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ ὑπόλογος εἰδικὸς διαχειριστὴς τίθεται εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως.

Ἡ εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως μετὰθεσις τοῦ

ἀνωτέρω ἀξιωματικοῦ δὲν ἀποκλείει τὴν ἐνέργειαν δικαστικῆς διώξεως ἐναντίον τοῦτου.

"Ἀρθρον 307.

("Ἀρθρον 22 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

Πᾶς ἀξιωματικὸς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος λαβὼν παρὰ ὑπόλογο εἰδικὸν διαχειριστοῦ χρήματα ἄνευ νομίμου τίτλου ἢ ἄνευ ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μὴ ἀποδόσας ταῦτα ἐντὸς 24 ὡρῶν ἐπὶ ἐγγράφῳ προσκλήσει τίθεται εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως.

"Ἀρθρον 308.

(Παράγραφος 1 ἄρθρου 2 Νόμου 2657.—Ἀρθρον 3 Νόμου 1753).

Τὰ τῶν ἀποδοχῶν ἐν γένει καὶ τῶν ἐξόδων νοσηλείας τῶν Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν, διέπονται ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων, ὅφ' ἂν διέπονται οἱ πρὸς οὐς ἐξομοιοῦνται μάχιμοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ. Πᾶσα ἐκάστοτε τροποποίησις τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὰς ἀποδοχὰς καὶ τὰ ἔξοδα νοσηλείας τῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, πλην καθ' ὅσον ὁ παρὼν ἢ ἄλλος Νόμος ρητῶς ἄλλως ὀρίζει.

"Ἀρθρον 309.

("Ἀρθρον 18 Νόμου 2126).

Οἱ Λιμενάρχαι τρίτης τάξεως ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὸν μισθὸν μετὰ τοὺς λογιστὰς τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

"Ἀρθρον 310.

("Ἀρθρον 9 Νόμου 2199).

Οἱ Λιμενικοὶ Βοηθοὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς ἐν γένει τῶν Ὑπολογιστῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

"Ἀρθρον 311.

(Παράγραφος 1 ἄρθρου 2 Νόμου 2657.—Ἀρθρον 3 Νόμου 1753 Ἀρθρον 22 Νόμου 2127).

Τὰ τῶν ἀποδοχῶν ἐν γένει καὶ τῶν ἐξόδων νοσηλείας τῶν Λιμενικῶν ὑπαξιωματικῶν διέπονται ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων, ὅφ' ἂν διέπονται οἱ πρὸς οὐς ἐξομοιοῦνται ὑπαξιωματικοὶ καὶ πυροβοληταὶ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

Πᾶσα ἐκάστοτε τροποποίησις τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὰς ἀποδοχὰς καὶ τὰ ἔξοδα νοσηλείας τῶν πυροβολητῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰς ἀποδοχὰς τῶν Λιμενικῶν ὑπαξιωματικῶν, πλην καθ' ὅσον ὁ παρὼν ἢ ἄλλος Νόμος ρητῶς ὀρίζει.

"Ἀρθρον 312.

("Ἀρθρον 17 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Οἱ λιμενοφυλάκες τρίτης τάξεως λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν ἐκ δραμῶν τριάκοντα.

Ἐν φυλακίσει λαμβάνουσι τὰ 2)3 τοῦ μισθοῦ. Ἐν ἀσστηρᾷ δὲ φυλακίσει οὐδὲν μισθὸν λαμβάνουσιν.

"Ἀρθρον 313.

(Παράγραφος 3 ἄρθρου 2 Νόμου 2657).

Τὰ ἔξοδα τραπέζης τῶν ὀπουδῆποτε ὑπηρετούντων Λιμενικῶν ἀξιωματικῶν ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων τῶν.

"Ἀρθρον 314.

("Ἀρθρον 1 νόμου 3030 Ἀρθρον 17 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Τὸ ἀντίτιμον τῆς τροφοδοτικῆς μερίδος τῶν λιμενικῶν βοηθῶν, τῶν ἀρχιλιμενοφυλάκων καὶ λιμενοφυλάκων πάσης τάξεως ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ συμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν.

Τὸ ὡς ἄνω ἀντίτιμον δύναται νὰ ὀρισθῇ διάφορον κατὰ Λιμενάρχεια καὶ βαθμοὺς ἀναλόγως τῶν κρατουσῶν ἐν ἐκάστῳ τόπῳ συνθηκῶν τοῦ βίου.

"Ἀρθρον 315.

("Ἀρθρον 17 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Οἱ λιμενοφυλάκες τρίτης τάξεως ἐν φυλακίσει λαμβά-

νουσι τὰ 2)3 τοῦ κακανοτισμένου ἀντίτιμου τροφοδοτικῆς μερίδος, ἐν αὐστηρᾷ δὲ φυλακίσει λαμβάνουσι τὸ 1)2 τοῦτου.

Ἄρθρον 315.

(Ἄρθρον 7 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ἐν προφορικῇ ἀδείᾳ ἐφ' ἕσον ἤθελον ἐγκαίρως ἐπονέλωι εἰς τὰς θέσεις των ἢ ἀποχωρῶντος ἤθελον δικαιολογήσῃ τὴν ὑπερβάσιν τῆς ἀδείας των, οἱ μὲν ἀξιωματικοί, λαμβάνουσι ἀπάσας τὰς ἀποδοχὰς των, (μισθὸν, ἐξόδα τραπέζης καὶ πᾶν εἶδος ἐπιδόματος), οἱ δὲ ἀρχιλιμενοφύλακες καὶ λιμενοφύλακες πάσης τάξεως, μισθὸν, πᾶν εἶδος ἐπιδόματος καὶ ἐξόδα τραπέζης οὐχὶ δὲ καὶ ἀντίτιμον τροφοδοτικῆς μερίδος.

Ἐπὶ ἀδικαιολογήτῳ ὑπερβάσει τῆς προφορικῆς ἀδείας οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ οὐδὲν εἶδος ἀποδοχῶν λαμβάνουσι διὰ τὰς ἡμέρας τῆς ὑπερβάσεως τῆς ἀδείας οἱ δὲ ἀρχιλιμενοφύλακες καὶ λιμενοφύλακες οὐδὲν εἶδος ἀποδοχῶν λαμβάνουσι διὰ πᾶσαν τὴν διάρκειαν τῆς προφορικῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 317.

(Ἄρθρον 14 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ οἱ Ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα πλήρη μισθὸν, πᾶν εἶδος ἐπιδόματος καὶ ἐξόδα τραπέζης, κατὰ δὲ τὸν δεῦτερον καὶ τρίτον μῆνα τὰ 2)5 τοῦ μισθοῦ, τοῦ ἐπιδόματος καὶ τῶν ἐξόδων τραπέζης, πέρα δὲ τῶν τριῶν μηνῶν οὐδὲν εἶδος ἀποδοχῶν λαμβάνουσι.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ λαμβάνουσι κατὰ μὲν τὸν πρῶτον μῆνα πλήρη μισθὸν, πᾶν εἶδος ἐπιδόματος καὶ ἐξόδα τραπέζης, κατὰ δὲ τὸν δεῦτερον καὶ τρίτον μῆνα τὰ 2)5 τοῦ μισθοῦ, τοῦ ἐπιδόματος καὶ τῶν ἐξόδων τραπέζης καὶ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν οὐδὲν εἶδος ἀποδοχῶν λαμβάνουσι.

Ἀντίτιμον τροφοδοτικῆς μερίδος δὲν χορηγεῖται.

Οἱ λιμενοφύλακες τρίτης τάξεως κατὰ τὸν μῆνα τῆς κανονικῆς ἀδείας λαμβάνουσι μισθὸν καὶ πᾶν εἶδος ἐπιδόματος ἄνευ ἀντίτιμου τροφοδοτικῆς μερίδος.

Ἐπὶ ἀδικαιολογήτῳ ὑπερβάσει τῆς κανονικῆς ἀδείας πάντες οἱ ἀνωτέρω οὐδὲν εἶδος ἀποδοχῶν λαμβάνουσι διὰ τὰς ἡμέρας τῆς ὑπερβάσεως τῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 318.

(Ἄρθρον 20 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

(Ἄρθρον 15 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Ἐν ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ ἢ ἐν ἀδείᾳ νοσηλείας κατ' οἶκον ἢ ναυτικῇ ἢ στρατιωτικῇ ἢ πολιτικῇ νοσοκομείῳ ἢ ἰδιωτικῇ κλινικῇ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ ἄνευ γνωμοδοτήσεως τῆς Ἀνωτάτης Ναυτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι τὸ τρίτον τῶν ἀποδοχῶν των (μισθοῦ, παντὸς εἶδους ἐπιδόματος καὶ ἐξόδων τραπέζης) κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα, κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς μῆνας οὐδὲν εἶδος ἀποδοχῶν λαμβάνουσι, οἱ δὲ ἀρχιλιμενοφύλακες καὶ λιμενοφύλακες πάσης τάξεως λαμβάνουσι κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τὸ τρίτον τοῦ μισθοῦ, τοῦ ἐπιδόματος καὶ τῶν ἐξόδων τραπέζης, οὐχὶ δὲ καὶ ἀντίτιμου τῆς τροφοδοτικῆς μερίδος, κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς μῆνας οὐδὲν εἶδος ἀποδοχῶν λαμβάνουσι.

Ἐν ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ ἢ ἐν ἀδείᾳ νοσηλείας κατ' οἶκον ἢ ἐν ναυτικῇ, στρατιωτικῇ ἢ πολιτικῇ Νοσοκομείῳ ἢ ἰδιωτικῇ κλινικῇ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ συνετελεσθῆναι γνωμοδοτήσεως τῆς Ἀνωτάτης Ναυτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον πλήρως τὰς ἀποδοχὰς των (μισθὸν πᾶν εἶδος ἐπιδόματος καὶ ἐξόδα τραπέζης) κατὰ δὲ τὸ δεῦτερον τρίμηνον τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν (μισθοῦ, ἐπιδόματος καὶ ἐξόδων τραπέζης) οἱ δὲ ἀρχιλιμενοφύλακες πάσης τάξεως καὶ λιμενοφύλακες α' καὶ β' τάξεως λαμβάνουσι κατὰ μὲν τὸ πρῶτον τρίμηνον πλήρως τὰς ἀποδοχὰς των (μισθὸν, ἐπίδομα, ἐξόδα τραπέζης, καὶ ἀντίτιμον τροφοδοτικῆς μερίδος) κατὰ δὲ τὸ δεῦτερον τρίμηνον τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν των (μισθοῦ, ἐπιδόματος, ἐξόδων τραπέζης καὶ ἀντίτιμου τροφοδοτικῆς μερίδος).

Οἱ λιμενοφύλακες τρίτης τάξεως ἐν τῇ ἀνωτέρῳ περιπτώσει λαμβάνουσι κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον πλήρη μισθὸν καὶ ἐπίδομα, κατὰ δὲ τὸ δεῦτερον τρίμηνον τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ καὶ ἐπιδόματος.

Ἀντίτιμον τροφοδοτικῆς μερίδος δὲν χορηγεῖται.

Ἐν ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ ἢ ἀδείᾳ νοσηλείας συνετελεσθῆναι ἀφροδιστοῦ νοσηματος, οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν (μισθοῦ, ἐπιδόματος, ἐξόδων τραπέζης) κατὰ δὲ τὸ δεῦτερον τρίμηνον τὸ 1)4 αὐτῶν οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες πάσης τάξεως καὶ οἱ λιμενοφύλακες α' καὶ β' τάξεως κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ, ἐπιδόματος, ἐξόδων τραπέζης καὶ ἀντίτιμου τροφοδοτικῆς μερίδος, κατὰ δὲ τὸ δεῦτερον τρίμηνον τὸ 1)4 αὐτῶν οἱ λιμενοφύλακες α' τάξεως κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ καὶ ἐπιδόματος, κατὰ δὲ τὸ δεῦτερον τρίμηνον τὸ 1)4 αὐτῶν.

Ἄρθρον 319.

(Ἄρθρον 40 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923, ἄρθρον 15 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Οἱ λιμενικοὶ Βοηθοὶ ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἐν οἰαδήποτε ἀδείᾳ πρὸς ἀξιωματικούς, λαμβάνοντες ἐν ταῖς περιπτώσεσι 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 318 τοῦ παρόντος ἀναλόγως καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς τροφοδοτικῆς μερίδος.

Ἄρθρον 320.

(Παράγραφος 2 ἄρθρου 21 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ὁ τυχὼν ἀναρρωτικῆς ἀδείας πλέον τῶν ἑξ μηνῶν κατόπιν συστάσεως τῆς Ἀνωτάτης Ναυτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνει διὰ τὸ πέραν τῶν ἑξ μηνῶν διάστημα τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ, παντὸς εἶδους ἐπιδόματος καὶ ἐξόδων τραπέζης.

Ἀντίτιμον τροφοδοτικῆς μερίδος δὲν χορηγεῖται.

Ἄρθρον 321.

(Ἄρθρον 28 καὶ 30 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Ἐν ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ οἱ ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι πλήρη μισθὸν, πᾶν εἶδος ἐπιδόματος καὶ ἐξόδα τραπέζης, ἐπι δὲ καὶ ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν, ὀριζομένην ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Αἱ ἀποδοχαὶ ἀδείας πρὸς ἐκπαίδευσιν ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξ Ἑλλάδος ἀναχωρήσεως τοῦ λαβόντος τὴν ἀδειαν καὶ λήγουσι τὴν ἡμέραν τῆς ἐξ αὐτῆς ἐπακόλουθου.

Ἄρθρον 322.

(Ἄρθρον 39 Β. Δ. 27 Μαρτίου 1923).

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀδειῶν ἀπουσίας ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου ἀδείας ἀπουσίας τεθεωρημένου προσηγόντως, καὶ παύουσι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παρουσίας τοῦ λαβόντος τὴν ἀδειαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, παρ' ἣ ὑπηρετεῖ.

Ἄρθρον 323.

(Ἄρθρον 5 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Πάντες οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 341 καὶ 342 τοῦ παρόντος προσλαμβάνοντες μισθοδοτοῦνται ἐκ τοῦ εἰδικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξ οὗ μισθοδοτοῦνται οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἀιματικῆς Σώματος.

Ἄρθρον 324.

(Ἄρθρον 4 καὶ 5 Ν. Δ. 19 Ἀπριλίου 1923).

(Ἄρθρον 6 Νόμου 2657).

Ἐἰς τὸν ἐτήσιον εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναγράφεται πλεονεξία δραχμῶν 80,000 πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν εἰς οὗς ἀνατίθεται ἐκάστοτε ἐπιστημονικῇ, τεχνικῇ ἢ ἐκτακτοῦς ἐργασίαι, κανονιζομένης ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἐξῆς δαπανῶν:

α) Ἐἰς ἕκαστον ἀξιωματικὸν τῶν τεχνικῶν κλάδων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, τῶν ἀπεσπασμένων εἰς τὴν Γενικὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν Ἐμπορικῶν πλοίων χορηγεῖται μηνιαία ἀποζημίωσις δραχμῶν 400, εἰς ἕκαστον δὲ τεχνικὸν ὑπαξιωματικὸν δραχ. 150 λόγῳ φθορᾶς ἱματισμοῦ.

Είς έκαστον τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Γενικὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων χορηγεῖται μηνιαία ἀποζημίωσις δραχμῶν 100 λόγῳ φθορᾶς ἱματισμοῦ.

β) Εἰς έκαστον τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου τῶν Λιμενικῶν Δοκίμων ἐφ' ἅπαξ χορηγήσιν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτέλεσεως τῶν πρακτικῶν σπουδῶν τῶν ἀποζημιώσεως λόγῳ φθορᾶς ἱματισμοῦ μέχρι δραχμῶν 200.

γ) Εἰς τὸν Διοικητὴν καὶ τοὺς ἐπιτηρητὰς τοῦ Σχολείου τῶν Λιμενικῶν Δοκίμων, ἐφόσον ὑπηρετοῦσι καὶ εἰς ἄλλας ὀργανικὰς θέσεις μηνιαία ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν 100.

δ) Εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ μηνιαία λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως ἐπιχορηγήσιν μέχρι δραχμῶν 300.

ε) Εἰς τὸν παρά τῷ Λιμεναρχεῖ Πειραιῶς ἢ τῇ Γενικῇ Ἐπιθεώρησιν Ἐμπορικῶν πλοίων ἀπόστρατον ἀξιωματικῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἐπὶ τῆς ρυθμίσεως τῶν πυξίδων ἐπιχορηγήσιν μηνιαία μέχρι δραχμῶν τριακοσίων.

Ἄρθρον 325.

(Παράγραφος 1 ἄρθρου 2 Νόμου 3030).

(Ἄρθρον 19 Ν. Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1923).

Εἰς τοὺς Λιμενικοὺς Βοηθοὺς καὶ Λιμενικοὺς ὑπαξιωματικούς χορηγεῖται κατ' ἔτος χρηματικὴ ἀποζημίωσις λόγῳ προμηθείας ἱματισμοῦ μέχρι δραχμῶν ἑξακοσίων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 326.

(Ἄρθρον 4 Β. Δ. 18 Ἰανουαρίου 1920).

Οἱ Λιμενικοὶ Δόκιμοι λαμβάνουσι μηνιαίαν ἀποζημίωσιν ἐκ δραχμῶν διακοσίων, αἱ δὲ ἐργαζόμενοι εἰς τὰς ἐν Πειραιεὶ ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ πρόσθετον ἀποζημίωσιν δι' ὁδοιπορικὰ ἐξόδα ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα.

Ἄρθρον 327.

(Παράγραφος 2 ἄρθρου 1 Νόμου 2657).

(Ἄρθρον 12 Ν. Δ. 19 Ἀπριλίου 1923).

Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ παρά ταῖς προξενικαῖς ἀρχαῖς ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος κινεῖται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς νόμισμα τοῦ Κράτους, εἰς ὃ ἐδράσει τὸ Πραξενεῖον. Δι' ἀποφάσεως ὡσαύτως τοῦ Ὑπουργοῦ ὁρίζεται καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπηρετοῦντος Λιμενικοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ τοῦ ὑπηρετοῦντος εἰς τὰ παράλια Θράκης καὶ εἰς τὰς συνιστωμένας ἐν ταῖς Νέαις Χώραις Λιμενικὰς ἀρχὰς τοιοῦτου.

Ἄρθρον 328.

(Παράγραφος 3 ἄρθρου 17 Ν. Δ. 24 Σεπτεμβρίου 1923).

Ἐκ τῶν ἀσκούντων ναυτικὰ ἐπαγγέλματα λιμενοφυλάκων τρίτης τάξεως ὅσοι διαρκούσης τῆς θητείας τῶν ἠθελον ἀναλάβει τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἀναλόγου πρὸς τὸ εἰδικὸν τῶν ἐπαγγέλμα λαμβάνουσι κατόπιν προτάσεως τῶν προϊσταμένων τῶν καὶ ἐπίδομα ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 329.

(Ἄρθρον 18 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

Αἱ χρηματικὰ ἐντολὰ πληρωμῆς δαπανῶν οἰασδήποτε φύσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἐφόσον ὅμως αἱ ἐντολὰ αἰτῶν ἀνάγονται :

1) Εἰς δαπάνας μισθῶν, ἐπιμισθίων, ἐπιδομάτων, ἀποζημιώσεων καὶ λοιπῶν ἀποδοχῶν, νόμο κατ' εἶδος καὶ κατὰ ποσὸν καθαρῶς καὶ 2) Εἰς δαπάνας περιβεβλημένας ἤδη διὰ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπογράφονται μόνον ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 330.

(Ἄρθρον 12 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Τὰ εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας παρά τοῦ οἰκείου Τμήματος ἐκδιδομένα χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν δαπανῶν οἰασδήποτε φύσεως τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὑπογράφονται παρά τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Δύναται ὅμως οὗτος ἢ ἀναθέσθαι διὰ Β. Διατάγματος τὴν ὑπογραφήν τῶν ἐνταλμάτων εἰς τινὰ τῶν Τμηματάρχων τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐξαιρέσει τοῦ Τμηματάρχου τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως.

Ἄρθρον 331.

(Ἄρθρον 8 Νόμου 2657).

(Ἄρθρον 20 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 80 τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 2873 «περὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου» προσλαμβάνομενον ἑκατὸν προσωπικὸν διορίζεται καὶ ἀπολύεται ἄνευ οὐδεμιᾶς διατυπώσεως παρά τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τούτου ὁρίζεται εἰς δέκα, ὃ δὲ μηνιαῖος μισθὸς ἐκάστου εἰς δραχμὰς τετρακοσίας.

Ἄρθρον 332.

(Ἄρθρον 19 Ν. Δ. 3 Ἰανουαρίου 1923).

(Ἄρθρον 9 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐπιτρέπεται καὶ προσλαμβάνονται ἡμερομισθιοὶ γραφεῖς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος «περὶ συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» κατωτέρου προσωπικοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τούτων ὁρίζεται κατ' ἀνάγκαν ἕξ εἰς τριάκοντα, ἡ δὲ ἀποζημίωσις ἐκάστου ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μέχρι δραχμῶν τριάκοντα ἡμερησίως.

Ἄρθρον 333.

(Ἄρθρον 4 Νόμου 2499).

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθορίζεται ἡ ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν πυξίδων τῶν ἐν τῷ ρυθμιστικῷ σταθμῷ Πειραιῶς πληρωτέα ἀποζημιώσις, ἡ ἐκ ταύτης καταβλητέα ἀμοιβὴ εἰς τὸν προϊστάμενον καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ σταθμοῦ καὶ ἡ διάθεσις τοῦ ὑπολοίπου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Σταθμοῦ τούτου ἢ ἐν γένει τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 334.

(Ἄρθρον 1 Β. Δ. 29 Ὀκτωβρίου 1919).

Οἱ Ὑπάλληλοι ἐπὶ τοῦ λιμένος λαμβάνουσι μηνιαίαν ἀποζημίωσιν ἐκ δραχμῶν εἰκοσι πέντε καὶ μηνιαίαν ἐπιχορηγήσιν διὰ γραφικὰ καὶ μικρὰ ἐξόδα ἐκ δραχμῶν δέκα.

Ἄρθρον 335.

(Ἄρθρον 4 Νόμου 2499).

Τὰ ἐξόδα περιθάλψεως καὶ καλινοστήσεως τῶν ναυαγῶν καὶ ἀπόρων ἐργατῶν θαλάσσης βαρύνοντα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κανονίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 336.

(Παράγραφος 1 καὶ 2 ἄρθρου 21 Β. Δ. 1 Ἰουνίου 1919).

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν Λιμεναρχείων ἐνοικεῦσιν, ἐφ' ὅσον τούτο εἶναι δυνατόν, εἰς τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων τῶν Λιμεναρχείων οἰκήματα, τῶν διαμερισμάτων αὐτῶν διατεθειμένων ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν Λιμεναρχείων κατὰ τὰς εἰδικὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ.

Οἱ λιμενοφυλάκες στρατονοῦνται εἰς εἰδικὸν οἰκημα παρακείμενον, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ

Λιμεναρχείου. Διατίθενται πρὸς τοῦτο εἶδη στρατωνισμοῦ ἀνάλογα πρὸς τὰ διατεθειμένα διὰ τοὺς ἐν καταστάματι στρατωνιζομένους ἀνδρας τῶν πληρωμάτων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἔθρον 337.

(Ἔθρον 5 Νόμου 2199).

Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 2046 ἀπερὶ ὀργανώσεως τῶν δημοσίων ναυτικῶν ἔργων κλπ. ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ κατασκευῆς καὶ ἐπισκευῆς λιμενικῶν καταστημάτων καὶ ἐν γένει παντὸς ἔργου ἢ κτιρίου χρησίμου εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἔθρον 338.

(Ἔθρον 11 Νόμου 2657).

Τὰ μηνιαῖα γραφικὰ καὶ μικρὰ ἔξοδα καὶ τὰ ἔξοδα φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὀρίζονται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἐκδιδόμενου τῆ προτάσει τοῦ Ἑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὰ δὲ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν Θράκης καὶ πάσης ἄλλης λιμενικῆς ἀρχῆς ὀριζομένης εἰς τὰς νέας χώρας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἔθρον 339.

(Ἔθρον 26 Β. Δ. 24 Μαρτίου 1923).

Ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τῶν παραλίων τοῦ Κράτους ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν ἢ ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων λιμένος, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἰδία ὑγειονομικὴ ἀρχή.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ προϊστάμενοι τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν καὶ οἱ ὑπάλληλοι λιμένος διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ὑγειονομικῶν καθηκόντων ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἑπουργεῖον ὑπάγεται ἢ Ἑγειονομικὴ Ἑπηρεσία τοῦ Κράτους

Ἔθρον 340.

(Ἔθρον 2 Β. Δ. 28 Ὀκτωβρίου 1919).

Τὸν προϊστάμενον λιμενικῆς ἀρχῆς, ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῦν ἐν ἐλλείψει ὑφισταμένου λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ λιμενικοῦ βοηθοῦ, ὁ προϊστάμενος τῆς ἐπιτοπίου τελωνειακῆς ἀρχῆς.

Ἔθρον 341.

(Ἔθρον 3 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀποσπῶνται ἐπὶ διετίαν πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ δύο ὑγειονομικοί, δύο μηχανικοὶ καὶ δύο ναυπηγικοὶ ἀξιωματικοὶ

τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἐκδιδόμενου τῆ προτάσει τῶν Ἑπουργῶν τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐλλείπει τῶν ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἑπουργὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ὅπως ἀνακαλῆ ἐκ τῆς ἐφεδρείας εἰς ἐνέργειαν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑγειονομικοῦ, μηχανικοῦ ἢ ναυπηγικοῦ κλάδου τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἐκ τῶν μὴ χρησιμοποιοιμένων ἐν αὐτῷ.

Ἔθρον 342.

(Ἔθρον 4 Ν. Δ. 5 Ὀκτωβρίου 1923).

Ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ πληρωθῶσι διὰ τῶν ἐν τῷ ἔθρον 341 τοῦ παρόντος ὀριζομένων ἀξιωματικῶν ἐπιτρέπεται ἢ πρόσληψις πολιτικῶν μηχανικῶν, ἰατρῶν καὶ ναυπηγῶν ἐπὶ ἀποδοχαῖς λιμεναρχοῦ πρώτης τάξεως.

Τὰ προσόντα καὶ ὁ τρόπος τῆς πρόσληψεως τούτων κανονίζονται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἐκδιδόμενου τῆ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἑπουργοῦ.

Ἔθρον 343.

(Ἔθρον 3 Ν. Δ. 7 Μαΐου 1919).

(Ἔθρον 1 καὶ 5 Νόμου 1827).

Δι' ἐκάστην λιμενικὴν ἀρχὴν διατίθεται ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἀτμακάτων καὶ λέμβων, τὸ δὲ διὰ τὰς ἀτμακάτους ἀπαιτούμενον προσωπικὸν ὀρίζεται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑπουργείου καὶ μισθοῦται ὑπὸ τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν, ὑπὸ τῶν ὁποίων προσλαμβάνεται καὶ ἀπολύεται.

Ἡ μηνιαία μισθοδοσία τοῦ ὡς ἀνω προσωπικοῦ τῶν ἀτμακάτων καὶ τὰ διὰ τὴν πρόσληψιν αὐτοῦ προσόντα ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἑπουργὸν ἀνατίθενται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1924.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἑπουργός
Κ. Σπυριδής